

**Sanna Marinin hallituksen diskurssit Twitterissä joulukuussa
2019**

**Anna-Kaisa Koskelo
Maisterintutkielma
Suomen kieli
Kieli- ja viestintätieteiden lai-
tos
Jyväskylän yliopisto
Joulukuu 2020**

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta – Faculty Humanistis-yhteiskuntatieteellinen tiedekunta	Laitos – Department Kieli- ja viestintätieteiden laitos
Tekijä – Author Anna-Kaisa Koskelo	
Työn nimi – Title Sanna Marinin hallituksen diskurssit Twitterissä joulukuussa 2019	
Oppiaine – Subject Suomen kieli	Työn laji – Level Pro gradu -tutkielma
Aika – Month and Year Joulukuu 2020	Sivumäärä – Number of Pages 70
<p>Tiivistelmä – Abstract</p> <p>Tutkielman tavoitteena on selvittää, millä tavalla Sanna Marinin hallituksesta keskustellaan Twitterissä Marinin nimittämisen jälkeen joulukuussa 2019. Aihe on ajankohtainen ja tärkeä, sillä Marinin hallituksessa on ensimmäistä kertaa vuoden 2007 jälkeen naisenemmistöinen ministerijakauma. Marinin nimittäminen pääministeriksi aiheutti paljon keskustelua myös monissa eri medioissa. Tutkimusongelmaa lähestytään kolmella tutkimuskysymyksellä: 1) Millaisia diskursseja uutta hallitusta koskevassa keskustelussa on löydettävissä? 2) Millaisin kielellisen keinoin diskursseja rakennetaan? 3) Millaista vastakkainasettelua tviittien välillä syntyy?</p> <p>Tutkimuksen teoreettisena viitekehyksenä toimii kriittinen diskurssintutkimus sekä systeemis-funktionaalinen kieliteoria. Näiden lisäksi tutkimukseni tärkeisiin käsitteisiin kuuluvat diskurssit, jotka ovat tunnistettavissa olevia tapoja merkityksellistää sekä kuvata asioita ja ilmiöitä. Systeemis-funktionaalinen kieliteoria selittää merkitysten kielellistä rakentumista.</p> <p>Tutkimuksen aineistona on 100 tviittiä, jotka ovat julkaistu Twitterissä joulukuussa 2019. Tviitit ovat haettu käyttämällä Twitterin tarkennetun haun toimintoa. Analyysissa hyödynnetään systeemis-funktionaalisen kieliteorian metafunktoista erityisesti ideationaalista sekä intersubjektuaalista metafunktiota. Analyysin tarkastelun kohteena ovat prosessityypit eli lausetyypit, sanavalinnat, modaalisuus sekä lauseiden ja lausekkeiden väliset suhteet.</p> <p>Tviiteissä, jotka koskevat Sanna Marinin uutta hallitusta rakentuu neljä päädiskurssia, jotka ovat <i>sukupuolta kuvaavat diskurssit</i>, <i>ikädiskurssi</i>, <i>tasa-arvotutkimus</i> sekä <i>ammattitaitotutkimus</i>. Näiden lisäksi <i>sukupuolta kuvaavat diskurssit</i> on jaettu kolmeen eri alakategoriaan, jotka ovat <i>tyttötyödiskurssi</i>, <i>naiset suunnannäyttäjinä -diskurssi</i> sekä <i>sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssi</i>.</p> <p>Diskusseja rakennetaan sekä negatiivisväyhteisesti että positiivisväyhteisesti. Monien diskurssien sisällä esiintyy vastakkainasettelua. Tulokset kertovat yhteiskunnan tasa-arvon tilasta sekä sukupuolittuneiden rakenteiden hitaasta murtumisesta.</p>	
Asiasanat – Keywords diskurssintutkimus, systeemis-funktionaalinen kieliteoria, Sanna Marin, hallitus, Twitter, diskurssit	
Säilytyspaikka – Depositor Jyväskylän yliopiston kieli- ja viestintätieteiden laitos	
Muita tietoja – Additional information	

Sisällysluettelo

1 JOHDANTO	1
1.1 TUTKIMUKSEN TAUSTA JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	3
1.2 AIEMPI TUTKIMUS	5
2 TEOREETTINEN VIITEKEHYS	9
2.1 KRIITTINEN DISKURSSINTUTKIMUS.....	9
2.2 DISKURSSI JA DISKURSSIT.....	11
2.3 SYSTEEMIS-FUNKTIONAALINEN KIELITEORIA	13
2.4 INTERTEKSTUAALISUUS OSANA DISKURSSINTUTKIMUSTA.....	15
2.5 SUKUPUOLENTUTKIMUS	16
3 SOSIAALINEN MEDIA JA TWITTER	19
3.1 SOSIAALINEN MEDIA.....	19
3.2 TWITTER.....	20
3.3 SOSIAALINEN MEDIA JA TWITTER TUTKIMUKSEN LÄHTEENÄ.....	23
4 AINEISTO JA MENETELMÄ	26
4.1 TVIITIT TUTKIMUKSEN AINEISTONA.....	26
4.2 METAFUNKTIOT TUTKIMUSMENETELMÄNÄ	27
4.2 EETTISET KYSYMYKSET.....	30
5 ANALYYSI	32
5.1 SUKUPUOLTA KUVAAVAT DISKURSSIT	33
5.1.1 Työttelydiskurssi.....	33
5.1.2 Naiset suunnannäyttäjinä -diskurssi	39
5.1.3 Sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssi	43
5.2 IKÄDISKURSSI.....	47
5.3 TASA-ARVODISKURSSI.....	50
5.4 AMMATTITAITODISKURSSI.....	55
6 PÄÄTÄNTÖ	61
6.1 TUTKIMUKSEN TULOKSET JA PÄÄTELMÄT	61
6.1.1 Sanna Marinin hallituksen diskurssit.....	61
6.1.2 Tutkimustulokset suhteessa Twitteriin.....	65
6.2 TULOSTEN SUHDE AIKAISEMPAAN TUTKIMUKSEEN	66
6.3 TUTKIMUKSEN KRIITTINEN TARKASTELU	68
6.4 TUTKIMUKSEN HYÖDYNNETTÄVYYS SEKÄ JATKOTUTKIMUSIDEAT	69
LÄHTEET	71

1 JOHDANTO

”Vastaan samalla tavalla kuin tähänkin asti. En ole itse ikinä ajatellut ikääni enkä sukupuoltani, vaan niitä asioita, joiden vuoksi olen politiikkaan lähtenyt ja niitä asioita, joiden vuoksi olemme vaaleissa luottamuksen saaneet ” (YLE 8.12.2019). Tämä oli Sanna Marinin vastaus kysymykseen hänen iästään, kun hänet valittiin Suomen pääministeriksi 10.12.2019 Antti Rinteen erottua pääministerin tehtävistä. Marinin kommentista huolimatta monessa mediassa syntyi paljon keskustelua ja kommentointia liittyen tuoreen pääministerin sukupuoleen sekä ikään. Marinin hallituksessa myös enemmistö ministereistä on naisia, mikä on Suomessa suhteellisen harvinaista, sillä edellisen kerran naisministerien enemmistö toteutui Matti Vanhasen II hallituksessa vuonna 2007, Vanhasen toimiessa pääministerinä (Valtioneuvosto 2020).

Suomessa kansanedustajista sekä hallituksen jäsenistä on yli 40 % ollut naisia jo pidemmän aikaa. Tämän johdosta Suomea voidaan pitää yhtenä tasa-arvoisimpana maana politiikan näkökulmasta. Tämänhetkisessä Sanna Marinin johtamassa hallituksessa ministereistä 63 % on naisia, joka tuo naisille enemmistön. Määrällinen tasa-arvo ei kuitenkaan tarkoita samaa kuin tasa-arvon toteutuminen käytännössä. (Siukola, Kuusipalo & Haapea 2020: 9.) Suomessa on voimassa oleva kansallinen tasa-arvolainsäädäntö (*laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta* 609/1986), jonka tarkoituksena on edistää sukupuolten välistä tasa-arvoa. Tämän lain tarkoituksena on myös estää syrjintää, joka koskee sukupuolta, sukupuoli-identiteettiä tai sukupuolen ilmaisua. Laki velvoittaa, että viranomaisten tulee edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa sekä puuttua niihin asioihin, jotka estävät tasa-arvoa toteutumasta (4 §). Tämän lisäksi laissa määritellään julkishallinnon toimielinten kokoonpanoista siten, että naisia ja miehiä tulee kumpiakin olla vähintään 40 %. Ainoa poikkeus on eduskunnan valiokunnat sekä vaaleille valittavat toimielimet (4 a §). Lailla pyritään myös ehkäisemään syrjintää sukupuoli-identiteetin ja ilmaisun perusteella (6 c §).

Eduskunta onkin melko poikkeuksellinen toimija, joka samanaikaisesti sekä edistää että haastaa sukupuolten tasa-arvon toteutumista. (Siukola ym. 2020: 9.) Marinin hallitus on herättänyt keskustelua paitsi sukupuoleen myös ikään liittyvissä kysymyksissä. Suomessa pääministerien keskimääräinen nimitysikä on ollut 52 vuotta. Sanna Marin oli nimityshetkellä 34-vuotias, mikä on huomattavasti alle keskimääräisen nimitysiän. Marin on tähän mennessä kaikista nuorin pääministeri, joka Suomessa on ollut. (Valtioneuvosto 2020.)

Tasapainoisella edustuksella tarkoitetaan sitä, että naisia ja miehiä on 40–60 prosenttia parlamentin jäsenistä (Dahlerup & Leyenaar 2013: 10). Suomessa tämä toteutui ensimmäisen

kerran vuoden 2007 eduskuntavaaleissa, jonka jälkeen naisten edustus on aina ollut yli 40 prosenttia. Suomessa kehitys tähän tasapainoiseen edustukseen kesti sata vuotta. Kaikissa vuoden 2007 jälkeen järjestetyissä vaaleissa naisten osuus eduskunnassa on ollut yli 40 %, eli tasapainoinen edustus on saavutettu vuoden 2007 jälkeen jokaisissa eduskuntavaaleissa. (Siukola ym. 2020: 11.) Sen lisäksi, että eduskunnassa on pitkään hallinnut miesten enemmistö, on sama ilmiö ollut havaittavissa kunnallispolitiikassa. Vasta kiintiösäännösten myötä naisten edustus kunnallispolitiikassa on vakiintunut. Ongelmana on kuitenkin se, että kunnallisessa päätöksenteossa yhä keskeisempään asemaan ovat nousseet virkamieskunta sekä johto- ja ohjausryhmät. Näissä ryhmissä kiintiösäännöksiä ei tarvitse noudattaa, joten sukupuolten välinen tasa-arvo ei välttämättä toteudu näiden ryhmien osalta. (Holli, Luhtakallio & Raevaara 2007: 18–19.) Vaikka Suomessa tasa-arvo toteutuu melko hyvin, on edelleen paljon tehtävää. Sen lisäksi, että politiikan johdossa on pitkään vallinnut miesenemmistö, on epätasa-arvoa havaittavissa myös palkkatasossa sekä hoivavastuun jakautumisessa. Myös naisiin kohdistuva väkivalta on edelleen suuri ongelma Suomessa. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2020.)

Suomen poliittinen johto on ollut lähes aina epätasa-arvoinen sukupuolen näkökulmasta. Tästä syystä onkin mielenkiintoista selvittää, millaisia mielipiteitä Sanna Marinin valinta pääministeriksi aiheutti. Sukupuolten tasa-arvoa on tutkittu melko paljon esimerkiksi organisatiokulttuurissa ja suurin osa tutkimustuloksista osoittaa edelleen melko epätasa-arvoisen asetelman työpaikoilla. Talouselämä selvitti vuonna 2018, että Suomen 500 suurimmasta yrityksestä vain 37:llä on nainen toimitusjohtajana (Talouselämä 2018). Tämä vahvistaa ajatusta siitä, että työelämässä johtotehtävissä on useimmiten mies. Vaikka sukupuolen välistä tasa-arvoa on tutkittu paljon, on oma tutkimukseni tärkeä siitä syystä, että sen avulla voidaan selvittää asenteita Suomen tämänhetkistä hallitusta kohtaan. Sukupuolten epätasa-arvoisen aseman jatkuessa on tärkeää, että epäkohtia nostetaan esiin edelleen, jotta keskustelu epätasa-arvon ympärillä jatkuu. Tutkimus on monitieteinen, sillä siinä yhdistyy kielitiede, yhteiskunnallinen puoli sekä sosiaalisen median vahva asema nykypäivänä. Tutkimus antaa ymmärrystä siitä, millaista keskustelua juuri Twitterissä käydään, ja minkälaisia asenteita sekä ajatuksia tästä keskustelusta nousee.

Sanna Marinin valinta pääministeriksi oli lähes maailmanlaajuinen ilmiö ja monet kansainväliset lehdet uutisoivat Suomen uudesta pääministeristä. Suurin syy uutisoinnille löytyy luultavasti Marinin nuoresta iästä sekä sukupuolesta. Monet mediat, kuten Britannian yleisradioyhtiö BBC nostivat esiin sen, että Marin on vasta kolmas naispääministeri Suomessa. Myös amerikkalainen The New York Times huomioi Marinin pääministeriksi nousun uutisoimalla erityisesti Marinin nuoresta iästä. (YLE 9.12.2019.) Marinin valinta sai aikaan paljon keskustelua myös Twitterissä, jossa monet politiikasta tutut henkilöt onnittelivat uutta pääministeriä.

Twitterissä kiersi maailmanlaajuisesti myös kuva, jossa olivat kaikki hallituspuolueiden puheenjohtajat. Kuva oli mielenkiintoinen, sillä kaikki hallituspuolueiden puheenjohtajat ovat naisia. (YLE 9.12.2019; HS 9.12.2019.)

1.1 Tutkimuksen tausta ja tutkimuskysymykset

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, millä tavalla Marinin johtamasta hallituksesta puhutaan Twitterissä. Tarkoitukseni on selvittää, nähdäänkö sukupuoli ja ikä positiivisena vai negatiivisena asiana tehtävän onnistumisen kannalta. Pyrin löytämään tviiteistä nousevia diskursseja, jotka ovat löydettävissä yhteiskunnallisesta keskustelusta koskien sukupuolta, ikää tasa-arvoa sekä osaamista. Tutkimukseni sijoittuu kriittisen diskurssitutkimuksen kentälle, joten sen myötä ymmärrän kielenkäytön valintoina, jonka seurauksena todellisuutta kuvataan eri tavoin (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 16–17). Tutkimusongelmaani lähestyn kolmella tutkimuskysymyksillä, jotka ovat:

- 1) Millaisia diskursseja uutta hallitusta koskevassa keskustelussa on löydettävissä?
- 2) Millaisin kielellisen keinoin diskursseja rakennetaan?
- 3) Millaista vastakkainasettelua tviittien välillä syntyy?

Tutkimusaihe on ajankohtainen ja tärkeä, sillä naisten nousu politiikan johtoon herätti paljon keskustelua erilaisissa medioissa. Tutkimusaihe nousee omasta kiinnostuksestani tasa-arvoon liittyviin kysymyksiin. Vaikka Suomi on hyvin tasa-arvoinen maa moneltakin eri kannalta, on sukupuolten välillä havaittavissa selkeitä eroavaisuuksia. Mielestäni on tärkeää tutkia, millä tavalla sukupuolen nähdään vaikuttavan työtehtäviin ja ammattitaitoon, jota erilaisissa työtehtävissä vaaditaan. Marinin hallituksen valinta aiheutti paljon keskustelua eri medioissa ja monessa eri mediassa maailmanlaajuisesti nostettiin esiin Suomen uusi naispääministeri. Vaikka huomio oli kansainvälisesti melko positiivista, herättää se silti kysymyksen siitä, miksi naisen nousu pääministeriksi aiheuttaa niin suuren huomion? Sukupuolten välillä on selkeitä eroja ja ihmisistä luodaan edelleen tietynlaisia merkityksiä heidän sukupuolensa perusteella. Sukupuolten väliset erot politiikan saralla heijastelevat myös laajempaa kuvaa sukupuolittuneista käsitteistä sekä rakenteista koko yhteiskunnan näkökulmasta.

Tutkimukseni teoreettisena viitekehystenä toimii kriittinen diskurssintutkimus sekä systeemis-funktionaalinen kieliteoria. Valitsin teoreettiseksi viitekehykseksi kriittisen diskurssintutkimuksen, sillä se nivoo yhteen kielenkäytön ja yhteiskunnan välisiä suhteita. Kriittinen diskurssintutkimus pyrkii nostamaan esiin yhteiskunnallisia epäkohtia lisäten samanaikaisesti tietoa sekä ymmärrystä niistä. (Chouliaraki & Fairclough 1999: 6; van Dijk 1993: 252–253.) Pyrin selvittämään millaisia puhetapoja Marinin hallituksesta muodostetaan Twitterissä. Twitter on julkinen alusta, joka antaa mahdollisuuden jakaa omia mielipiteitään sekä ajatuksiaan sekä mahdollistaa vuorovaikutuksen muiden käyttäjien kanssa. Systeemis-funktionaalinen kieliteoria perustuu ajatukselle, että kieli rakentaa merkityksiä. Kieli muuttuu ja vaihtelee eri tilanteiden ja käyttäjien mukaan. (Halliday 2009: 60.)

Diskurssintutkimuksessa kielenkäyttö nähdään sosiaalisena toimintana, joka luo kielelle erilaisia merkityksiä erilaisissa tilanteissa. Kielellä merkityksellistetään eri asioita. Oman tutkimukseni näkökulmasta kielellinen tarkastelu yhdessä diskurssintutkimuksen kanssa tarjoaa hyvän lähtökohdan löytää merkityksiä, joita kielellä luodaan. Diskurssintutkimuksen avulla voidaan tarkastella, mitä seurauksia näillä kielellisillä valinnoilla on ja miten ne vaikuttavat yhteiskuntaamme ja tapoihimme käyttää kieltä. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 12–13, 68.) Tutkimukseni tarkoituksena on selvittää, millä tavoin Marinin hallituksessa puhutaan ja millaisia merkityksiä puhetavat luovat.

Tutkielmani jakautuu kuuteen erilliseen lukuun. Ensimmäisessä luvussa käsittelen tutkimuksen taustaa sekä aiempaa tutkimusta suhteessa omaan tutkimukseeni. Toisessa luvussa käsittelen tutkimukseni teoreettisia lähtökohtia eli kriittistä diskurssintutkimusta sekä systeemis-funktionaalista kieliteoriaa. Sivuan toisessa luvussa myös lyhyesti sukupuolen tutkimusta, joka liittyy myös omaan tutkimusaiheeseeni. Kolmannessa luvussa käsittelen sosiaalista mediaa sekä erityisesti Twitteriä ja sen ominaisuuksia sekä asemaa sosiaalisen median kentällä. Neljännessä luvussa esittelen aineiston ja tutkimusmenetelmän sekä avaan systeemis-funktionaalisen kieliteorian käsitteitä vielä laajemmin analyysin tekemisen osalta. Viidennessä luvussa tuon esille analyysin tulokset esimerkkien avulla. Viidennessä luvussa pohdin tutkimustuloksia sekä niiden merkittävyyttä, ja arvioin tutkimustani kriittisesti. Sivuan kuudennen luvun lopussa myös mahdollisia jatkotutkimusaiheita.

1.2 Aiempi tutkimus

Täysin vastaavaa oman tutkimukseni kaltaista tutkimusta ei ole tehty, mutta politiikan sukupuolijakaumaa sekä sukupuolittuneisuutta on tutkittu jonkin verran. Myös politiikan representointia esimerkiksi sanomalehdissä on tutkittu, mutta vastaavaa sosiaalisen median kanavissa toteutettua tutkimusta ei ole tehty. Twitterin ja politiikan suhdetta on tutkittu paljon, mutta lähinnä siitä näkökulmasta, millainen alusta Twitter on politiikassa vaikuttaville henkilöille. Twitterin tutkimus on laajaa ja monitieteistä, joten sivuan tässä alaluvussa joitakin tutkimuksia, jotka ovat oman tutkimuksena kannalta merkittäviä.

Moe Hallavard ja Andreas Olof Larsson (2010) tutkivat poliittista mikrobloggausta tutkimuskohteenaan Twitterin käyttäjät vuoden 2010 vaaleissa Ruotsissa. Tutkimuksessa kerättiin tviittejä, jotka olivat julkaistut ennen varsinaista vaalipäivää. Joitakin tviittejä kerättiin myös vaalipäivän jälkeisiltä päiviltä, jotta saataisiin tietoa siitä, millaisia kommentteja vaalit herättivät jälkikäteen. Tutkimuksen kohteena olivat tviittien lajit, tviittien lähettäjät sekä käyttäjien toiminta Twitterissä, eli olivatko he tviitin lähettäjiä vai vastaanottajia. Tutkimuksen tuloksena todettiin, että monet aktiiviset tviittaajat kuuluvat Twitterin "eliittiin", eli he ovat esimerkiksi poliitikkoja, journalisteja tai bloggaajia. Twitter tarjoaa selkeästi erilaisen alustan eliitin edustajille kuin tavallisille Twitterin käyttäjille. Twitteriä käytetään myös selkeästi eniten sellaisten viestien jakamiseen, jotka ovat suunnattu lähes kaikille. Näiden viestien ympärille syntyvä vuorovaikutus on selkeästi vähäisempää, jos verrataan viesteihin, jotka suunnataan jollekin tietylle henkilölle.

Aleksi Knuutila, Heidi Kosonen, Tuija Saresma, Paula Haara sekä Reeta Pöyhtäri tutkivat Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarjassa vihapuheen vaikutuksia yhteiskunnalliseen päätöksentekoon (2019). Yhtenä osana tutkimuksen aineistoon kuului Twitteristä kerätty data. Twitteristä kerätty data sisälsi sellaiset tviitit, jotka olivat suoraan kohdennettu edellisen kauden kansanedustajille, Suomen EU-parlamenttiedustajille sekä kaikille vuoden 2019 vaalien ehdokkaille. Näille henkilöille kohdennetut viestit sisälsivät suhteellisen vähän vihamielisyyttä, mikä saattaa johtua Twitterin poliittisen keskustelun melko rakentavasta sävystä. Vihamielisten viestien määrä myös vaihteli sen suhteen, kenelle viestit oli osoitettu. Edellisellä kaudella toimineille kansanedustajille osoitettiin enemmän vihamielisiä viestejä kuin vasta ehdolla oleville. Tutkimuksen mukaan vihapuhetta kohdataan niin sosiaalisessa

mediassa kuin kasvokkain. Tutkimus myös osoittaa, että erityisesti nuoret naiset sekä rodullistetut kohtaavat muita useammin vihapuhetta omassa työssään.

Politiikan sukupuolittuneisuutta on tutkinut esimerkiksi Kuusipalo (2011) väitöskirjassaan *Sukupuolittunut poliittinen edustus Suomessa*. Väitöskirjassaan Kuusipalo tutki, miten sukupuolittunutta Suomen poliittinen edustus on. Tutkimuksen kohteena oli Suomessa 1900-luvun alussa käyty äänioikeustaistelu ja siitä alkanut aikakausi aina vuoden 2006 presidentinvaaleihin saakka. Kuusipalo toteaa väitöskirjassaan, että politiikka on ollut viimeisen sadan vuoden ajan Suomessa miesvaltaista. Naiset ja miehet miellettiin ja mielletään mahdollisesti edelleen hyvin toisistaan eroavaisiksi, jonka myötä naiset alun perin pääsivät mukaan Suomen parlamentaariseen politiikkaan. Väitöskirjansa yhtenä tärkeimpänä johtopäätöksensä Kuusipalo pitää erityisesti juuri sitä, että naiset päätyivät politiikkaan sen takia, että heidän ajateltiin toimivan poliitikkoina eri tavalla kuin miehet. Toinen tärkeä johtopäätös liittyy työn- ja vallanjakoon politiikassa. Naiset olivat ja ovat edelleen hyvin edustettuina sosiaali- ja koulutuspolitiikan saralla, joka saattaa vaikuttaa siihen, että muut sektorit jäävät miesten hoidettavaksi. Naisten vähäinen osuus politiikan johtotehtävissä on demokratian kannalta ongelmallista, sillä se johtaa miesten jatkuvaan enemmistöön.

Politiikan tasa-arvoa on tutkinut Raevaara (2005) väitöskirjassaan *Tasa-arvo ja muutoksen rajat – Sukupuolten tasa-arvo poliittisena ongelmana Ranskan parité- ja Suomen kiintiökeskusteluissa*. Väitöskirjassaan Raevaara tarkastelee sukupuolten tasa-arvosta sekä naisten ja miesten poliittisesta edustuksesta käytyjä keskusteluja Ranskassa ja Suomessa 1990–2000-luvulla. Tutkimuksen kohteena olleet keskustelut otettiin käyttöön lainmuutoksina ja tasa-arvon arvioitiin edenneen melko hyvin. Kummassakin valtiossa sukupuolten tasa-arvon edistämisen nähtiin hyödyttävän koko kansakuntaa. Tasa-arvo liitettiin kiinteästi esimerkiksi demokratian kehittämiseen sekä keinoksi saada kummankin sukupuolen ammattitaito yhteiskunnan käyttöön. Tasa-arvopuheen kautta tasa-arvo liitettiin osaksi tavoitteiden saavuttamista ja näin ollen vallan ja vastuun kysymykset jäivät lähes kokonaan ulkopuolelle.

Yhteiskunnallisten toimijoiden representointia suomalaisissa sanomalehti uutisissa 1987–2003 on tutkinut väitöskirjassaan Jukka Holmberg (2004). Väitöskirjassaan Holmberg tarkastelee tutkimuksessaan uutisten ja mielipiteen eli faktojen ja kannanottojen erottamisnormin toteutumista suomalaisissa sanomalehdissä. Tutkimuksen kohteena ovat kolme suurta sanomalehteä: Aamulehti, Helsingin Sanomat sekä Keski-suomalainen ja näiden lehtien pääuutis sivuille sijoitetut yhteiskunnallista päätöksentekoa käsittelevät uutisjutut. Holmberg on nimittänyt näitä kolmea lehteä sitoutumattomiksi lehdiksi. Holmberg toteaa, että sanomalehtien politiikan uutiset ovat muuttuneet 1980-luvun lopulta 2000-luvun alkuun tultaessa vähemmän

kantaaottaviksi. Näiden lehtien otsikoiden ja kuvituksen kantaaottavuus vähentyi ja keskeisiä poliittisia toimijoita kohdeltiin uutisissa yhä tasapuolisemmin. Kuitenkin lehtien vanhat poliittiset taustat sekä laajemmat arvosidokset ovat nähtävissä edelleen kannanottojen suuntautumisessa ja uutisten näkökulmavalinnoissa.

Twitteriä on tutkinut esimerkiksi Salomaa (2020) väitöskirjassaan *Television ja Twitterin risteyksessä: Sosiaalinen televisio vuorovaikutuksen ja mediatapahtumaan osallistumisen välineenä*. Väitöskirjassaan Salomaa tutki Twitterin yhdistämistä televisiolähettykseen. Tutkimus sijoittuu jalkapallon MM-kisojen (2014) aikaan. Tutkimuksen tarkoituksena on kuvata television ja Twitterin vuorovaikutuksessa rakentuvan sosiaalisen television vuorovaikutuskäytänteitä, joiden avulla osallistujat merkityksellistävät itse mediatapahtumaa ja omaa kokemustaan konstruoiden erilaisia rooleja käyttämilleen medioille.

Sukupuolen osaamista on tutkinut Kupiainen (2019) väitöskirjassaan *Osaamisen sukupuoli – Miten asiantuntijuus rakentuu sukupuolta ja osaamista koskevista diskursseista*. Väitöskirjassaan Kupiainen tarkastelee puhetavoissa tuotettuja osaamista ja sukupuolta jäsentäviä merkityksenantoja ja niiden suhdetta asiantuntijuuden kehittämiseen. Tutkimuksessaan Kupiainen selvittää, miten osaaminen rakentuu sukupuoleen sidottuna asiana. Tutkimuksen tuloksista käy ilmi, että puhe sukupuolen merkityksettömyydestä on enemmänkin puhetta sukupuolen merkityksettömyyden ihanteesta, jonka toivottaisiin olevan totta työpaikoilla. Tutkimus tuo vahvasti esiin sen, että puhetapa on teko. Jos puheessa liitetään usein toisen sukupuolen ominaisuudet joihinkin osaamisalueisiin, saadaan aikaan osaamisen sukupuoli. Osaamisen sukupuoli vaikuttaa siihen, millaisia erilaisia mahdollisuuksia sukupuolilla on hyödyntää omaa osaamistaan. Osaamisen sukupuoli luo kuvauksen siitä, millaista työtä eri sukupuolen edustajat voivat tehdä. Kupiainen tutkimus on mielenkiintoinen oman tutkimukseni kannalta, sillä pyrin selvittämään, tviittien eli puhetapojen kautta rakentuvaa kuvaa Marinin hallituksesta.

Aiemman tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että esimerkiksi politiikka on pitkään ollut Suomessa sukupuolittunutta, vaikka naisten ja miesten suhde politiikan toimijoina onkin tasaantunut vähitellen. Miesenemmistö politiikassa on nähty normina, mikä on johtanut siihen, että miesenemmistö on tähän päivään saakka ollut politiikan saralla hyvin vahvaa. Naiset ja miehet kuvataan aiemmassa tutkimuksessa myös hyvin eroavaisiksi toisistaan.

Aiemman tutkimuksen perusteella voidaan myös todeta, että sukupuolista puhutaan eri tavoin, vaikka joissakin konteksteissa sukupuolesta pyritään tekemään merkitsemätön. Sukupuolen merkitsemättömäksi tekeminen on kuitenkin lähinnä ollut ihanne, joka ei kuitenkaan ole esimerkiksi työpaikoilla toteutunut. Voidaan siis sanoa, että esimerkiksi työpaikoilla vallitsee edelleen selkeitä sukupuolittuneita rooleja sen suhteen, missä työtehtävässä kukakin on

kyvykäs toimimaan sukupuolen näkökulmasta. Aiempi tutkimus osoittaa, että myös osaaminen rakentuu vahvasti sukupuoleen sidottuna asiana. Tämän perusteella voidaan todeta, että puhetavoilla on suuri merkitys siinä, millaisia kuvauksia sukupuolesta tuotetaan. Puhetapa on myös aina teko, jonka perusteella luodaan erilaisia diskursseja. Aiemman tutkimuksen perusteella Twitter tarjoaa hyvän alustan poliittiselle keskustelulle. Sen lisäksi, että Twitteriä käyttävät poliitikot itse, on Twitterissä paljon muita politiikkaan kantaaottavia henkilöitä. Poliitikasta keskustellaan Twitterissä melko rakentavassa sävyssä, jolloin vihapuhetta ei muodostu yhtä paljon kuin muilla sosiaalisen median alustoilla. Oma tutkimukseni pyrkii selvittämään, millaista keskustelua Twitterissä käydään liittyen politiikassa tapahtuviin muutoksiin. Kuten aiempi tutkimus osoittaa, on puhetavoilla suuri merkitys sen suhteen, millaisia kuvauksia eri asioista syntyy. Twitterin on todettu toimivan hyvänä alustana poliittiselle keskustelulle, mutta oman tutkimukseni pyrkii selvittämään, millaista keskustelua siellä käydään liittyen poliittisiin aiheisiin, joista itse politiikassa mukana olevat henkilöt eivät ole laittaneet alulle.

2 TEOREETTINEN VIITEKEHYS

Tässä luvussa esittelen tutkimuksessani käytettävän teoreettisen viitekehksen. Tutkimukseni teoreettisena viitekehysenä toimii kriittinen diskurssintutkimus. Diskurssintutkimus on monitieteinen tieteenala, joten diskurssintutkimuksen viitekehyksessä tehdään paljon erilaisia tutkimuksia. Omassa tutkimuksessani keskiössä ovat kielelliset valinnat sekä yhteiskunnalliset epäkohdat. Olen kiinnostunut tutkimuksessani siitä, millaisia yhteiskunnallisesti tunnistettavia diskursseja aineistostani löytyy, joten siitä syystä kriittinen diskurssintutkimus sopii oman tutkimukseni teoreettiseksi viitekehyykseksi hyvin. Analyysiani toteutan M.A.K. Hallidayn systeemifunktionaalisen kieliteorian ja sen käsitteiden avulla, joista kerron lisää alaluvussa 2.3. Tutkimukseni käsittelee myös monia sukupuolentutkimuksen kentälle sijoittuvia teemoja, joten kuvaan alaluvussa 2.5 lyhyesti sukupuolentutkimuksen lähtökohtia sekä oman tutkimukseni kannalta merkittäviä teemoja.

2.1 Kriittinen diskurssintutkimus

Diskurssintutkimusta tehdään monella eri tieteenalalla ja on näin ollen monitieteistä. Diskurssintutkimuksen keskiössä on kielenkäytön ja sosiaalisen toiminnan välinen suhde. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 7.) Ranskalaisella filosofilla Michael Foucaultilla on ollut suuri vaikutus yhteiskuntatieteisiin sekä humanistisiin tieteisiin sekä diskurssin käsitteen yleiseksi tuomiseen. Vaikka diskurssintutkimus on monitieteinen tieteenala, esimerkiksi lingvistisen ja yhteiskuntatieteellisen lähtökohdat diskurssintutkimukseen ovat hieman erilaiset. (Fairclough 1992: 37.) Omassa tutkimuksessani keskityn erityisesti diskurssintutkimukseen kielitieteellisestä näkökulmasta, mutta avaan tässä alaluvussa diskurssintutkimuksen lähtökohtia myös hieman monitieteisemmästä näkökulmasta. Diskurssintutkimuksessa ollaan kiinnostuneita merkitysten sosiaalisesta rakentumisesta sekä kielenkäytön mikro- ja makrotasoista. Kielenkäytön lisäksi diskurssintutkijoita kiinnostaa yhteiskunnallisuuden sekä kielenkäytön väliset suhteet ja yhtäaikainen olemassaolo. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 7).

Kielenkäyttö merkityksellistää, rakentaa, uusintaa ja muuttaa sosiaalista todellisuutta, jossa elämme (Jokinen, Juhila ja Suoninen 2004: 18). Kielenkäytön ymmärtäminen sosiaalisesti käytännöksi tarkoittaa siis sitä, että se on toiminnan muoto. Kieli toimii vuorovaikutuksessa muiden yhteiskunnallisten alueiden kanssa ollen samaan aikaan historiallisesti sekä

sosiaalisesti vaihteleva. Kieli on siis muovautunut yhteiskunnallisesti, mutta samaan aikaan kieli on yhteiskunnallisesti vaikuttavaa. (Fairclough 1997: 76.)

Diskurssintutkimuksessa ollaan kiinnostuneita siitä, mitä merkityksiä kielenkäytöstä ja erilaisista sanavalinnoista voidaan löytää. Diskurssintutkimus ei keskity pelkästään kielelliseen rakenteeseen tai muotoon, vaan diskurssintutkimuksessa otetaan huomioon myös kielenkäyttäjät, tilanteet, aika ja paikka. Diskurssintutkimuksen kannalta on tärkeää on se, että merkitykset muuttuvat ja kieltä voidaan käyttää useammassakin merkityksessä eri tilanteissa. Tästä syystä voidaan sanoa, että diskurssintutkimuksessa ollaan kiinnostuneita kielellisten merkitysten tilannesidonnaisuudesta sekä niiden syntyisestä sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 11–12, 14.)

Tässä tutkimuksessa teoreettisena viitekehyksenä toimii kriittinen diskurssintutkimus. Kriittinen diskurssintutkimus sisältää kielitieteellisen diskurssintutkimuksen lisäksi yhteiskuntatieteellisen diskurssintutkimuksen näkemyksiä (Chouliaraki & Fairclough 1999: 6). Sen painopisteenä on valtasuhteiden, ideologioiden ja diskurssin yhteen kietoutuneet suhteet. Kriittisen diskurssintutkimuksen tarkoituksena on nostaa esiin yhteiskunnallisia epäkohtia sekä lisätä tietoa ja ymmärrystä niistä. (van Dijk 1993: 252–253.) Kriittisellä diskurssintutkimuksella on vahvat poliittiset ja kriittiset tavoitteet, jotka erottavat sen muiden diskurssintutkimuksen suuntauksista (Pietikäinen 2000: 193). Omassa tutkimuksessani kiinnostuksen keskiössä on sukupuoli ja se, millä tavalla sukupuolesta puhutaan. Työelämä tutkimuksessa on huomattu, että etenkin johtavissa työtehtävissä naisten ja miesten tasa-arvo ei toteudu kovinkaan usein (Aaltio-Marjosola 2001: 32). Tästä syystä oma tutkimukseni sopii hyvin kriittisen diskurssintutkimuksen pariin, sillä tutkimus pyrkii osaltaan nostamaan epäkohtia esiin.

Kriittisen diskurssintutkimuksen tutkimuskohteena olevat kysymykset ovat usein moniulotteisia, josta seuraa se, että ala on hyvin monitieteinen ja vaatii onnistuakseen myös melko kompleksisia teoriakäytänteitä (van Dijk 1993: 252). Omassa tutkimuksessani kielitiede yhdistyy politiikan sukupuolijakaumaan ja sukupuolentutkimukseen sivuten samalla sosiaalisen median roolia tässä keskustelussa. Kriittistä diskurssintutkimusta tehtäessä onkin tärkeää, että valitaan tutkimusongelmalle sopivat funktionaaliset menetelmät (van Dijk 1993: 252). Chouliaraki ja Fairclough (1999:16) esittävät, että kriittinen diskurssintutkimus voi toimia sekä metodina että teoriana, jolloin voidaan tutkia sekä sosiaalisia käytänteitä että niiden diskursiivisia ilmentymiä. Kriittinen diskurssianalyysi hyödyntää usein myös Hallidayn (1985) systeemifunktionaalista kieliteoriaa, jota aion hyödyntää myös omassa tutkimuksessani, sillä olen kiinnostunut kielessä rakentuvista diskursseista ja systeemifunktionaalinen kieliteoria tarjoaa käsitteitä kielen analyysiin.

Kriittisessä diskurssintutkimuksessa otetaan huomioon se, että sosiaaliset käytännöt ja kielenkäyttötavat ovat sidoksissa syy- ja seuraussuhteisiin. Kriittinen diskurssintutkimus nostaa esiin kielenkäytön ja vallankäytön välisen yhteyden korostaen sitä, että kieli on vallankäytölle elintärkeä. Sosiaaliset rakenteet ja diskurssit ovat dialogisessa suhteessa, sillä rakenteet muovaavat diskurssia ja diskurssi taas vastavuoroisesti muovaa sosiaalisia rakenteita. (Fairclough 1997: 75; Luukka 2008: 152.)

Sosiaaliset rakenteet ovat kytköksissä erilaisiin yhteiskunnan instituutioihin, kuten esimerkiksi kouluihin, työpaikkaan tai perheeseen. Tämä tarkoittaa sitä, että meillä on erilaiset normit ja käytännöt eri tilanteissa. Kriittisessä diskurssintutkimuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota näihin erilaiseen puhekäytänteisiin sekä tapoihin käyttää kieltä, sillä nämä tietyt käytännöt ovat yhteiskunnallisesti tunnistettavissa olevia diskursseja. (Fairclough 1995: 37–38.) Omassa tutkimuksessani pyrin etsimään diskursseja, jotka muodostuvat tviiteistä, jotka liittyvät Sanna Marinin hallitukseen. Pyrin löytämään yhteiskunnallisesti tunnistettavia tapoja puhua sukupuolesta ja siitä, millä tavalla sukupuoli vaikuttaa siihen, millä tavalla erilaisista työtehtävistä selviytyy.

2.2 Diskurssi ja diskurssit

Termiä diskurssi käytetään laajasti useilla tieteenaloilla ja siitä syystä sen määrittäminen on ollut välillä haastavaa. Diskurssin määritelmiksi on esitetty esimerkiksi lauserajat ylittävää kielenkäyttöä, kieltä, joka heijastaa sosiaalista järjestystä sekä kielenkäyttöä kontekstissaan. Laajimmillaan diskurssin ajatellaan viittaavaan kaikkeen puhuttuun ja kirjoitettuun kieleen sekä audiovisuaalisiin merkityksen tuottamisen muotoihin. Ranskalainen filosofi Michael Foucault oli vaikutusvaltainen diskurssintutkimuksen teoreetikko, jolla oli merkittäviä ajatuksia diskursseista, subjektista ja vallasta. Hänen mukaansa kielen variaatio on järjestäytyntä ja vaikuttaa sosiaaliseen todellisuuteen. (Heikkinen 2012: 94–95; Pietikäinen & Mäntynen 2009: 25.) Fairclough'n (1997: 31) mukaan kielitieteissä diskurssi nähdään usein sosiaalisena toimintana ja vuorovaikutuksena sekä ihmisten kanssakäymisenä oikeissa elämän sosiaalisissa tilanteissa. Kun käytetään käsitettä diskurssi, keskitytään enemmän kielen sosiaalisiin käytänteisiin kuin pelkästään yksittäiseen käytäntöön. Tämän pohjalta diskurssia voidaan pitää toiminnan muotona. (Fairclough 1992: 63.)

Kielentutkimuksessa diskursseja tutkitaan usein tekstien kautta. Tekstin on ajateltu viittaavaan kirjoitettuun kieleen ja diskurssin taas puhuttuun kieleen. Erona näissä on siis tekstin

monologisuus ja diskurssin dialogisuus. Kummassakin yhdistyy kuitenkin ajatus kielenkäytön funktionaalisuudesta ja sosiaalisuudesta. Vaikka lähtökohdat diskursseja ja tekstejä tutkittaessa ovat samat, ovat lingvistiset ja muut tutkimuksen traditiot hieman erilaisia. Tekstejä tutkittaessa tekstinsisäiset tekijät, kuten koheesio, ovat keskeisiä asioita. Diskursseja lähestyttäessä kiinnitetään enemmän huomiota tekstinulkoisiin tekijöihin. Diskurssin voidaan ajatella toteutuvan esimerkiksi ihmisten kanssakäynnissä tietyissä tilanteissa. Voidaan puhua esimerkiksi poliittisesta diskurssista, johon sisältyy esimerkiksi kaikki poliitikkojen kommentit, poliittiset sarjakuvat ja politiikkaa käsittelevät kirjat. Teksti on taas konkreettinen lingvistinen tuotos, kuten esimerkiksi kirja. (Heikkinen 2012: 95–96.)

Pietikäinen ja Mäntynen (2009) puhuvat sekä *diskurssista* että *diskursseista*. Yksikkömuodossa oleva diskurssi edustaa kielenkäyttöä sosiaalisena toimintana, joka on koko diskurssitutkimuksen yksi keskeisimmistä lähtökohdista. Monikkomuodossa esiintyvät diskurssit taas ovat vuorovaikutustilanteissa sekä yhteiskunnallisissa keskusteluissa tunnistettavia tapoja, joilla merkityksellistetään sekä kuvataan erilaisia asioita ja ilmiöitä. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 27.) Diskurssin voidaan siis nähdä kuvaavan laajempaa ja syvällisempää teoreettista lähtökohtaa ja näkemystä kielestä sosiaalisena toimintana. Diskurssit taas toimivat analyttisinä käsitteinä, joiden avulla merkitysten rakentumista voidaan tarkastella. (Heikkinen 2012: 97.) Omassa tutkimuksessani käytän käsitettä *diskurssit*, sillä pyrin löytämään aineistostani tunnistettavia tapoja kuvata sekä merkityksellistää asioita.

Fairclough'n (1992) mukaan diskurssista voidaan erottaa kolme näkökulmaa, joiden avulla diskurssi merkityksellistää ja rakentaa maailmaa. Ensimmäiseksi se edistää sosiaalisen identiteetin rakentumista. Toiseksi se auttaa rakentamaan sosiaalisia suhteita ihmisten välille, ja kolmanneksi se edistää tiedon ja uskon rakentumista. Nämä kolme näkökulmaa vastaavat kielen kolmeen metafunktoon: *identiteettifunktioon (identity)*, *relaationaaliseen funktioon (relational)* ja *ideationaaliseen funktioon (ideational)*. Identiteettifunktio kuvaa sitä, miten sosiaaliset suhteet rakentuvat diskursseissa. Relationalinen funktio kuvaa sitä, miten sosiaaliset suhteet diskurssin osallistujien välillä esitetään ja neuvotellaan. Ideationaalinen funktio kuvaa sitä, miten tekstit merkityksellistävät maailmaa ja sen prosesseja. Fairclough pohjaa omaa tulkintaansa kielen metafunktoista Hallidayn (1985) systeemifunktionaaliseen kieliteoriaan sekä Hallidayn kehittämiin metafunktoihin. (Fairclough 1992: 64.) Hallidayn metafunktiot esittelen tarkemmin seuraavassa alaluvussa.

2.3 Systeemis-funktionaalinen kieliteoria

Systeemis-funktionaalinen kieliteoria on M.A.K Hallidayn (1985) kehittämä funktionaalinen lähestymistapa kieleen. Systeemis-funktionaalinen kieliteoria on kehitetty, jotta sitä voitaisiin hyödyntää esimerkiksi tekstien analysoinnissa (Halliday 1985: xv). Systeemis-funktionaalisen kieliteoria pohjautuu Saussuren ajatuksiin sekä muuhun eurooppalaisen kielitieteen perinteseen. Kieliteoria on saanut paljon vaikutteita myös ns. Prahan koulukunnalta, jonka myötä esimerkiksi käsitteet reema ja teema ovat tulleet osaksi Hallidayn kieliteoriaa. (Luukka 2002: 92.) Suomalaisten tekstien tutkimuksessa Hallidayn teoriaa on soveltanut erityisesti Shore (2012a; 2012b), jonka näkemyksiin tukeudun myös tässä tutkimuksessa. Kuten kriittisessä diskurssintutkimuksessa myös systeemis-funktionaalissa kieliteoriassa teksteiksi käsitetään sekä kirjoitetut että puhutut tekstit (Halliday & Matthiessen 2014: 3).

Tekstilaji ollut tärkeä osa systeemis-funktionaalista kieliteoriaa heti alusta alkaen, sillä kielenkäytön, eli puheen tai kirjoituksen analyysi on ollut keskeistä systeemis-funktionaalissa kieliteoriassa. Systeemis-funktionaalissa kieliteoriassa on pohdittu paljon kielisysteemin ja kielenkäytön yhteyttä, sillä kieltä käytetään eri tilanteissa tilanteelle sopivalla tavalla. (Shore 2012a: 131; Shore 2012b: 158.) Kielenkäytön ja kielisysteemin suhde on siis dialoginen, sillä kielisysteemi ohjaa kielenkäyttöä ja kielenkäyttö taas ylläpitää ja muokkaa systeemiä (Hasan 2009: 170). Hallidayn tutkimuksessa funktionaalisuutta on korostettu vahvasti, koska sillä on haluttu korostaa kieltä sosiaalisena ilmiönä. Kieltä siis tutkitaan sen käyttötilanteissa, sillä kielellä toimitaan ja merkityksiä luodaan yhteisössä. (Heikkinen 1999: 27; Shore 2012b: 159.)

Systeemis-funktionaalisen kieliteorian mukaan kieli on semioottinen systeemi, joka rakentaa merkityksiä. Kielen potentiaali rakentaa ja luo uusia merkityksiä koko ajan. Kieli aktivoituu sosiaalisissa konteksteissa ihmisten käyttämänä, joten kieli muuttuu ja muovautuu kielenkäyttäjien ja erilaisten kielenkäyttötilanteiden kautta. (Halliday 2009: 60.) Kuten diskurssintutkimuksessa myös systeemis-funktionaalissa kieliteoriassa konteksti on tärkeä käsite, sillä kieli toimii kontekstissa. Kieli luo merkityksiä, joten teksti on prosessi merkityksen saamiseksi kontekstiin. (Halliday & Matthiessen 2014: 3, 32.)

Kielenkäytön lajit systeemis-funktionaalissa kieliteoriassa perustuvat professori J.R. Firthin ajatuksiin kielestä sen sosiokulttuurisessa kontekstissa. Firth työskenteli ja vaikutti vahvasti Lontoossa, jonka seurauksena hänen ympärilleen muodostui ns. Lontoon koulukunta. Firthin kehittämät käsitteet *tilannekonteksti*, *osakieli*, *merkityksen hajottaminen eri tasoihin* ja *merkitysten analyysi systeemeinä ja rakenteina* ovat pohjana nykyiselle systeemis-funktionaalille kieliteorialle. Myöhemmin näiden pohjalta Halliday kehitti käsitteen *rekisteri* Firthin osakielen

tilalle sekä termit *ala (field)*, *osallistujaroolit (tenor)* sekä *kielen ilmenemismuoto (mode)* tilannekontekstia kuvaamaan. *Ala* kuvaa toimintaa, jonka osana teksti on. Se nähdään myös sosiaalisena toimintamuotona. Tässä tutkimuksessa tilannekontekstin *ala* voisi olla kommentoiminen, kannanotto ja oman mielipiteen kertominen, sillä ne ovat yleisempiä toimintatapoja Twitterissä. Halliday erotti edellä mainitusta toiminnan alasta myös sisällön alan, jonka kyseinen toiminta saa aikaan (Shore 2012a: 135). Tässä tutkimuksessa sisällön alana ovat mielipiteet liittyen Sanna Marinin hallitukseen.

Osallistujaroolit ovat tilanteen kannalta olennaisia sekä muuttuvia (Hasan 2009: 172; Shore 2012a: 132–135; Shore 2012b: 160). Aineistoni osallistujaroolit ovat kaikki tviitin lähettäneet henkilöt. Muuttujia ovat useat osallistujat, sillä Twitterissä voi syntyä viestiketjuja, joihin monet ihmiset kommentoivat. Osallistujaroleista voidaan erottaa myös sosiaaliset roolit, jotka ovat kielestä riippumattomia sekä kielelliset roolit, jotka syntyvät kielellisesti tietyissä tilanteissa (Shore 2012a: 135).

Ilmenemismuoto taas tuo esille sen, miten kieli toimii tilanteessa. Erityisesti viitataan siihen, millaista vuorovaikutus tietyssä tilanteessa on. Suuri vaikutus on myös sillä, liittyykö tilanteeseen kielellisen toiminnan lisäksi ei-kielellistä toimintaa. Esimerkiksi kasvokkain tapahtuvassa vuorovaikutustilanteessa ei-kielellisellä aspektilla on suurempi merkitys kuin esimerkiksi kirjoitetulla tekstillä. (Shore 2012a: 135; Shore 2012b 160.) Aineistossani vuorovaikutuksen ilmenemismuoto on kirjoitetut viestit, joten vuorovaikutus tapahtuu pääosin kielellisesti.

Systeemis-funktionaalisen kieliteorian keskiössä on kielen rakentuminen kolmelle meta-funktiolle. Näillä meta-funktioilla kuvataan ja luodaan maailmaa (*ideationaalinen meta-funktio*), ylläpidetään ja rakennetaan sosiaalisia suhteita (*interpersoonainen meta-funktio*) sekä järjestetään näitä kontekstiin sopiviksi teksteiksi sekä pidetään tekstejä koossa (*tekstuaalinen meta-funktio*). (Halliday 2009: 62; Shore 2012b: 161.)

Ideationaalinen meta-funktio kuvaa sitä, miten kieltä käytetään kuvaamaan ja luomaan kokemusmaailmaamme sekä mielikuvitusmaailmaamme. Halliday jakaa ideationaalisen meta-funktion vielä kahteen alametafunktioon, jotka ovat *eksperientiaalinen* ja *looginen* meta-funktio. (Halliday & Matthiessen 2014: 30; Shore 2012b: 146.) Avaan *eksperientiaalisen* sekä *loogisen* meta-funktion käsitteitä enemmän luvussa 4.2.

Interpersoonaisen meta-funktion keskiössä on modaalisuus, kuten esimerkiksi modaaliset lausetyypit sekä muut modaaliset valinnat (Shore 2012a: 147). Halliday ja Matthiessen (2014: 30) esittävät, että interpersoonainen meta-funktio eroaa ideationaalisesta meta-funktiosta siten, että interpersoonainen meta-funktio kuvaa kieltä toimintana ja ideationaalinen meta-funktio taas sitä, miten kieltä käytetään kuvaamaan maailmaa. Interpersoonainen meta-funktio rakentaa

sosiaalisia suhteita esimerkiksi erilaisten kysymysten tai toteavien lauseiden ja lausekkeiden kautta. Interpersoonaisen metafunktiio on samaan aikaan vuorovaikutteinen ja henkilökohtainen. (Halliday & Matthiessen 2014: 30.)

Tekstuaalinen metafunktiio eroaa edellisistä metafunktioista siten, että tekstuaalisen metafunktion tarkastelun kohteena on itse kieli. Tekstuaalinen metafunktiio keskittyy tekstin koheesiokeinoihin sekä teeman- ja informaatiokulkuun. Tekstuaalisen metafunktion avulla voidaan siis tarkastella, miten semioottinen, eli puheen ja tekstin, maailma jäsentyy. (Shore 2012a: 148; Halliday & Matthiessen 2014: 30–31.)

Vaikka edellä mainituilla metafunktioilla on jokaisella omat ominaisuutensa, Hallidayn mukaan kielen metafunktiot toimivat kaikissa teksteissä tai lauseissa ja virkkeissä aina samanaikaisesti. Ideationaalinen metafunktiio tuottaa representaatioita maailmasta, interpersoonainen metafunktiio taas rakentaa kielellisesti suhteita ja identiteettiä. Tekstuaalinen metafunktiio tarkastelee sitä, millä tavalla teksti koostuu yksittäisistä lauseista. (Fairclough 1997: 29.)

2.4 Intertekstuaalisuus osana diskurssintutkimusta

Intertekstuaalisuuden käsite on semioottinen ilmiö, sillä se on havaittavissa kaikista semioottisista teksteistä, kuten esimerkiksi videoista sekä opetustilanteiden erilaisista elementeistä (Heikkinen, Lauerma & Tiililä 2012: 100–101). Intertekstuaalisuuden nähdään kuvaavan esimerkiksi kielenkäytön historiallisuutta sekä sosiaalisuutta. Kieltä käyttäessämme käytämme sanoja, ilmauksia ja merkityksiä, jotka ovat olleet olemassa jo aiemmin. Intertekstuaalisuus liittyy sanojen ja ilmausten lisäksi myös diskursseihin, eli myös diskurssit liikkuvat eri kielenkäyttötilanteista toisiin. (Pietikäinen & Mäntynen: 2009: 116.)

Laajimmillaan intertekstuaalisuus nähdään siten, että kaikki kielenkäyttö on jossain määrin ollut jo aiemmin olemassa. Tämä ajatus perustuu Bahtinin näkemykseen kielen dialogisuudesta, eli kielenkäyttö voidaan suhteuttaa aina jo johonkin olemassa olevaan tilanteeseen, erityisesti muihin konkreettisiin kielenkäyttötilanteisiin. (Heikkisen ym. 2012: 101 mukaan Bah-tin 1986: 89.) Intertekstuaalisuuden mukaan ilmaukset ovat tunnistettavissa aiempien käyttötilanteiden ja funktioiden avulla. Vaikka näitä ilmauksia siirretään uuteen tilanteeseen, on edellinen tilanne edelleen tunnistettavissa, vaikka uudessa tilanteessa funktio muuttuukin. Uudet tilanteet luovat uusia merkityksiä, jotka ovat erityisesti diskurssintutkimuksen näkökulmasta kiinnostavia. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 117.)

Diskurssintutkimuksen näkökulmasta erityisen kiinnostavaa on se, että vaikka kielellinen ilmaus pysyy samana, merkitys vaihtelee kontekstista sekä tilanteesta riippuen. Tämä johtaa siihen, että erilaisilla ilmauksilla on sosiaalisia, kulttuurisia sekä poliittisia vaikutuksia. Diskurssintutkimuksessa ei siis tarkastella pelkästään ilmauksien kielellisiä piirteitä, vaan pyritään hahmottamaan ilmaus osana historiallista sekä sosiaalista kontekstia. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 120.)

Fairclough (1995: 188) esittää, että tekstien analyysissä otetaan huomioon sekä kielellinen analyysi että intertekstuaalinen analyysi. Myös Fairclough perustaa ajatuksensa intertekstuaalisuudesta Bahtinin (1986) ajatuksiin. Tekstit voivat muuttaa sosiaalisia sekä historiallisia lähteitä, minkä lisäksi tekstit voivat uudelleen rakentaa genrejä sekä sekoittaa näitä genrejä keskenään. Intertekstuaalisuus liittyy diskursseihin sekä siihen, miten diskurssit vaihtelevat tilanteista toisiin luoden merkityksiä. (Fairclough 1995: 188–189.)

2.5 Sukupuolentutkimus

Tässä alaluvussa käsittelen sukupuolentutkimusta, sillä tutkimukseni kannalta on tärkeää määrittellä sukupuolentutkimuksen lähtökohtia. Sanna Marinista tuli vuonna 2019 kolmas naispääministeri Suomessa. Ennen häntä vain kaksi naista, Anneli Jäätteenmäki (17.4.2003–24.6.2003) ja Mari Kiviniemi (22.6.2010–22.6.2011), on toiminut pääministerinä. Myös hallituksen ministerijakauma on ollut aina hyvin miesvoittoinen, joten Marinin hallitus on siitäkin syystä melko poikkeuksellinen, sillä hänen hallituksessaan suurin osa ministereistä on naisia. Aiemmin vain Matti Vanhasen toisessa hallituksessa on toteutunut naisten enemmistö ministereissä. (Valtioneuvosto 2020.)

Sukupuolentutkimusta on ennen opetettu naistutkimuksen nimellä suomalaisissa yliopistoissa. Edelleen puhutaan usein naistutkimuksesta, ja sukupuolentutkimus onkin terminä saanut jonkin verran kritiikkiä. Sukupuolentutkimus on kuitenkin tällä hetkellä kattokäsitteenä, jonka alle mahtuu monenlaisten sukupuolten tutkimusta, myös niiden, jotka eivät asetu nais- tai mieskategorioihin. Sukupuolelle on suomen kielessä vain yksi termi, joten tutkiessa sukupuolta on tarpeen määrittää, mistä näkökulmasta sukupuolta tutkitaan. Sukupuolta voidaan tutkia esimerkiksi biologisesta, sosiaalisesta, yhteiskunnallisesti tai kulttuurisesta näkökulmasta, jolloin näissä jokaisessa näkökulmassa on erilaiset lähtökohdat. (Juvonen, Rossi & Saresma 2010: 9–12.)

Kriittisen diskurssintutkimuksen tarkoituksena on tutkia kielenkäytön ja vallan suhteita, joten tästä syystä sukupuolentutkimus ja kriittinen diskurssintutkimus kytkeytyvät hyvin toisiinsa. Kriittinen diskurssintutkimus antaa siis mahdollisuuden tutkia sukupuolen ja vallan välisiä suhteita. Sukupuoleen liittyvät diskurssit ovat olleet pitkään hierarkkisia sekä kaksinapaisia, jotka uusintavat heteroseksuaalista sukupuolidiskurssia (Juvonen 2016: 48). Sukupuolen ja vallan suhteet ovatkin yksi tärkeimmistä merkityksellistämisen muodoista. Sukupuolta sekä seksuaalisuutta onkin alettu tarkastella diskursiivisten sekä institutionaalisten vallan muotona. (Rossi 2010: 21–22.)

Sukupuolten erot ja niiden ymmärtäminen samanlaisiksi tai erilaisiksi on vaihdellut länsimaisessa kulttuurissa melko paljon. Toisinaan sukupuolten välisiä eroja on pyritty korostamaan ja tuomaan esiin, kun taas välillä niitä on yritetty häivyttää. Tällä hetkellä pyrkimyksenä on erityisesti kaventaa sukupuolten välistä eroa kulttuurisin ja kasvatuksellisin keinoin. Pohjimmitaan ei kuitenkaan ole kyse naisista tai miehistä ja biologisista eroista, vaan enemmänkin siitä, millaisia sosiaalisia seurauksia sukupuolen mukaan jaottelulla on. (Rossi 2010: 25–26.) Sukupuolten välisen eron kaventumisesta huolimatta mies mielletään useissa yhteyksissä normiksi ja näin on myös kielessä. Nainen esitetään usein monimutkaisempana, kun taas mies esitetään yksinkertaisempana eli perusmuotona. Miesten asema semanttisena prototyyppinä ilmenee siitä, että sukupuolineutraaleiksi mielletyt nimitykset ovat piilomaskuliinisia. (Engelberg 2010: 167.) Tämä on asia, johon nykyään kiinnitetään paljon huomiota ja piilomaskuliinisuutta on nostettu esiin erilaisissa medioissa. Esimerkiksi työnhakusivusto Duunitori.fi otti loka-kuussa 2019 käyttöön sukupuolineutraalit ammattinimikkeet, jotta suomalainen työelämä voisi yhdessä yhteiskunnan kanssa muuttua tasa-arvoisempaan suuntaan (Duunitori 2020).

Kustererin (2014) mukaan sukupuoli on yksi tärkein kategoria jokapäiväisessä elämässämme sekä yhteiskunnassamme. Maskuliinisuus sekä miehinen valta-asema on ollut työelämässä lähes aina normi, vaikka nykyään paljon puhutaankin sukupuolineutraaliudesta sekä tasa-arvoisemmasta työelämästä (Kusterer 2014: 27). Sukupuolierot ovat nähtävissä erityisesti talouselämän korkeilla paikoilla, mutta myös politiikassa, varsinkin korkeamman tason tehtävissä on huomattavissa selkeitä sukupuolieroja (Kantola 2010: 81). Kantola (2010) sanoo, että naisten valtaannousu heikentää miesten valta-asemaa. Tämä näkökulma on erityisen mielenkiintoinen tutkimukseni kannalta, sillä pyrin selvittämään, millä tavalla sukupuolesta puhutaan politiikan saralla Twitterissä.

Sukupuolentutkimuksessa tutkitaan paljon myös sukupuolen sekä vallan suhdetta. Feministisessä tutkimuksessa valta on resurssi, jonka tulisi asettua tasapainoisesti molemmille sukupuolille. Vallan ja sukupuolen suhdetta tutkiessa on huomattu miesten ja naisten erilaiset tavat

käyttää valtaa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että osa naisista saattaa jopa pelätä vallan käyttöä. Tämän voidaan ajatella olevana osasyynä siihen, miksi naiset eivät etene urallaan johtaviin asemaan yhtä usein kuin miehet. (Kantola 2010: 79– 80.)

Kuten useassa työelämään liittyvässä tutkimuksessa on todettu, ovat naiset vähemmistönä, kun tarkastellaan esimerkiksi henkilöitä, jotka toimivat jonkun yrityksen tai organisaation johdossa. Samanlainen asetelma on nähtävissä politiikan johtopaikoilla. Vaikka esimerkiksi eduskunnan, hallituksen sekä useiden kunnanvaltuustojen kokoonpanossa naisten ja miesten tasapainoinen edustus on toteutunut jo melko pitkään, samanlaista kehitystä ei ole nähtävissä esimerkiksi ministeriöiden ylimpien johtajien kohdalla. Myös sukupuolivähemmistöjen edustus on ollut hyvin vähäistä tai se puuttuu kokonaan. (THL 2020.)

3 SOSIAALINEN MEDIA JA TWITTER

Tässä luvussa käsittelen sosiaalista mediaa sekä sosiaalisen median kanavaa Twitteriä. Aluksi määrittelen sosiaalisen median käsitteen sekä sen taustalla vaikuttavia tekijöitä. Tämän jälkeen siirryn tarkastelemaan Twitteriä ja sen ominaisuuksia osana sosiaalista mediaa. Tämän jälkeen pohdin Twitterin ja politiikan välistä suhdetta sekä sitä, millä tavalla Twitter tarjoaa alustan vapaalle keskustelulle liittyen Marinin hallitukseen. Lopuksi pohdin sosiaalisen median käyttöä tutkimuskohteena.

3.1 Sosiaalinen media

Sosiaalisen median voidaan ajatella juontavan juurensa käsitteestä Web 2.0, jota käytettiin vuonna 2004 kuvaamaan uutta tapaa, jolla tekniikan kehittäjät ja käyttäjät alkoivat käyttää World Wide Webiä. Web 2.0 ei ollut siis varsinaisesti mikään tekninen päivitys, vaan se ennemminkin mahdollisti uusia tapoja käyttää jo olemassa olevaa World Wide Webiä. Toinen sosiaaliseen mediaan vaikuttanut termi Web 2.0:n ohella on UGC (User Generated Content) eli käyttäjien luoma sisältö. Jotta UGC toteutuisi sellaisenaan, sen tulee täyttää kolme vaatimusta: ensiksi sen tulee olla julkaistu sellaisella sivustolla, johon on avoin pääsy. Tämä ei toteudu esimerkiksi sähköpostien tai vain kahdenvälisen viestittelyn seurauksena. Tämä toteutuu esimerkiksi Twitterissä, jossa lähes jokaisella on mahdollista nähdä siellä julkaistut tviitit. Toiseksi siinä tulee näkyä tietty määrä luovia vaikutuksia. Tämä tarkoittaa sitä, että jo olemassa olevan aineiston kopioiminen tai uudelleen jakaminen ei toteuta UGC:ta. Kolmanneksi sen tulee jonkun muun kuin ammattilaisen julkaisemaa. Tämä tarkoittaa sitä, että mukana ei ole kaupallista sisältöä tai julkaisun tuottamisesta ei makseta palkkaa. (Kaplan & Haenlein 2010: 61.)

Vuonna 2005 sosiaalinen media tuli käsitteenä tunnetuksi (Lietsala & Sirkkunen 2008: 17). Sosiaalinen media koostuu erilaisista verkkopohjaisista sovelluksista, jotka ovat rakentuneet Web 2.0:n muodostamalle alustalle. Nämä verkkopohjaiset sovellukset mahdollistavat käyttäjäsisällön luomisen ja jakamisen. (Kaplan & Haenlein 2010: 61; Laaksonen, Matikainen & Tikka 2013: 13.) Sosiaalisen median määrittely on ollut aina melko haastavaa ja se onkin saanut osakseen melko paljon kritiikkiä. Sosiaalisen median tarkoitus on ollut luoda alusta, jossa vuorovaikutusta voi tapahtua joko yksittäisten ihmisten tai erilaisten ryhmien kesken. Sen yksi tärkeistä ominaisuuksista on se, että ihmiset jakavat sisältöä, kuten kuvia, videoita, tekstejä sekä musiikkia vapaaehtoisesti erilaisten alustojen kautta. (Lietsala & Sirkkunen 2008: 17, 19.)

Jos sosiaalista mediaa verrataan perinteiseen mediaan, suurin ero löytyy siitä, kuka sisältöjä tuottaa. Perinteisessä mediassa, kuten printtimediassa, sisältöä tuottavat palkatut ammattilaiset, kun taas sosiaalisessa mediassa käyttäjät jakavat itse keksimiään tai kopioimiaan sisältöjä. (Lietsala & Sirkkunen 2008: 19.) Sosiaalisen median perustana on ihmisten vuorovaikutus, sillä erilaiset sosiaalisen median alustat eivät toimi yksin, vaikka niillä olisi erilaisia ominaisuuksia. Sosiaalisessa mediassa tärkeää on vapaaehtoinen osallistuminen, joka eroaa myös perinteisestä mediasta. (Lietsala & Sirkkunen 2008: 21.)

3.2 Twitter

Twitter on vuonna 2006 julkaistu yhteisö- ja mikroblogipalvelu, joka perustuu lyhyiden viestien jakamiseen. Twitterin julkaisemisvuonna 2006 ei vielä tiedetty, mitä mikroblogaus on. Kun Twitter luotiin, sen määrittelemine oli alkuun haastavaa, sillä kukaan ei osannut oikein sanoa, mihin tarkoitukseen sitä tulisi käyttää. Aluksi Twitterin oli tarkoitus olla käyttäjälähtöinen alusta, jossa käyttäjät voisivat seurata toisten käyttäjien julkaisemia viestejä, eli tviittejä. Vuonna 2009 Twitterin perustaja Jack Dorsey sanoi, että Twitterin on tarkoitus olla alusta, joka on kehitetty käyttäjien sosiaalisen vuorovaikutuksen sekä verkkoviestinnän tarpeisiin. (Van Dijck 2013: 68, 70–71.)

Twitter on avoin ja neutraali alusta, jossa viestintä on julkista (Van Dijck 2013: 69). Tästä johtuen Twitteristä on tullut erityisen suosittu esimerkiksi politiikassa, journalistiikassa sekä yhteiskunnallisessa vaikuttamisessa. Twitterissä onkin paljon eliittimedian edustajia, eli esimerkiksi poliitikkoja ja toimittajia, joille Twitter tarjoaa alustan, jossa mediavälitteiset vuorovaikutuksen muodot rakentuvat omalla tavallaan (Ruoho & Kuusipalo 2018: 51). Twitter on esimerkiksi Yhdysvaltojen tämänhetkisen presidentin Donald Trumpin ensisijainen tiedotuskanava (Isotalus, Jussila & Matikainen 2018: 9). Twitterin strategisena tavoitteena on mahdollistaa kaikille ideoiden ja informaation jakamisen sekä vastaanottamisen ilman välikäsiä (Twitter 2020). Twitteriin ei ole välttämätöntä kirjautua käyttäjäksi, sillä tviittejä pystyy lukemaan myös ilman kirjautumista. Mikäli itse haluaa kirjoittaa ja lähettää tviittejä, tulee rekisteröityä Twitterin käyttäjäksi.

Twitter on osa laajempaa sosiaalisen median ilmiötä ja sen kiinnostavuus tutkimuskohteena on kasvussa. Twitterillä on maailmanlaajuisesti noin 330 miljoonaa aktiivista käyttäjää sekä yhteensä 1,6 miljardia rekisteröitynyttä käyttäjää. (Isotalus ym. 2018: 13). Twitterin etumuihin sosiaalisen median palveluihin on se, että sillä on kyky luoda reaaliaikaista seurantaa

mistä tahansa maailman ilmiöstä. Tästä syystä Twitterin voidaan ajatella olevan yhteiskunnallisesti merkittävä sosiaalisen median palvelu, sillä se nousee esille erityisesti erilaisten katastrofien, terrori-iskujen sekä muiden suurten uutistapahtumien yhteydessä. Twitter antaa tilaa myös julkiselle keskustelulle, vaikka se on aiheuttanut myös paljon ongelmia. Suomessa on esimerkiksi nostettu esiin Twitterissä käyty kärjekäs ja hyökkäävä keskustelu, joka saatetaan luokitella jopa vihapuheeksi. Kuten myös muissa sosiaalisen median kanavissa, myös Twitterissä esiintyy trolleja, joiden tarkoituksena on häiritä keskustelua erilaisilla tavoilla. Trollauksen piirteitä voivat olla esimerkiksi faktojen hämärtäminen sekä provosoivien ilmausten ja kuvien käyttö. (Isotalus ym. 2018: 25.)

Tiettyyn aiheeseen liittyviä tviittejä voi etsiä esimerkiksi seuraamalla aihetunnisteita tai avainsanoja. Aihetunnisteet merkitään usein hashtagilla (#), jonka avulla ne on helppo löytää ja koota yhdeksi ryhmäksi. Aihetunnistetta voidaan kutsua Twitterin affordanssiksi eli yhdeksi Twitterin käyttötavaksi. Aihetunnisteen avulla yksittäiset viestit tulevat osaksi suurempaa viestinnällistä kokonaisuutta, joka voi toimia esimerkiksi keskusteluna jonkin aiheen ympärillä. Hashtag toimii hyperlinkkinä, joten sitä klikkaamalla näkee virran, jossa näkyvät tällä kyseisellä aihetunnisteella merkityt tviitit uutuusjärjestyksessä. (Isotalus ym. 2018: 10–11; Koskela & Sihvonen 2018: 34, 37.) Omassa tutkimuksessani etsin aineistoa tietyn aihetunnisteen eli hahstagin avulla, sillä halusin löytää tietyn aihetunnisteen ympärillä käytyä keskustelua. Omassa tutkimuksessani käytin hashtagia apuna, jotta löytäisin tietynlaista informaatiota sekä tietynlaisia viestejä.

Hashtagin lisäksi Twitterillä on myös muita affordansseja, joiden mukaan viestintä muokautuu Twitterissä. Twitter-tilit merkitään symbolilla @. Jos jossakin tviitissä viitataan johonkin tiettyyn Twitter-tiliin, saa tilin omistaja tiedon (*notifikaation*) siitä, että hänelle on osoitettu viesti. Jos toisella käyttäjälle vastaa, muodostuu viestiketju, jota pystyy seuraamaan tai siihen pystyy liittymään. Vastauksien alkuun liitetään aina niiden tilien nimet käyttämällä symbolia @, jolloin kaikki keskusteluun osallistujat saavat ilmoituksen uudesta vastauksesta. Tviittejä voidaan uudelleentviitata (*retweet, RT*), jolloin viesti jaetaan uudestaan omille seuraajille. Tviitin voi jakaa alkuperäisessä muodossa mutta halutessaan siihen voi liittyä myös omia kommentteja. Uudelleentviittaustoiminnon avulla Twitterin viestintä voi muuttua hyvinkin vuorovaikutteiseksi, sillä keskustelua voi jatkaa yhden tviitin alla useamman kommentin verran. (Isotalus ym. 2018: 10–11.)

Muiden sosiaalisten medioiden ominaisuuksien tapaan myös Twitterissä voi tykkätä (*like*) toisten tviiteistä. Tykkäämisen voi antaa painamalla sydän-symbolia, joka on valittavissa tviitin alapuolelta. Tykkäystoiminnan avulla viestit taltioituvat tykkääjälle, sillä ne muodostavat oman

virran, jota voi seurata oman profiilin kautta. Twitterissä on mahdollista lähettää myös yksityisviestejä (*D* tai *DM*), jotka näkyvät vain valitulle vastaanottajalle tai usealle vastaanottajalle. (Van Dijck 2013: 71-72; Isotalus ym. 2018: 10–11.) Omassa tutkimuksessani pyrin keskittymään enimmäkseen vain tviittien kielelliseen sisältöön, joten affordansseilla ei ole niin suurta roolia. Toki huomioin esimerkiksi tviittien saamat tykkäysmäärät, sillä tviitistä tykkääminen voidaan nähdä kyseisen tviitin sisällön tukemisena.

Tviittien pituus on rajattu 280 merkkiin. Vuoteen 2017 asti merkkimäärä oli 140. Tämä merkkimäärä on siis suurin sallittu merkkimäärä, jonka tviitti voi sisältää. Tviitit voivat siis olla myös lyhyempiä. Tviitit voivat sisältää myös kuvia tai videoita, joiden yhteyteen kirjoitetaan jokin viesti. Tviittien pituus on merkkimäärästä johtuen melko lyhyt, eli tviitin sanoma tulee tiivistää melko lyhyeen. Tiivistämisen vuoksi jotain informaatiota voi jäädä sanomatta, mutta edellä esiteltyt affordanssit auttavat viestinnän organisoinnissa. Esimerkiksi kommentointi ja keskustelu jonkun tviitin alapuolella mahdollistaa sen, että saadaan sanotuksia enemmän informaatiota sekä kohdennettua viestejä tietyille käyttäjille. (Isotalus ym. 2018: 10.)

Kuten jo aiemmin mainitsin, on Twitterissä paljon aktiivisia käyttäjiä, jotka ovat mukana politiikassa. Sosiaalinen media ja erityisesti Twitter on tarjonnut alustan, jossa esimerkiksi kansanedustajat ja kansalaiset voivat viestiä keskenään ilman välikäsiä. Tämänkaltainen muuttunut viestintä ei ole kuitenkaan poistanut yhteiskunnan valtasuhteita, sillä on epäilty, että verkkoon rakentuneet yhteisöt heijastelevat näitä samoja valtasuhteita. (Marttila 2018: 66.) Omassa tutkimuksessani en lähtökohtaisesti kiinnitä huomiota siihen, kuka tviitin on kirjoittanut, mutta oletan, että mukana on myös politiikassa mukana olevia henkilöitä. Siitä syystä Twitterin asema politiikassa on tärkeä osa omaa tutkimustani.

Twitter sopii alustana hyvin poliittiseen viestintään, sillä se on nopeatahtinen ja ympärivuorokautinen. Se tukee hyvin politiikan henkilöitymistä, eli siirrytään puolueista vain yksittäisiin poliitikkoihin. Twitterissä poliitikot pääsevät viestimään suoraan kansalaisten, eli äänestäjiensä kautta. Twitterissä poliitikot jakavat lähinnä omia mielipiteitään ja ajatuksiaan, vaikka usein heidän tviittinsä menevät ensin puoluejohdon kautta. Twitter tarjoaa poliitikoille paljon vaihtoehtoja, sillä he voivat osallistua esimerkiksi erilaisiin keskusteluihin, jakaa muiden kirjoittamia tviittejä tai pyytää palautetta kansalaisilta. (Marttila 2018: 70–71.)

Twitterin käyttäjämääristä ei ole olemassa yksiselitteistä tietoa, koska Twitter ei itse julkaise tietoja liittyen käyttäjiinsä. Twitterin käyttäjistä sekä käyttömääristä on olemassa erilaisia tilastoja, mutta niiden tietoihin tulee suhtautua kriittisesti, sillä tiedot eivät ole täysin varmoja. Suomessa on jonkin laskurin mukaan laskettu olevan noin 500 000 Twitterin käyttäjää, joista vähintään kerran viikossa tviittaavia on noin 50 000. Twitter ei ole Suomessa kuitenkaan

vakiinnuttanut rooliaan yhtenä suosituimpana sosiaalisen median alustana, vaan suosituimpia sosiaalisen median palveluita Suomessa ovat esimerkiksi YouTube, Facebook sekä WhatsApp. (Isotalus ym. 2018: 13.)

Kuten aiemmin mainitsin, on Twitteriä pidetty erityisesti eliittimedian alustana (Ruoho & Kuusipalo 2018: 51). Suomessa seuratuimpia ihmisiä Twitterissä olivat marraskuussa 2017 esimerkiksi Anne-Marie Yritys, Rauli Mård, Valtteri Bottas sekä Alexander Stubb. Kaikkien näiden edellä mainittujen tahojen seuraajat eivät ole suomalaisia, joten pelkästään suomalaisten seuraamia henkilöitä on vaikeaa kategorisoida. Twitteriä kuitenkin käyttävät monet yhteiskunnan kannalta keskeiset henkilöt ja ryhmät, kuten poliitikot, toimittajat, julkkikset sekä muut aktiiviset henkilöt. Myös erityisesti yritykset ja organisaatiot ovat alkaneet käyttää Twitteriä kommentoimalla sekä ottamalla kantaa erilaisiin asioihin. Twitter ei ole yrityksille niinkään markkinointialusta, mutta siellä yritykset pystyvät lähestymään kuluttajia sekä rakentamaan omaa brändiään. (Isotalus ym. 2018: 13, 22, 25.)

Oman tutkimukseni kannalta keskeistä eivät ole niinkään tviittien lähettäjät tai Twitterin käyttäjät, mutta lähtökohtaisesti oletan oman aineistoni löytyvän muiden kuin eliittimedian tviitteistä. Vaikka aktiivisin osuus Twitterin käyttäjistä löytyykin eliittimediasta, on Twitter kuitenkin hyvä keskustelukanava myös ”tavallisille” ihmisille. Oman tutkimukseni kannalta on kiinnostavaa se, minkälaista kieltä tviittaajat käyttävät sekä minkälaista keskustelua Marinin hallituksesta löytyy.

3.3 Sosiaalinen media ja Twitter tutkimuksen lähteenä

Twitterissä esiinnyttään joko omalla nimellä tai jollakin nimimerkillä, joka on mahdollista yhdistää henkilön nimeen. Tviittien julkaisijat voidaan siis selvittää, elleivät he käytä jotain sellaista käyttäjänimeä, jota ei voi yhdistää heidän oikeaan henkilöllisyyteensä. Jotta tviittejä voi Twitterissä julkaista, tulee olla rekisteröitynyt käyttäjä Twitterissä. Tviittejä voi kuitenkin lukea kuka tahansa, eli ei tarvitse olla rekisteröitynyt Twitterin käyttäjä, jos haluaa lukea ja nähdä erilaisia tviittejä.

Sanna Marinin valinta pääministeriksi tapahtui nopeasti Antti Rinteen eroamisen jälkeen. Marin ja hänen hallituksensa sai osakseen paljon erilaisia kommentteja, joista monet liittyivät sukupuoleen sekä ikään. Voidaan siis olettaa, että aineistostani löytyy paljon tviittejä, joissa otetaan jollain tavalla kantaa juuri näihin aiheisiin.

Tutkimuksen aineisto on siis kerätty sosiaalisen median palvelu Twitterin tviiteistä. Twitter voidaan liittää osaksi blogigenreä, sillä siellä julkaistavat tviitit ovat mikroblogeja, eli lyhyitä, käyttäjien kirjoittamia tekstejä (Lietsala & Sirkkunen 2008: 33). Sosiaalista mediaa on alettu tutkia yhä enenevässä määrin ja sen tutkimukseen liittyy paljon tieteenalojen kamppailua, mikä on aiheuttanut sen, että sosiaalisesta mediasta tehtävä tutkimus vaihtelee tutkimusasetelmien kuin -menetelmienkin osalta. Erityisesti sosiaalista mediaa on tutkittu viestinnän sekä median tutkimuskentällä. (Laaksonen ym. 2013: 15.)

Internetiä voidaan tutkia *välineenä, lähteenä* sekä *paikkana tai kohteena*. *Väline* se on silloin, kun Internetiä käytetään jollain tavalla apuna aineiston keräämisessä. Voidaan tehdä esimerkiksi jonkinlainen kysely, jonka vastausten pohjalta saadaan erilaisia tutkimustuloksia. Aiemmin kyselyitä on saatettu toteuttaa manuaalisesti eli erilaisilla lomakkeilla, mutta verkon yleistyttyä aineiston kerääminenkin on muuttunut. Jos verkko toimii tutkimuksen *lähteenä*, on tarkastelun kohteena verkossa tapahtuva ilmiö tai vuorovaikutus. Tässä tapauksessa tutkimuksen kohteena voivat olla esimerkiksi blogikirjoitukset tai erilaiset verkkokeskustelut. *Paikkana* verkko toimii silloin, jos tutkija itse on jollain tavalla läsnä verkossa. Tässä lähestymistavassa verkko nähdään yhteisöllisyyden ja toiminnan paikkana. Verkko voi toimia myös tutkimuksen *kohteena*, jolloin tutkimus keskittyy esimerkiksi johonkin verkon palveluun tai tekniseen rakenteeseen. (Laaksonen ym. 2013: 17–18.) Omassa tutkimuksessani verkko toimii tutkimuksen lähteenä, sillä tarkastelen verkon sisältöjä. Omassa tutkimuksessani sisällöt ovat mikroblogigenreen kuuluvat tviitit, jotka ovat julkaistu Twitterissä.

Twitterin tutkimus voidaan jaotella määrällisiin sekä laadullisiin menetelmiin. Määrällisille menetelmille tyypillistä ovat laskennalliset lähestymistavat, kuten esimerkiksi datan kerääminen seuraajien määrästä, uudelleentviittauksien määrästä tai tviittien eliniästä. Twitterin tutkimuksessa on noussut yhä enemmän esiin laskennallisista menetelmistä koneoppimisen menetelmien soveltaminen. Sen avulla pyritään selvittämään esimerkiksi automaattisesti tviittien sävyjä, tunnetiloja sekä kontekstuaalisia tekijöitä. Laadullisista menetelmistä tunnetuimpia menetelmiä ovat esimerkiksi tviittien diskurssi- ja sisältöanalyysi, visuaalinen verkostoanalyysi, tapaustutkimus sekä verkkoetnografia. (Isotalus ym. 2018: 27.) Oma tutkimukseni on laadullinen tutkimus, sillä tutkin tviittejä diskurssianalyysin avulla.

Koska verkko on interaktiivinen mediaympäristö, tarjoaa se hyvän alustan ihmisten väliselle sekä ihmisten ja verkkoympäristöjen väliselle vuorovaikutukselle. Verkkotutkimuksessa keskustelut ja palvelut on jaettu kahteen ryhmään: synkronisiin ja asynkronisiin. Synkronisissa palveluissa viestintä on reaaliaikaista ja asynkronisissa viestintä voi tapahtua myös viiveellä. Toinen tapa, jolla verkkoviestintää voidaan jakaa on yksityinen ja julkinen viestintä.

Esimerkiksi juuri Twitter mahdollistaa sekä yksityisen että julkisen viestinnän. Twitterissä julkaistut tviitit voidaan siis helposti jäljittää hakukoneen avulla. Toki käyttäjät voivat muokata itse omaa yksityisyyttään sosiaalisen median palveluissa. (Laaksonen & Matikainen 2013: 177–178.) Twitterin käyttäjät voivat esimerkiksi päättää, haluavatko he, että heidän sisältönsä näkyy kaikille vai pelkästään heidän seuraajilleen. Tästä syystä omassa tutkimuksessani olen ottanut aineistokseni vain sellaisia tviittejä, jotka ovat näkyvissä kaikille, myös niille, jotka eivät ole edes rekisteröityneitä Twitterin käyttäjiä.

Twitter on kasvattanut suosiotaan tutkimuskohteena viime vuosina. Yksi syy Twitterin tutkimussuosioon on Twitterin avoimuus, joka mahdollistaa melko avoimen pääsyn käyttö- ja käyttäjätietoihin. Twitterin tutkimus on saanut osakseen jonkin verran kritiikkiä, sillä sen rooli tutkimuskentällä saattaa painottua liikaa suhteessa sen suosioon. Kuitenkin myös Twitteristä tietojen saaminen vaatii jonkin verran osaamista sekä mahdollisesti datan ostamista tai ohjelmointitaitoja. (Isotalus ym. 2018: 27.)

4 AINEISTO JA MENETELMÄ

Tutkimukseni on luonteeltaan laadullista, sillä tarkoituksena on ymmärtää tutkittavaa ilmiötä aineiston perusteella. Laadullinen eli *kvalitatiivinen* tutkimus eroaa määrällisestä eli *kvantitatiivisesta* tutkimuksesta siten, että *kvantitatiivisessa* analyysissä käytetään tilastollisia menetelmiä, jotka ovat täsmällisiä ja laskennallisia. Laadullisessa analyysissä aineistoa tarkastellaan usein kokonaisuutena. Laadullisessa analyysissä ei kiinnitetä huomiota tilastollisiin todennäköisyyksiin, kuten määrällisessä analyysissä tehdään. Diskurssintutkimus on laadullista, sillä sen pyrkimyksenä on kuvata, miten merkityksiä rakennetaan, eikä niinkään antaa numeerista dataa tutkittavasta aiheesta. Laadullisen tutkimuksen päämääränä voidaan pitää sitä, että ymmärretään ihmisten käyttäytymistä sekä tunnistaa erilaisia tulkintoja ja merkityksiä, joita luodaan vuorovaikutuksessa muiden kanssa. (Alasuutari 2012: 27,31; Pietikäinen & Mäntynen 2009: 139–140.)

Tarkastelen analyysissani tviiteissä rakentuvia yhteiskunnallisesti tunnistettavissa olevia diskursseja. Yhteiskunnallisesti tunnistettavissa olevat diskurssit nostavat esiin mahdollisia epäkohtia, jotka ovatkin tässä tutkimuksessa kiinnostuksen kohteitani. Aineistonani toimii tviitit, jotka ovat kerätty tietyltä aikaväliltä Twitteristä käyttäen Twitterin tarkennettua hakutoimintoa. Kerron aineistosta lisää luvussa 4.1. Tutkimusmenetelmänä käytän Hallidayn (1985) ajatusta kielen metafunktiosta, joista keskityn erityisesti *ideationaaliseen* sekä *interpersoonaiseen metafunktiioon*. Tutkimusmenetelmiä avaam tarkemmin luvussa 4.2.

4.1 Tviitit tutkimuksen aineistona

Tutkimuksen aineisto on kerätty Twitteristä aikaväliltä 8.-10.12.2019 Twitterin tarkennetun hakutoiminnon avulla. Aikavälin lisäksi käytin hakutoiminnassa hashtagia *#hallitus*, jolloin aineisto rajautui hallitukseen liittyviin tviitteihin. Sanna Marin nimitettiin Suomen pääministeriksi virallisesti 10.12.2019, joten rajasin tviitit nimityspäivään sekä muutamaan päivään ennen nimittämistä, sillä jo ennen varsinaista nimitystä SDP oli tehnyt päätöksen, että he tulevat esittämään Sanna Marinia Suomen pääministeriksi Marinin voitettua Antti Lindtmanin äänestyksessä tuloksella 32–29.

Aineisto on kerätty käyttämällä Twitterin tarkennettua hakua, jonka avulla pystyin rajaamaan päivämäärät sekä tviiteissä mainitut hashtagit. Tviitit tallensin yhdeksi tiedostoksi *Awesome Screenshot & Screen Recorder* -sovelluksen avulla. Sovelluksen avulla sain tviiteistä

näyttökuvan, jonka tallensin salasanan taakse omaan tiedostoonsa. Tässä vaiheessa aineistoa ei oltu vielä rajattu, vaan mukana olivat kaikki tviitit päiviltä 8.-10.12.2019, jotka sisältävät hashtagin *hallitus*. Rajasin tämän jälkeen tviitit siten, että niissä käsitellään Suomen uutta hallitusta. Hashtagilla *hallitus* osa tviiteistä käsittelee esimerkiksi jonkin taloyhtiön hallitusta, joten rajaan pois tviitit, joissa aiheena ei ole Suomen uusi hallitus.

Twitterissä tviitteihin voi vastata luomalla viestiketjun tviitin alle. Tviittejä voidaan myös uudelleen tviitata (*retweet*), jolloin jaetaan jonkun muun käyttäjän tviitti omille seuraajille. Tviittejä voidaan myös osoittaa tietyille henkilöille merkitsemällä heidät tviitteihin symbolilla @. Keskityn analyysissäni kuitenkin pääosin vain yksittäisiin tviitteihin, enkä niiden alla käytävään keskusteluun, ellei keskustelussa ole jotain erityisen tärkeää omien tutkimuskysymysten kannalta. Tviitit ovat merkkimäärältään maksimissaan 280 sanan mittaisia, sillä Twitter ei mahdollista tämän suurempien tviittien julkaisua.

Osassa tviiteissä on käytetty tekstin lisäksi erilaisia hymiöitä tai GIF-kuvakkeita. Mikäli nämä hymiöt tai GIF-kuvakkeet ovat olennaisia ja liittyvät tviitin sisältöön, olen ottanut ne huomioon analyysissäni. Pyrin kuitenkin keskittymään vain kielenyksiköiden merkitykseen, sillä olen enemmän kiinnostunut tviittien kielellisestä sisällöstä. Mikäli hymiöllä on kuitenkin esimerkiksi selkeä kytkös tviittiin, otan sen omassa analyysissäni huomioon.

4.2 Metafunktiot tutkimusmenetelmänä

Kuten jo luvussa 2.3 kävi ilmi, Hallidayn ajatus metafunktioista perustuu siihen, että tietynlaiset merkitykset ryhmittyvät. Nämä metafunktiot säätelevät kielen muotoa. Hallidayn kolme metafunktiota ovat intersubjektivaalinen metafunktio, ideationaalinen metafunktio sekä tekstuaalinen metafunktio. (Shore 2012a: 146.) Omassa analyysissäni hyödynnän enimmäkseen intersubjektivaalista sekä ideationaalista metafunktiota.

Kielen avulla todennamme kokemusmaailmaamme sekä pidämme yllä sosiaalisia suhteita (Halliday & Matthiessen 2014: 30). Ideationaalinen metafunktio on hyvin keskeisessä osassa jäsentäessämme kokemustamme maailmasta. Kielellinen toiminta välittää aina erilaisia merkityksiä. Kielen ideationaaliset resurssit tarjoavat kielen käyttäjille mahdollisuuden jäsentää, nimetä sekä luokitella ja kuvata maailmaa sellaisena kuin kukin sen havaitsee ja kokee. Ideationaalinen metafunktio toimii siis representatiivisena metafunktiona. (Luukka 2002: 102; Shore 2012b: 161.)

Ideationaalinen metafunktio jäsentyy leksikon, semantiikan, kontekstin sekä ilmauksen yhteisestä vaikutuksesta (Halliday & Matthiessen 2014: 31). Jos tarkastellaan ideationaalista metafunktiota kieliopillisella tasolla, sen resursseja ovat esimerkiksi verbi- ja osallistujatyypit, eli transitiivisuus (Luukka 2002: 103). Analyysissäni keskityn siis sanoihin, lauserakenteisiin sekä niiden välisiin suhteisiin.

Halliday jakaa ideationaalisen metafunktion kahteen alalajiin, jotka konstruoivat kokemusmaailmaamme: eksperientiaaliseen sekä loogiseen metafunktiioon (Halliday & Matthiessen 2014: 361–362). Eksperientiaalisen metafunktion avulla jäsentelämme erilaisia mielikuvitus- ja ulkomaailmaamme olioita, toimintaa, olosuhteita sekä tiloja. Eksperientiaalisesta näkökulmasta tarkastellaan sisältösanoja ja niiden välisiä suhteita sekä maailmaa konstruoivia lause-tyyppejä. Loogisen metafunktion avulla jäsenellään lause- ja lausekeyhdistelmiä, kuten esimerkiksi pää- ja sivulauseita. (Shore 2012a: 147.) Metafunktioita tarkastellaan siis valintojen sekä suhteiden kautta.

Eksperientiaalisella metafunktiolla representoidaan prosesseja, joiden kautta ihminen kokee todellisuuden. Prosessi koostuu usein kolmesta komponentista: prosessista itsestään, prosessiin liittyvistä osallistujista sekä siihen liittyvistä olosuhteista. Nämä kolme komponenttia luovat viitekehyksen kokemuksemme tulkitsemiselle siitä, mitä maailmassa tapahtuu. Kieliopillisesti prosessit ilmenevät verbeinä, joilla suomen kielessä kuvataan dynaamisia tilanteita, tekoja sekä muutosta. Osallistajat ovat suomen kielessä usein substantiiveja tai pronomineja. (Halliday 1985: 101–102; VISK § 445.) Verbien lisäksi tarkastellaan muita lauseenjäseniä, jotka rakentuvat verbin ympärille (Shore 2012b: 164). Prosessit voidaan jakaa *materiaalisiin*, *mentaaliin* sekä *relaationaalisiin prosesseihin*.

Materiaaliset prosessit kuvaavat toimintaa ja tapahtumia. Materiaalisissa prosesseissa on toimija, joka tekee tai saa jotakin aikaan. Materiaalisissa prosesseissa on myös toiminnan kohde, mikä tekee lauseesta transitiivisen. (Halliday 1985: 102–103; Halliday & Matthiessen 2014: 225–226.) Suomen kielessä transitiivilause sisältää subjektin ja objektin. Transitiivilauseissa verbi on dynaaminen sekä tekijä elollinen ja toimii tarkoituksellisesti. Toiminta johtaa päätepisteeseen eli objektiin. (VISK § 892.) Materiaaliset prosessit voivat olla myös intransitiivisia, eli ne voivat olla myös abstraktimpia ja kuvata tapahtumia (Halliday 1985: 104). Intransitiivilauseessa verbi ei saa objektia ja intransitiivilause itsessään ilmaisee esimerkiksi muutosta, ilmiötä, reaktiota tai olemista (VISK § 459). Esimerkissä (1) on materiaallinen verbi *johtaa*. Se saa täydennyksikseen substantiivilausekkeen *viisi naista*, joka on prosessin toimija sekä kohteekseen substantiivin *hallitusta*:

1) *Hallitusta johtaa viisi naista.*

Mentaaliset prosessit kuvaavat ihmisten kokemuksia sekä sisäistä maailmaa. Ne kuvaavat aistimista, ajattelua sekä tuntemista (Halliday & Matthiessen 2014: 245). Mentaalisissa prosesseissa toiminta ei kohdistu vai vaikuta itse toiminnan kohteeseen (Shore 2012b: 164–165). Mentaalisissa prosesseissa on mukana kokija (*actor*) sekä koettava ilmiö (*goal*), ja niissä on kokijana on aina elävä olento tai ihminen. (Halliday 1985: 106, 108.) Suomen kielessä mentaalisia prosesseja kuvataan transitiiviverbeillä, jotka ilmaisevat tunnetta, havaintoa, ajattelutoimintaa sekä asenteita (VISK § 461). Esimerkissä (2) on mentaalinen tunnetta kuvaava verbi *pelottaa*, joka saa kokijakseen ihmishahmoisen kokijan *setiä* ja kohteekseen *ihmeen*.

2) Mikä *ihme setiä* nyt pelottaa tässä ministerikokoonpanossa?

Relationaaliset prosessit kuvaavat luonnehtimista sekä identifiointia. Edellä mainittujen asioiden lisäksi relationaaliset prosessit kuvaavat olemassaoloa sekä omistamista. Relationaalisten prosessien keskiössä on usein olla-verbi tai jokin vastaava suhdetta konstruoiva verbi. Relationaaliset prosessit siis kuvaavat olioiden tai olion ja olosuhteen välisiä suhteita. (Halliday & Matthiessen 2014: 259; Shore 2012b: 165.) Esimerkissä (3) subjektia *tasa-arvo* luonnehditaan pronomiinilla *se*, joka viittaa *johtavissa asemissa olevien poliitikkojen naiseuteen*.

3) *Tasa-arvoa on se, että kaikki johtavissa asemissa olevat poliitikot ovat naisia?*

Interpersoonainen metafunktion voidaan tarkastella esimerkiksi kirjoittajan ja lukijan suhdetta tekstissä. Interpersoonaisen metafunktion keskiössä on modaalisuus, kuten esimerkiksi modaaliset lausetyypit sekä muut modaaliset valinnat (Shore 2012a: 147.). Interpersoonainen metafunktion rakentaa sosiaalisia suhteita esimerkiksi erilaisten kysymysten tai toteavien lauseiden ja lausekkeiden kautta. (Halliday & Matthiessen 2014: 30.)

Omassa analyysissäni hyödynnän erityisesti eksperimentaalisen metafunktion kolmea prosessia, eli *materiaalista*, *mentaalista* sekä *relationaalista*. Näiden lisäksi otan huomioon interpersoonaisen metafunktion modaalisuuden, kuten erilaiset lausetyypit sekä muut modaaliset valinnat. Hyödynnän analyysissäni Ison suomen kieliopin verkkoversiota (VISK), jotta analyysin kuvaus olisi mahdollisimman paljon suomen kieliopin mukaista.

4.2 Eettiset kysymykset

Verkkotutkimus tarjoaa paljon helposti saatavilla olevaa aineistoa, mutta eettiset kysymykset verkkotutkimuksen saralla ovat melko haastavia. Näkemykset ja käytännöt vaihtelevat jonkin verran alasta sekä tilanteesta riippuen. (Turtiainen & Östman 2013: 48.) Twitter on sosiaalisen median alustana avoin ja Twitterissä viestintä on julkista. Twitterin viestintä on nähtävissä myös niille, jotka eivät ole kirjautuneet Twitterin käyttäjiksi. (Isotalus ym. 2018: 9.)

Julkisiksi aineistoksi voidaan luokitella julkaisut, joihin kaikilla on pääsy. Tällaisia julkisia aineistoja ovat esimerkiksi kaikkien saatavilla olevat julkaisut ja päivitykset erilaisissa keskustelualustoilla sekä avoimissa ryhmissä. Yksityisiä aineistoja ovat taas esimerkiksi yksityisviestit sekä suljetuissa ryhmissä tapahtuvat julkaisut. Julkisen ja yksityisyyden raja on melko häilyvä, sillä vaikka tutkittava materiaali on tietoisesti tuotettu jollekin julkiselle alustalle, kuten Twitteriin, voi esimerkiksi tviitin kirjoittaja pitää julkaisuaan yksityisenä. Haasteena ovat myös sosiaalisen median palveluiden yksityisyysasetukset, jotka saattavat aiheuttaa epä tietoisuutta sen suhteen, mikä on julkista ja mikä ei. Julkisen aineiston tutkimuksessa on tärkeää punnita, mikä kaikki on oman tutkimukseni kannalta tärkeää ja minkälaisia esimerkkejä omassa tutkielmassani tuon esiin. (Laaksonen 2018; Kosonen, Laaksonen, Terkamo-Moisio & Rydenfelt 2018.)

En ole omassa tutkimuksessani ottanut huomioon tviittien kirjoittajia, joten tutkimuksessani ei käsitellä tviitten kirjoittajien henkilötietoja tai nimimerkkejä. Henkilötietojen rajaaminen tutkimuksen ulkopuolelle suojelee tviittien kirjoittajia mahdollisilta sosiaalisilta sekä taloudellista haitoilta (TENK 2009: 7).

Vaikka en omassa tutkimuksessani tuo esiin tviittien kirjoittajien henkilötietoja, ovat tviitit mahdollista jäljittää alkuperäiseen kirjoittajaansa syöttämällä esimerkiksi tviitin kirjoitus hakukoneeseen (Laaksonen 2018). Tästä syystä on tärkeää tiedostaa, että henkilötietojen rajaus tutkimuksen ulkopuolelle ei suojaa tviittien kirjoittajia täysin. Julkisen aineiston käyttö tutkimustarkoituksessa vaatii tarkkaa eettistä pohdintaa sekä harkintakykyä. Oman tutkimukseni osalta pyrin pohtimaan eettisesti aineistoni käyttöä sekä rajaamaan pois sellaiset tviitit, jotka voisivat aiheuttaa kirjoittajilleen jonkinlaista haittaa. Olen pohtinut aineistoa kerätessäni myös, voiko tviittien keräys aiheuttaa haittaa niiden lähettäjälle. Olen pyrkinyt luomaan selkeän ymmärryksen aineiston kontekstista. (Kosonen ym. 2018.)

Olen tehnyt sekä täyttänyt tutkimukseni osalta myös tietosuojailmoituksen, joka tullaan säilyttämään Jyväskylän yliopiston ohjeiden mukaisesti. Tietosuojailmoituksen täytössä minua on avustanut tutkimukseni ohjaaja. Tutkimukseni tiimoilta ei ollut tarpeellista tehdä tutkittaville henkilöille suunnattuja tietosuojailmoituksia.

Edellä mainittujen eettisten haasteiden lisäksi myös aineiston keräämiseen liittyy tiettyjä eettisiä haasteita. Tarkoitukseni on etsiä tviittejä, joissa kommentoidaan jollain tavalla uuden Sanna Marinin johtaman hallituksen kokoonpanoa. Tutkimukseni eettisyyden kannalta on tärkeää, että aineisto löytyy melko neutraaleilla hakusanoilla. Tästä syystä tein tutkimukseni alkuvaiheilla paljon erilaisia kokeiluhakujia, joiden avulla pyrin löytämään mahdollisimman kattavan aineiston neutraalein hakusanoin. Näiden kokeiluhakujen perusteella valitsin aineiston hakusanaksi hashtagin *#hallitus*, jonka avulla sain laajan aineiston tutkimustani varten. Hakusanana käyttämäni *hallitus* on neutraali ilmaisu, eikä se sisällä ennakkoasenteita tai erityisiä odotuksia sille, millaista aineisto tulee olemaan.

5 ANALYYSI

Kielellisen analyysin lisäksi kriittiseen diskurssianalyysiin kuuluvat yhteiskunnallisen ja kulttuurisen kontekstin sekä diskursiivisten käytänteiden tarkastelu. Tutkimukseni aiheen taustaa olen käsitellyt johdannossa luvuissa 1 ja 1.1.

Aineistoni analyysi perustuu Hallidayn ajatukselle kielen metafunktioista. Olen kiinnostunut erityisesti siitä, millaisia yhteiskunnallisesti tunnistettavissa olevia diskursseja aineistosta löytyy. Keskityn tarkastelemaan aineistoa erityisesti ideationaalisen sekä interspersonaisen metafunktion kautta. Systemis-funktionaalinen kieliteoria on kehitetty erityisesti englannin kielelle sopivaksi, joten se ei täysin sovi suomenkielisten tekstien tutkimukseen. Shore (2012b: 159) sanoo, että suomen kielen tutkimuksen tulee olla fennosentristä. Jotta kielen kuvaus on asianmukaista, hyödynnän omassa analyysissäni Ison suomen kieliopin verkkoversion (VISK) mukaisia suomen kielen käsitteitä sekä Kielitoimiston sanakirjaa (KS).

Aineiston analyysi lähti liikkeelle aineistoon tutustumisesta. Kävin aineistoni läpi useaan kertaan ja tarkastelin, missä kohdin nostetaan esiin sukupuoli ja missä taas sukupuoli jätetään huomiotta. Ryhmittelin tviitit näiden teemojen alle ja sen jälkeen tarkastelin, millä tavalla näissä tviiteissä suhtaudutaan uuteen hallitukseen. Tämän jälkeen otin löytämäni ryhmät tarkempaan kielelliseen analyysiin. Analyysiprosessin tuloksena olen tunnistanut esiin nousevat diskurssit. Seuraavissa alaluvuissa käsitelen löytämiäni diskursseja sekä analysoin niitä. Olen nimennyt analyysiluvut diskurssien mukaan. Aineistostani löytämät neljä päädiskurssia olen nimennyt *tasa-arvodiskurssiksi*, *ammattitaitodiskurssiksi* sekä *ikädiskurssiksi* sekä *sukupuolta kuvaaviksi diskursseiksi*. *Sukupuolta kuvaavia diskursseja* oli aineistossani selkeästi eniten, joten tästä syystä erittelin *sukupuolta kuvaavat diskurssit* vielä omiin alalukuihinsa. Nämä alaluvut nimesin *työttelydiskurssiksi*, *naiset suunnannäyttäjinä -diskurssiksi* sekä *sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssiksi*.

Analyysini alkaa aineistoni selkeästi suurimmasta kategoriasta eli *sukupuolta kuvaavista diskursseista*, jonka jälkeen esittelen *ikädiskurssiin* kuuluvat esimerkit ja viimeisinä *tasa-arvodiskurssiin* sekä *ammattitaitodiskurssiin* kuuluvat esimerkit. Perustelen analyysiani aineistosta löytyvillä esimerkeillä.

5.1 Sukupuolta kuvaavat diskurssit

Suurin osa tutkimukseni aineistosta liittyy jollain tavalla sukupuoleen. Sukupuoleen viitattiin usein suoraan sanalla *nainen* tai *mies* tai jollakin muulla sukupuoleen viittaavalla synonyymilla. Sukupuoli ja erityisesti naissukupuoli nähtiin joko hyvänä tai huonona asiana suhteessa siihen, missä tehtävässä naiset toimivat. Osassa tviiteissä naissukupuolen nähtiin heikentävän hallituksen toimintaa, kun taas osassa tviiteissä naissukupuoli nähtiin uusille sukupolville esimerkillisenä suunnannäyttäjänä. Sukupuolta kuvaavissa tviiteissä oli selkeästi havaittavissa myös omia alakategorioitaan, joten analyysin selkeyttämiseksi jaoin luvun 5.1 kolmeen alalukuun. Alaluvut olen nimennyt *tytöttelydiskurssiksi*, *naiset suunnannäyttäjinä -diskurssiksi* sekä *sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssiksi*. Luvussa 5.1.1 analysoin *tytöttelydiskurssiin* liittyviä esimerkkejä, luvussa 5.1.2 *naiset suunnannäyttäjinä -diskurssiin* liittyviä esimerkkejä ja luvussa 5.1.3 *sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssiin* liittyviä esimerkkejä.

5.1.1 Tytöttelydiskurssi

Aineistossa on selkeästi nähtävillä tietynlainen suhtautuminen hallituksen sukupuoli- ja kaumaan. Jokainen hallituksen jäsen on yli 30-vuotias aikuinen henkilö, mutta siitä huolimatta erityisesti hallituspuolueiden puheenjohtajiin Mariniin, Kulmuniin, Ohisaloon, Anderssoniin sekä Henrikssoniin kohdistuu paljon tytöttelyä sekä vähättelyä, joka liittyy heidän sukupuoleensa. Tytöttelyllä tarkoitetaan usein ammattitaitoon kohdistuvaa väheksyntää, joka juontaa juurensa sukupuolesta. Tytöttelyä sisältävissä tviiteissä on nähtävissä selkeästi intertekstuaalisia viitteitä, eli tytöttely suhteutettiin jo olemassa olevaan ajatukseen siitä, että se on halventava tapa puhua naisista. Tytöttely voidaan huomata erityisesti sanavalinnoissa, jolloin sanan *nainen* tilalla käytetään jotain toista sanaa, joka ei ole yhtä neutraali. Omassa aineistossani tytöttely näkyy erityisesti juuri näissä sanavalinnoissa, joita ovat esimerkiksi *tyttöenergia*, *tyttöporukat*, *heppatyöt* sekä *Spice Girls -hallitus*. Tytöttely koetaan usein halventavana sekä alistavana tapana nimittää naisia. Tästä syystä onkin mielenkiintoista, että aineistostani oli löydettävissä tviittejä, joissa tytöttelyn avulla luotiin positiivista kuvaa naisista.

Esimerkissä (4) hallituksen naisemmistöön kuvataa sanalla *tyttöenergia*.

4) Saapa nähdä, mihin tämä ”tyttöenergia” johtaa. #hallitus #pääministeri #politiikka

Havaintoa kuvaava mentaalinen prosessi *saapa nähdä* viittaa siihen, mihin hallituksen *tyttöenergia* tulee johtamaan. Verbirakenteella *saapa nähdä* viitataan aistihavaintoihin, joita uudesta hallituksesta tullaan tulevaisuudessa tekemään. Esimerkin (4) toisen lauseen subjekti *tyttöenergia* luo halventavan kuvan hallituspuolueiden puheenjohtajista. *Tyttöenergia* viittaa usein nuorten naisten innokkuuteen ja tarmokkuuteen toimia jonkun asian suhteen (KS). Toisen lauseen materiaallinen prosessiverbi *johtaa*, kuvaa naisten toiminnan päämäärää valtion johtotehtävissä. Hashtagilla *#pääministeri* viitataan Sanna Mariniin. Myös esimerkissä (5) tytöttely voidaan nähdä sanavalinnoissa:

5) Tyttöporukoissa ja naisvaltaisilla aloille ne suurimmat riidat tunnetusti ovat. Nyt voivat kokea sitä hallituksessa. Riitoja luvassa, klikkejä ja toisten haukkumista. #hallitus #naisvaltaisettyöpaikat

Esimerkin (5) alussa mainitaan *tyttöporukat* sekä *naisvaltaiset alat*. Näillä molemmilla ilmauksilla viitataan naissukupuoleen. Adjektiivilla *suurimmat* määritetään substantiivina *riidat*, jolloin osoitetaan, että kyse ei ole vain pienistä riidoista, vaan suurimmista mahdollisista. Adverbilla *tunnetusti* korostetaan tunnettuutta siitä, että naisvaltaisilla aloilla on paljon riitoja. Relationaalisella prosessiverbillä *ovat* vahvistetaan *tyttöporukoiden* sekä *naisvaltaisten alojen* ja *suurimpien riitojen* välistä suhdetta. Sana *klikki* merkitsee ’omaa etuaan ajava eristäytynyt joukko, kuppikunta, koplak’ (KS s.v. *klikki*). Viimeisessä virkkeessä ei ole olla-verbiä, mutta virke voidaan tulkita relationaaliseksi prosessiksi, sillä substantiiviin *luvassa*, voitaisiin liittää olla-verbi. Hashatagilla *#naisvaltaisettyöpaikat* korostetaan vielä tviitin sanomaa.

Tytöttely on tunnistettavissa myös tviiteissä, joissa hallitusta nimitetään *Spice Girls -hallitukseksi*.

6) Miten multa on mennyt täysin ohi, että täällä on eilen ryhdytty puhumaan Spice Girls -hallituksesta? Eri tulkinnoin. Mutta jos tämä nimitys jotenkin vakiintuu, niin onko Anna-Maija Henriksson sitten Old Spice? #takki #hallitus

7) Onkohan noi hallituksen nuoremmat leidit aina kun Henriksson ehdottaa jotain, että ”ok boomer!” #hallitus #spicegirls

Kummassakin tviitissä hallitusta nimitetään *Spice Girls -hallitukseksi*. Tällä viitataan *Spice Girls* -nimiseen brittiläiseen popyhtyeeseen, jonka kaikki jäsenet olivat naisia. Viittaus *Spice Girls* -yhtyeeseen on intertekstuaalinen viittaus jo johonkin olemassa olevaan asiaan. Esimerkissä (6) kirjoittaja viittaa *Spice Girls* -yhtyeen henkilöihin nimeämällä Anna-Maija Henrikssonin Old Spiceksi. Tällä englannin kielen adjektiivilla *old* (suom. *vanha*) viitataan

todennäköisesti Henrikssonin ikään, sillä hän on selvästi vanhempi kuin muut johtoviisikon jäsenet. *Old Spice* -nimitys sisältää myös intertekstuaalisen viitteen miesten samannimiseen partaveteen. Myös esimerkissä (7) viitataan selkeästi Henrikssonin vanhempaan ikään, sillä kirjoittaja käyttää muista puolueiden puheenjohtajista nimeä *hallituksen nuoremmat leidit*. *Leidisana* on peräisin englannin kielen sanasta *lady*, jolla viitataan hyväkäytöksiseen ja sivistyneeseen naiseen (KS s.v. *lady*). Esimerkissä (7) käytetään sanontaa *ok boomer*, joka tunnetaan mileniaalien käyttämänä ilmaisuna, jonka voisi suomeksi ajatella tarkoittavan ”okei, suuren ikäluokan edustaja”. Tämä luo kuvausta siitä, että mielipide-eroja syntyy usein silloin, kun on erikäisiä ihmisiä päättämässä asioista. Kummassakin esimerkissä on käytetty interrogatiivi- eli kysymyslauseetta, jolla osoitetaan epätietoisuutta tai vaihtoehtoisesti esitetään vastaanottajalle kehoitus tarjota puuttuva tieto (VISK § 888). Twitterissä keskustelua syntyy paljon tviittien yhteyteen ja Twitterissä onkin tavanomaista pyrkiä herättämään keskustelua jonkin aiheen tiimoilta.

Esimerkeissä (8) ja (9) on nähtävissä intertekstuaalinen viite yhteiskunnalliseen ideologiaan, jonka mukaan työttömyys on negatiivissävytteinen tapa kuvata naisia. Esimerkissä (8) ja (9) työttömyys on kuitenkin käännetty positiiviseen muotoon.

8) Musta toi ”heppatyttöhallitus” oli hauska. Et löydä mistään niin sitkeitä ja asialleen uskollisia tyyppejä, kuin heppatyöt. Ja ne ei muuten pienistä kolhuista hätkähdä. #hallitus #sannamarin

9) Meillä on muka heppatyttöhallitus. Sittenhän ei ole hätäpäivää, sillä heppatyöt fiksa kaiken jeesusteipillä ja paalinarulla ja luo muiden jättämät lannat ☺ #hallitus #politiikka

Esimerkeissä (8) ja (9) hallitukseen viitataan sanalla *heppatyttöhallitus*. Ratsastus on harrastuksena naisten suosima urheilulaji, joten siitä syystä uutta naisvaltaista hallitusta nimitetään *heppatyttöhallitukseksi*. Esimerkissä (8) todetaan, että heppatyttöhallitus on *hauska*, sillä heppatyöt ovat *sitkeitä* sekä *asialleen uskollisia tyyppejä*, eivätkä he *hätkähdä pienistä kolhuista*. Heppatyttöjen ajatellaan siis tottuneen fyysiseen ja pitkäjänteiseen työskentelyyn, joten siitä syystä *heppatyttöhallitus* koetaan nimityksenä myös osuvaksi uudelle hallitukselle. Relationaalisella prosessiverbillä *oli* luodaan suhde adjektiivin *hauska* sekä substantiivin *heppatyttöhallitus* välille. Esimerkissä (8) käytetään direktiiviä, eli ohjailevaa lausumaa, joka ilmaistaan imperatiivi- eli käskylauseella *et löydä mistään niin sitkeitä ja asialleen uskollisia tyyppejä* (VISK § 1645). Esimerkin (9) ensimmäisessä virkkeessä käytetään partikkelia *muka*, jolla kuvataan epäilevyttä esitetyn asiointilan paikkaansapitävyyteen (VISK § 1495). *Heppatyttöhallitukseen* suhtaudutaan siis kriittisesti. Ajatus *heppatyttöhallituksen* negatiivisesta latauksesta käännetään

kuitenkin positiiviseen käyttämällä adverbissä *sitten* liitepartikkelia *-hAn*, jolla sävytetään puhefunktiota (VISK § 829). Materiaalisella prosessiverbeillä *fiksa* sekä *luo* viitataan konkreettisiin tekoihin, joita *heppatyöt* tekevät.

Myös Spice Girls -nimitys käännetään joissakin tviiteissä positiiviseksi tai kannustavaksi.

10) Siis onhan tämä nyt ihan huikea jengi! Spice Girls -hallitus on oikeastaan ihan osuva kuvaus: spaissarit olivat monille tytöille esikuvia näyttäessään, että kaikki on mahdollista. Näissä naisissa on osaamista ja asennetta!

11) Hallituspuolueiden vetureita näemmä pilkataan Spice Girlsiksi. Minusta pilkka ei osa yhtään kohdilleen. Spice Girls -viisikon albumeita on myyty yli 85 miljoonaa kappaletta ja heidät tunnetaan hyvin vielä 25 vuotta perustamisestaan #hallitus #spicegirls

12) Spice Girls -läppä ontuu, koska nämä naiset ovat kaikki valkoisia. Myös, koska johtajien ollessa miehiä ei juuri poikabändiläppää heitelty. Sikäli kyllä osuu, että moni nuori sai voimaa Spaissareista ja tämä huikea tilanne tekee saman uudestaan, samalle sukupolvelle. #hallitus

Esimerkin (10) ensimmäisessä virkkeessä hallitukseen viitataan substantiivilausekkeella *huikea jengi*. Adjektiivilla *huikea* luodaan kuvaa hallituksen mahtavuudesta. Esimerkin (10) toisessa virkkeessä taas käytetään sävypartikkelia *oikeastaan* vahvistamaan mielipidettä siitä, että *Spice Girls* -nimitys on uudelle hallituksella hyvä (VISK § 821). Esimerkin (10) toinen virke sisältää relationaalisen prosessin *on*, jolla rakennetaan suhde substantiivilausekkeen *Spice Girls -hallitus* ja adjektiivilausekkeen *osuva kuvaus* välille. Esimerkissä (10) viitataan myös oikeisiin Spice Girls -yhtyeen jäseniin kuvaten heitä substantiivilausekkeella *monien tyttöjen esikuvina*. *Esikuvalla* tarkoitetaan esimerkiksi henkilöä, jota jäljitellään ja seurataan (KS s.v. *esikuva*), joten myös uuden hallituksen johtohahmot voidaan nähdä esikuvina. Viimeisenä virkkeenä esimerkissä (10) on väitelause, joka sisältää relationaalisen prosessiverbin *on*, joka yhdistää toisiinsa *naisissa* sekä *osaamista ja asennetta*.

Esimerkissä (11) käytetään myös nimitystä *Spice Girls* mutta näkökulma on hieman erilainen kuin esimerkissä (10). Esimerkin (11) ensimmäisessä virkkeessä evidentialisuutta ilmaisevalla modaalipartikkelilla *näemmä* tehdään havainto siitä, että uutta hallitusta nimitetään *Spice Girlseiksi*. Virkkeessä korostetaan *Spice Girls* -nimityksen kuvaavan erityisesti *hallituspuolueiden vetureita* eli hallituspuolueiden puheenjohtajia (KS). Esimerkissä (12) näkökulma on hyvin erilainen kuin esimerkeissä (10) ja (11), mutta myös siinä Spice Girls -yhtyeen jäsenet kuvataan voimaannuttavina esikuvina nuorille. Ensimmäisessä virkkeessä todetaan, että *Spice Girls -läppä ontuu*. Sana *läppä* merkitsee vitsiä tai herjaa (KS s.v. *läppä*). Verbillä *ontuu* kuvataan asian epäonnistumista Esimerkissä (12) siis todetaan hallitusviisikon kutsumisen Spice Girlseiksi olevan huono asia erityisesti hallitusviisikon sekä alkuperäisten Spice Girls -yhtyeen jäsenien erilaisen etnisen taustan takia. Toisessa virkkeessä todetaan, että vastaavanlaisia

vitsejä ei ole kerrottu aiemmin miesvaltaisista hallituksista, joten tästä syystä ei ole tarkoituksenmukaista keksiä naisvaltaisesta hallituksesta erilaisia vitsejä. Esimerkin (12) viimeisessä virkkeessä materiaalisessa prosessiverbillä *sai* kuvataan asiaa, jota ihmiset saivat *Spice Girls* -yhtyeeltä. Adjektiivilausekkeella *huikea tilanne* kuvataan uuden hallituksen valtaannousua, jolta samat ihmiset saavat voimaa.

Tytöttely tuodaan esiin myös konkreettisesti käyttämällä sanaa *tytöttely*, kuten esimerkeissä (13) ja (14).

13) Upeita esikuvia tämän päivän nuorille ja miksei meille varttuneemmillekin. Tytöttelyyn alkaa tulla ihan uudenlainen klangi #hallitus #suomi

14) Jokainen joka tytöttelee maamme ylintä johtoa, voi suksia kuuseen! #Hallitus #Politiikka #SannaMarin #Pääministeri #Suomi

Esimerkissä (13) materiaalisella verbirakenteella *alkaa tulla* viitataan siihen, että *tytöttelyyn* tulee *uudenlainen klangi*. *Klangilla* viitataan esimerkiksi ääneen, mutta tässä esimerkissä (13) sillä viitataan tapaan puhua naisista. Esimerkissä (13) viitataan suorasti *tytöttelyn* tunnettuun negatiiviseen merkitykseen. Esimerkissä (13) hallituksen jäseniä kuvataan *esikuviksi*, joka on ollut nähtävissä myös aiemmissa esimerkeissä (ks. *esimerkki 10*). Ensimmäisessä virkkeessä korostetaan hallitusviisikon olevan esikuva erityisesti *tämän päivän nuorille*, mutta partikkelimaisen kieltoverbin *miksei* avulla pohditaan hallitusviisikon mahdollisuutta toimia esikuvana myös *varttuneemmille* eli vanhemmillekin henkilöille (VISK § 1289). Esimerkissä (13) *tytöttelyn* voidaan siis jopa nähdä muuttuvan positiivissävytteiseksi. Esimerkissä (14) *tytöttely* sisältää intertekstuaalisen viitteen sen negatiivisuuteen ja halventavaan tapaan puhua naisista. Virkkeen alussa käytetään kvanttoripronominia *jokainen*, jonka avulla täsmennetään, että tviitti on tarkoitettu kaikille hallitusta tytötteleville. Virkkeen toisessa lauseessa todetaan, että hallitusta tytöttelevä *voi suksia kuuseen*. Ilmaisulla *suksia kuuseen* ilmaistaan ärtymystä. Materiaalisella prosessiverbillä *voi* kuvataan asian konkreettisuutta. Esimerkin (14) lopussa olevalla huutomerkillä korostetaan asian olevan käsky, vaikka kieliopillisesti käskylauseen lausetyyppi ei toteudukaan.

Tytöttelydiskurssi näkyy myös sellaisissa tviiteissä, joissa on otettu kantaa johonkin muuhun tviittiin.

15) Spaissarihallitus saa pahimmat cuck-ukot ryömimään ulos koloistaan. Tuomo ei ymmärrä, että sanaparsi ”Minä ainakin kestan uuden tilanteen kuin mies.” tarkoittaa samaa kuin ”kestää hampaat irvessä kärsien”. Vrt. ”Kestän juurihoidon kuin mies”. #politiikka #hallitus

Esimerkissä (15) ensimmäinen virke aloitetaan sanalla *spaissarihallitus*, jolla luodaan tietynlainen mielikuva uudesta hallituksesta. *Cuck-ukolla* viitataan aisankannattajaan eli petettyyn aviomieheen (KS s.v. *aisankannattaja*). Adjektiivilla *pahimmat* määritetään *cuck-ukkojen* ominaisuuksia. Toisessa virkkeessä kirjoittaja viittaa aiempaan tviittiin, jossa *Tuomo* on kuvannut kestävänsä *uuden tilanteen kuin mies*. Esimerkissä (15) avataan ilmauksen *kestää kuin mies* todellista merkitystä, eli ilmaus ei ole positiivinen vaan ennemminkin negatiivinen.

Esimerkit (16) ja (17) eivät ole niin selkeitä työttelydiskurssiin kuuluvia, mutta niiden halventava sävy naiseutta kohtaan viestii negatiivista suhtautumista.

16) Saas näkyä moniko hehkuttaa maailman tasa-arvoisinta hallitusta, kun puolueiden johdossa on viis akkaa..

17) Marin voitti tissin mitalla. #hallitus #sdp

Esimerkki (16) kuvaa hyvin negatiivista suhtautumista naissukupuolta kohtaan. Puolueiden puheenjohtajia kuvataan *akoiksi*, mikä luo halventavan kuvan. Mentaalisella prosessilla *saas näkyä* viitataan havaintoihin, joita uudesta hallituksesta tehdään. Materiaalisella prosessiverbillä *hehkuttaa* tarkoitetaan, että 'esitetään jotakin innokkaasti tai paatoksellisesti' (KS s.v. *hehkuttaa*). Tässä yhteydessä verbillä *hehkuttaa* on ironinen sävy. Esimerkin (17) väitelauseessa todetaan Marinin voittaneen *tissin mitalla*. Materiaalinen prosessi *voitti* saa subjektikseen *Marinin* sekä tavan, jolla *Marin* voitti äänestyksen. Substantiivilausekkeella *tissin mitalla* viitataan Marinin biologiseen sukupuoleen sekä luodaan kuva siitä, että tämä biologisen sukupuolen ominaisuus on se, joka auttoi Marinin voittoon.

Työttelydiskurssi sisältää työttelylle tyypillisiä negatiivisesti latautuneita esimerkkejä, joissa kritisoidaan ja epäillään naissukupuolen kyvykkyyttä pärjätä vaativissa työtehtävissä. Melko poikkeuksellisesti työttelydiskurssiin liittyy kuitenkin myös paljon esimerkkejä, joissa työttely tuodaan esiin jopa positiivisena ja nähdään mahdollisuus siihen, että työttelyyn voi joskus tulla muutos positiivisempaan suuntaan. Työttelydiskurssin sisällä on nähtävissä vastakkainasettelua sen suhteen, millä tavalla työttely koetaan ja miten siitä puhutaan yhteiskunnallisella tasolla. Työttelydiskurssia rakennetaan myös erilaisten kielellisten piirteiden kautta, joita ovat erityisesti sanavalinnat, kuten *Spice Girls*, *tyttöporukka* sekä *heppatyöt*. Työttelydiskurssia rakennetaan myös kaikkien prosessityyppien kautta, jolloin tekoja ja tapahtumia, tietoisuutta sekä suhteita konstruoidaan eri prosessityyppien kautta. Työttelydiskurssissa on vahvasti nähtävissä intertekstuaalisia viitteitä, sillä *työttely* on koettu pitkään alentava tapana

puhua naisista. Tästä syystä onkin mielenkiintoista, että monissa esimerkeissä *työttely* esitetään jopa positiivisena, eli merkitys muuttuu selkeästi tilanteen mukaan.

5.1.2 Naiset suunnannäyttäjinä -diskurssi

Tässä alaluvussa erittelen tviittejä, joissa naiset kuvataan suunnannäyttäjinä tai esikuvina. *Naiset suunnannäyttäjinä -diskurssin* tviitit ovat sävyltään enimmäkseen positiivisia sekä luovat kuvaa siitä, että naisten valtaannousu näyttää kaikille nuorille, että heidän on mahdollista tavoitella elämässään juuri niitä asioita, joita he haluavat saavuttaa. Erityisesti tviiteissä korostuu se naisten nousun Suomen johtoon näyttävän nuorille naisille hyvää esimerkkiä siitä, että naisten on mahdollista päätyä samoihin tehtäviin, joissa yleensä on nähty enimmäkseen miehiä. Naisten nousua Suomen valtion johtoon kuvaillaan politiikan murrokseksi sekä tasa-arvoisuuden edistämiseksi. Esimerkeissä (18), (19) ja (20) naisten nousu Suomen johtoon nähdään positiivisena, sillä se näyttää tuleville sukupolville, että sukupuolesta riippumatta Suomessa on mahdollisuuksia edetä siihen työtehtävään, jossa haluaa toimia.

18) Esimerkin voima: Sitä ei pidä väheksyä sukupuolikysymyksissäkään. Suomen tulevan #hallitus:n todennäköinen johtoviisikko on varmasti innostava esimerkki nuorille naisille ja tytöille. Ja se on vain ja ainoastaan hyvä asia. #politiikka #hallitusneuvottelut #Marin

19) Tyttäreiden äitinä olen onnellinen, että Suomessa sinusta voi tulla mitä vain. Nyt porukalla yhteisen hallitusohjelman toteutusta jatkamaan, ilmastonmuutoksen ja eriarvoisuuden torjunnan ja koulutuksen puolesta. #hallitus #pääministeri #tasaarvo #naisjohtajat #politiikka #hallitus

20) Onnea Suomen tulevalle pääministerille Sanna Marin! On tärkeää, että nyt kasvaville sukupolville nuori nainen pääministerinä näyttäytyy täysin mahdollisena ja normaalina asiana. @MarinSanna #hallitusneuvottelut #hallitus

Esimerkissä (18) kuvataan *esimerkin voimaa*, jolla on suuri vaikutus. Sukupuolikysymyksissä *esimerkin voimaa ei pidä väheksyä*, eli aliarvioida tai pitää vähäisenä (KS). Esimerkkien avulla voidaan siis saada aikaan jotain sellaista, mitä ei ole aiemmin tapahtunut. Nesessivirakenteella *ei pidä* ilmaistaan välttämättömyyttä, eli *esimerkin voimaa* ei saa väheksyä (VISK § 1581). Relationaalisella prosessilla *on* konstruoidaan suhde *todennäköisen johtoviisikon* sekä *innostavan esimerkin* välille. Adverbiaalilauseke *varmasti* määrittää verbiä *on* vahvistaen lauseessa esitetyn tilanteen todennäköisyyttä. Uuden hallituksen ajatellaan toimivan esimerkkinä nimenomaan *naisille ja tytöille*. Viimeisessä virkkeessä painotetaan adverbien avulla edellisissä virkkeissä mainittujen asioiden olevan *vain ja ainoastaan hyvä asia*.

Esimerkin (19) ensimmäinen lause sisältää intransitiiviverbin *olla* ja essiivisijainen predikatiiviadverbiaali *aitinä* luonnehtii subjektia *tyttärien* (VISK § 975). Ensimmäisessä lauseessa korostetaan kirjoittajan äitiyttä, joka kohdistuu tämän tyttäriin. Sivulauseessa iloitaan, *että Suomessa sinusta voi tulla mitä vain*. Ilmauksella *mitä vain* ei rajata mahdollisuuksia, vaan todetaan mahdollisuuksien olevan rajattomat. Temporaalisella adverbilla *nyt* korostetaan lauseessa esitetyn toiminnan ajankohtaa: *nyt* täytyy jakaa *hallitusohjelman toteutusta*, jotta asioita saataisiin tapahtumaan. Esimerkin (20) toisessa virkkeessä kuvataan naispääministerin näyttävän esimerkkiä *kasvaville sukupolville*. Essiivimuotoinen substantiivi *pääministerinä* viittaa lauseen subjektiin, joka on *nuori nainen*. Myös essiivimuotoiset adjektiivit *mahdollisena* sekä *normaalina* viittaavat subjektiin *nuori nainen*. Tällä vahvistetaan mielikuvaa siitä, että pääministeriksi voi päästä kuka tahansa sukupuolesta ja iästä riippumatta. Tällainen luo myös *kasvaville sukupolville* uskoa siitä, että heidän tulevaisuudessaan he voivat tavoitella juuri niitä työtehtäviä, joihin haluavat päästä.

Naisten nousu politiikan johtoon nostaa esiin näkökulmia politiikan miesvaltaisuudesta sekä politiikan sukupuolittuneista rakenteista.

21) Naisten valtaannousu ei ilahduta siksi, että se olisi itseisarvo – vaikka toki esimerkin voimalla on väliä. Se ilahduttaa, koska se on konkreettinen merkki sukupuolittuneen syrjinnän & esteiden kaatumisesta. Poliitiikan vähenevä miesvaltaisuus ei nimittäin ole sattumaa. #hallitus

22) Yksi tämän naisvaltaisin hallituskokoonpanon etuja on, että se ihan todella hyvin paljastaa sukupuolittuneita rakenteita. Niin monessa asiassa ero miespoliitikkojen kohteluun on suorastaan räikeä. Nyt on pakko kohdata omat ennakoasenteet! #hallitus #naistenvuoro

23) Osa on ihmetellyt, että onko sukupuolella politiikassa väliä vai eikö ole. Kerrataanpa vielä. ON SILLÄ. Maailmassa keskimäärin 25% parlamenttien ja hallitusten jäsenistä on naisia, mikä tekee miesten osuudeksi n. 75%. #hallitus #pääministeri #sannamarin

Esimerkissä (21) naisten nousu politiikan johtoon kuvataan sukupuolittuneita rakenteita kaatavana sekä epäkohtia esiin nostavana asiana. Ensimmäisessä virkkeessä kielteisellä verbirakenteella *ei ilahduta* kiistetään *naisten valtaannousun* liittyvän sen itseisarvoisuuteen. *Itseisarvo* tarkoittaa itsessään arvokasta seikkaa (KS s.v. *itseisarvo*). Esimerkissä (21) mainitaan *esimerkin voima* kuten myös esimerkissä (18). Sivulauseella *vaikka toki esimerkin voimalla on väliä*, viitataan esimerkin voiman vahvuuteen ja merkitykseen edellisessä lauseessa esitettyyn asiaintilaan nähden. Toisessa virkkeessä on relationaalinen prosessiverbi *on*, joka konstruoi suhteen *naisten valtaannousun* sekä niiden asioiden, jotka naisten valtaannousussa ilahduttaa välille. Viimeisessä virkkeessä *politiikan vähenevä miesvaltaisuus* eli miesten pienentynyt osuus *ei ole sattumaa*. Virkkeessä korostetaan sitä, että naiset ovat nousemassa tietystä syystä politiikan johtoon ja miesten osuus vähenee.

Esimerkissä (22) eritellään naisvaltaisen hallituksen hyviä puolia sekä mies- ja naispoliitikkojen kohtelun eroja. Ensimmäisessä virkkeessä tuodaan esiin *yksi naisvaltaisen hallituskokoonpanon* eduista. Relationaalisella prosessiverbillä *on* konstruoidaan suhde *naisvaltaisen hallituskokoonpanon etujen* sekä *sukupuolittuneiden rakenteiden paljastumisen* välille. Että-konjunktioilla alkavassa sivulauseessa pronomini *se* viitataan edellisen lauseen objektiin eli *naisvaltaiseen hallituskokoonpanoon*. Adverbilausekkeella *ihan todella hyvin* halutaan painottaa yhä vahvemmin *naisvaltaisen hallituskokoonpanon etuja*, joiden avulla saadaan näkyväksi *sukupuolittuneita rakenteita*. Nais- ja miespolitiikkojen kohtelun eroja kuvataan adjektiivilla *räikeä*, jolla korostetaan kohtelun erojen häikäilemättömyyttä (KS). Esimerkissä (23) nostetaan esiin tilastollista faktaa liittyen naisten ja miesten edustukseen politiikassa. Ensimmäisessä virkkeessä tuodaan esiin vastakkainasettelu sen suhteen, onko sukupuolella väliä *vai eikö ole*. Toisessa virkkeessä on passiivimuotoinen direktiivi *kerrataanpa vielä*. Esimerkin (23) viimeisen virkkeen relationaalisella prosessilla *on* korostetaan naisten ja miesten epätasapainoista edustusta *parlamenttien ja hallitusten jäsenistössä*.

Aineistossa Marinin valinnan kuvattiin johtavan politiikan murrokseen, kuten esimerkeissä (24) ja (25).

24) Naiset vahvoilla #hallitus, kolme miestä puhemiehinä (Vanhanen, Rinne, Eerola). Poliittisen voiman siirto naisille.

25) Suomalainen politiikka elää suurta murrosta. Puolueissa ja hallituksessa mennään ensimmäistä kertaa vahvasti naisten ja nuorten johdolla. Eihän tähän voi olla kuin muuta kuin tyytyväinen ja iloinen #politiikka #hallitus

Esimerkissä (24) kuvataan naisten olevan politiikassa *vahvoilla*. ilmaus *olla vahvoilla* tarkoittaa, että on hyvässä tai edullisessa asemassa jonkun asian suhteen (KS s.v. *vahva*). Puhemiehinä ovat miessukupuolta edustavat *Vanhanen, Rinne, Eerola*, mutta siitä huolimatta naiset ovat vahvassa asemassa. Esimerkin (24) toisessa virkkeessä kuvataan *poliittisen voiman* siirtymistä naisille. Materiaalinen prosessiverbi *siirto* kuvaa vallan konkreettista siirtymistä miehiltä naisille. Esimerkissä (25) kuvataan politiikassa tapahtuvaa murrosta sekä naisten siirtymistä hallituksen poliittisiin johtotehtäviin. Kokijana on *suomalainen politiikka*, jonka kuvataan elävän *suurta murrosta*, eli muutosta tai käännekohtaa. Adjektiivilla *ensimmäistä* kuvataan nuorten naisten johtoaseman poikkeuksellisuutta. Viimeisessä virkkeessä verbialkuinen liitepartikkelin *-hAn* sisältävä väitelause toteaa, että tähän tilanteeseen on oltava *tyytyväinen ja iloinen*. *Kuin-*rakenne toimii lauseen predikatiivina, jolla luonnehditaan tilanteeseen suhtautumista (VISK § 1173).

Esimerkeissä (26), (27) ja (28) hallituspuolueiden puheenjohtajanaiset kuvataan inspiroiviksi positiivissävytteisesti.

26) Hyvää maanantaita! Kaikkia hallituspuolueita johtaa nainen! #tasaarvo #hallitus #politiikka #naiset

27) #Valta on nyt kolmikymppisillä naisilla: Hallitusta johtaa viisi naista, joista neljä on alle 35-vuotiaita. Onnea ja menestystä #uusvanha #hallitus #viisikko

28) Viisi naista Suomen hallituksen johdossa. Heistä neljä alle 35-vuotiaita. Niin huikeaa olla tänään suomalainen. #suomi #hallitus #feminismi #sukupuolenvaihdos #muutos #tasaarvo #kotimaa

Esimerkin (26) toisessa virkkeessä olevalla materiaalisella prosessilla *johtaa* kuvataan naisten toimintaa *hallituspuolueissa*. Sanalla *nainen* kuvataan hallituspuolueiden puheenjohtajien sukupuolta. Esimerkin (27) relationaalisella prosessiverbillä *on* konstruoidaan suhde *vallan* sekä *kolmikymppisten naisten* välille. Kaksoispisteiden jälkeen korostetaan edelleen edellisen lauseen sanomaa erittelemällä puheenjohtajien ikää sekä sukupuolta. Viimeisessä virkkeessä toivotetaan uudelle hallitukselle *onnea ja menestystä*, joka tuo tviittiin positiivisen sävyn. Esimerkissä (28) tuodaan esiin tilastollisia faktoja liittyen siihen, ketkä ovat Suomen hallituksen johdossa ja minkä ikäisiä he ovat. Esimerkin (28) viimeisen virkkeen relationaalisella prosessilla *olla* korostetaan adjektiivilausekkeen *niin huikeaa* sekä *suomalaisena* olemisen suhdetta.

Marinin hallituksen naisenemmistön poikkeuksellisuutta kuvataan esimerkeissä (29) ja (30):

29) Marinin #hallitus jakaa Vanhasen II hallituksen kanssa ykkössijan Suomen hallituskokoonpanojen suurimpien naisenemmistöjen listalla.

30) Tajusin juuri että Suomessa on ollut vasta yksi nainen valtionvarainministerinä, nyt tämä nainen on eu komissaarina. @KatriKulmuni on astumassa siis saappaisiin joissa naisen jalat eivät ole vielä usein seisleet. #hallitus

Esimerkissä (29) todetaan Marinin hallituksen olevan naisedustukseltaan samanlainen Matti Vanhasen II hallituksen kanssa. Materiaalisella prosessiverbillä *jakaa* korostetaan *ykkössijan* konkreettisuutta molempien hallitusten osalta. Esimerkissä (30) kuvataan Katri Kulmunin siirtymistä valtionvarainministeriksi. Adverbillä *vasta* määritellään substantiivilauseketta *yksi nainen*, jolla korostetaan naisten vähäistä edustusta kyseisessä tehtävässä. Esimerkin (30) toisessa virkkeessä Katri Kulmunin siirtymistä valtionvarainministeriksi kuvataan ilmauksella *astumassa siis saappaisiin*, eli Kulmuni täyttää tehtävän, jossa nainen ei ole kovin usein vielä ollut.

Naiset suunnäyttäjinä -diskurssissa naiset kuvataan esimerkkeinä sekä esikuvina erityisesti nuorille. Tämän diskurssin sisällä kuvataan myös naisten valtaannousun positiivisuutta sen suhteen, että se rikkoo sukupuolittuneita rakenteita erityisesti politiikan mutta myös koko

yhteiskunnan näkökulmasta. *Naiset suunnannäyttäjinä -diskurssin* sisällä vastakkainasettelua ei ole havaittavissa, sillä kaikki tviitit korostivat asian positiivista sekä edistyksellistä puolta. Tämän diskurssin sisällä kielellisiä piirteitä rakennetaan erityisesti relationaalisten prosessien kautta, joilla konstruoidaan suhteita. Esimerkeissä pyritään rakentamaan suhteita esimerkiksi naiseuden sekä mahdollisuuksien välille. Hallituspuolueiden naiset siis luovat mahdollisuuden tavoitella omia unelmia. *Naiset suunnannäyttäjinä -diskurssin* sisällä käytetään paljon sanaa *nainen* korostaen sukupuolen merkityksellisyyttä. Esimerkeissä käytetyillä adverbeilla vahvistetaan asioiden todenmukaisuutta, intensiteettiä sekä niillä myös täsmennetään esitettyjä asioita. Esimerkkien toimintaa kuvataan usein indikatiivimutoisilla verbeillä, jotka kuvaavat toiminnan todellisena ja ovat sävyiltään neutraaleita.

5.1.3 Sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssi

Aineistosta nousi selkeästi esiin sukupuolten vastakkainasettelua, joka kärjistyi selkeästi sen ympärille, miten eri sukupuolet toimivat johtotehtävissä. *Sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssin* sisällä kuvataan selkeitä mielipiteitä siitä, että miesvallan vähentyminen on erityisen positiivinen asia ja vastakkaisesti taas sitä, miten naisvaltainen hallitus tulee epäonnistumaan tehtävässään johtaa Suomen valtiota. Sukupuolten vastakkainasettelu tulee esiin hieman epäsuorasti esimerkissä (31), jossa pohditaan naispääministerin sekä naisvaltaisen hallituksen herättämää kohua:

31) Kun Suomi saa nuoren naisen pääministeriksi ja hallituksessa on muutenkin paljon naisia, alkoi kohu joka pelottaa: miksi ihmiset ovat niin vihaisia? #hallitus

Esimerkin (31) ensimmäisessä lauseessa kuvataan tilannetta, jossa *Suomi saa nuoren naisen pääministeriksi*. Materiaalisella prosessiverbillä *saada* kuvataan toiminnan konkreettisuutta. Tekijänä lauseessa toimii Suomi, joka saa kohteen, eli *nuoren naisen pääministeriksi*. Kaksoispisteiden jälkeen tulee kysymyslause, jossa pohditaan ihmisten vihamielistä suhtautumista nais-enemmistöiseen hallitukseen. Mentaalisella prosessiverbillä *pelottaa* viitataan *kohuun*, jolla liittyy ihmisten vihaisuuteen. Esimerkissä (31) pohditaan sitä, miksi reaktio naisvaltaiseen hallitukseen on vihainen.

Esimerkissä (32) uuden naisvaltaisen hallituksen kritisoijia muistetaan siitä, että politiikassa harvoin päädytään sattumalta siihen asemaan, jossa ollaan.

32) Muistakaa öyhöttäjät, ettei näitä naisia ole sattumalta ja vahingossa valittu puolueidensa puheenjohtajiksi! #hallitus #politiikka

Esimerkissä (32) hallituspuolueiden puheenjohtajien kritisoijia kutsutaan *öyhöttäjiksi*, jolla tarkoitetaan häiritsevästi käyttäytyviä ja voughkaavia ihmisiä (KS s.v. *öyhöttää*). Imperatiivimuotoisella verbillä *muistakaa* muodostetaan direktiivi, joka tekee virkkeestä käskylauseen (VISK § 1591). Kieltoverbin sisältävä konjunktio *ettei* aloittaa sivulauseen, jossa adverbeilla *sattumalta* ja *vahingossa* kuvataan sitä, että hallituspuolueiden puheenjohtajien valintaprosessi ei ole toteutunut sattumanvaraisesti. Esimerkin (32) lopussa olevalla huutomerkillä korostetaan käskyn painokkuutta.

Sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssin sisällä käytettiin jonkin verran myös termiä *setämies*, jolla tarkoitetaan keski-ikäistä sekä asenteiltaan vanhoillista miestä (KS s.v. *setämies*). Tätä termiä käytettiin aineistossani kuvailemaan esimerkiksi hallituksen kritisoijia esimerkkien (33) ja (34) mukaisesti:

33) Mikä ihme setiä nyt pelottaa tässä ministerikokoonpanossa? #hallitus

34) Olen huolissani tämän hallituksen kiintiösetämiehistä. #hallitus

Esimerkissä (33) on kysymyslause, jossa pohditaan mikä uudessa *ministerikokoonpanossa* pelottaa. Mentaalinen prosessiverbi *pelottaa* asettaa pelon kohteeksi *ihmeen* sekä pelon kokijoiksi *setiä*. Adjektiivimääritteellä *ihme* kuvataan pelon aiheuttajaa. Sanalla *setä* viitataan miessukupuoleen, jotka ovat kritisoineet uusien ministerien sukupuolta sekä ikää. Esimerkissä (34) väitelauseella ilmaistaan huolta *hallituksen kiintiösetämiehistä*. Esimerkissä (34) on ironinen sävy, sillä miessukupuoleen viitataan termillä *kiintiösetämies*. Kiintiöllä tarkoitetaan sovittua tai vahvistettua määrää (KS s.v. *kiintiö*) ja *setämiehellä* viitataan keski-ikäiseen, setämäiseen mieshenkilöön (KS s.v. *setämies*). Mentaalinen prosessiverbi *huolissani* asettaa huolen kohteeksi *kiintiösetämiehet* sekä kokijaksi yksikön ensimmäisen persoonan, eli tviitin kirjoittajan.

Esimerkeissä (35) ja (36) kuvataan sitä, millä tavalla miessukupuoli on suhtautunut Suomen uuteen naisennemistöiseen hallitukseen.

35) Äijävalta natisee liitoksissaan, musiikkia korvilleni. #hallitus #suomi

36) Nyt olisi aika kaikkien käppäukkojen ja muuten vaan heikkoitsetuntioisten miesten aika vetää syvään henkeä ja keksiä turhanaikaisten kritiikin sijaan vaikka joku oikea harrastus. Tämä on paras hallitus ikinä. #hallitus #minunsuomeni @vasemmisto @Demarit @vihreat

Esimerkissä (35) kokijana on *äijävalta*, jolla viitataan politiikan murrokseen, joka tapahtuu Sanna Marinin valinnan myötä, sillä hallitukseen tulee naisennemistö. Inessiivimuotoinen substantiivi *liitoksissaan* kuvaa *natinan* tapahtumapaikkaa. *Äijävalta* on murentumassa, sillä miesten enemmistöä ei Sanna Marinin hallituksessa ole. *Musiikkia korvilleni* ilmauksella kirjoittaja

tuo esiin oman suhtautumisensa siihen, että miesenemmistö on kaatumassa. Miesenemmistön poistuminen kuvataan positiivisena muutoksena. Esimerkissä (36) kritisoidaan miessukupuolen suhtautumista uutta hallitusta kohtaan. Nimityksillä *käppäukko* sekä *heikkoitsetuntoinen mies* viitataan miessukupuoleen, joka on kritisoinut uutta hallitusta. Adjektiivilla *heikkoitsetuntoinen* kuvataan miehiä, jotka eivät halua hyväksyä naisenemmistöistä hallitusta. Kritiikkiä kuvataan *turhanaikaiseksi* eli tarpeettomaksi (KS s.v. *turhanaikainen*). Esimerkissä (36) esitetään, että miesten tulisi etsiä *kritiikin sijaan vaikka joku oikea harrastus*. Materiaalisella prosessiverbillä *keksiä* kuvataan tekemisen konkreettisuutta. Adjektiivilausekkeella *oikea harrastus* viitataan kritisoinnin tarpeettomuuteen. Esimerkin (36) toinen virke on väitelause, jossa todetaan hallituksen olevan *paras ikinä*. Relationaalisella prosessiverbillä *on* liitetään pronomini *tämä* sekä adjektiivilauseke *paras hallitus ikinä* toisiinsa. Toistuvuuden adverbi *ikinä* ilmaisee tilanteen poikkeuksellisuutta. Tviittiin on merkitty myös hallituksessa toimivat puolueet *@vasemmisto*, *@Demarit* sekä *@vihreat*.

Tämän alaluvun aiemmissa esimerkeissä on kritisoitu miesten suhtautumista uuteen hallitukseen. Esimerkeissä (34) ja (35) taas kuvataan vastakkaisesti naisten epäonnistumista tehtävässään johtaa Suomen valtiota.

37) Tuleva #hallitus : Laitettiin miljardi johonkin typerään Veronmaksaja: Ei noin voi tehdä TH: Yhyy, setämiehet maalittaa kun ollaan itsenäisiä naisia

38) Hei miehet! Annetaan #naisviisikko #allfemalpanel #hallitus @MariaOhisalo @liandersson @Marin-Sanna #annamajahenriksson (ei varmaan somessa) lähteä kevyesti laukalle ja tuhota itsensä. #eduskunta #naisjohtajuus EI HJUVA #yleastudio

Esimerkissä (37) kuvataan vuoropuhelun keinoin hallituksen tulevaa kautta ja toimintaa. *Tulevan hallituksen* toimintaa kuvataan esimerkissä (37) materiaalisella prosessilla *laitettiin*, jolla konkretisoidaan toimintaa. Toiminnan kohteena on laittaa miljardi *johonkin typerään*. Pronominilla *johonkin* kuvataan asian epämääräisyyttä ja adjektiivilla *typerään* kuvataan asian ajattelemattomuutta. Toisessa virkkeessä kuvataan *veronmaksajan* eli kansalaisten reaktiota, joka kieltolauseen mukaan jättää hyväksymättä hallituksen esityksen. Kolmannessa virkkeessä kuvataan uuden hallituksen epätoivoisuutta, sillä siinä viitataan *setämiesten maalittavan* uutta hallitusta. *Maalittaa* tarkoittaa asettamista maalitauluksi vahingoittamistarkoituksessa (KS s.v. *maalittaa*). Adjektiivilausekkeella *itsenäisiä naisia* kuvataan naisten kykyä tehdä omia päätöksiä itsenäisesti. *Maalittaa* on materiaallinen prosessiverbi, jonka toiminnan kohteena ovat *itsenäiset naiset* sekä toimijoina *setämiehet*.

Esimerkki (38) alkaa huudahduslauseella, jolla pyritään kiinnittämään huomio erityisesti miessukupuoleen käyttämällä substantiivi *miehet*. Passiivimuotoinen verbi *annetaan* jättää

tekijän tuntemattomaksi. Vaikka verbi *annetaan* on indikatiivimuotoinen, on sillä direktiivimäinen merkitys. Ilmauksella *lähteä laukalle* tarkoitetaan, että jokin asia menee liian pitkälle ja näin ollen aiheuttaa epäonnistumisen. Esimerkissä (38) käytetään hashtagia *#naisjohtajuus*, jonka jälkeen tulee ilmaus *ei hjuva*, mikä korostaa naisjohtajuuden negatiivisuutta.

Esimerkissä (39) referoidaan tosielämän tilannetta, jossa hallituksen sukupuolijakaumaa kritisoidaan.

39) Valtuuston kokouksen alussa kuultua: ”Mites ne viis akkaa nyt siellä keskenään pärjää?” ”Nii i. Olis siellä ainakin yks äijä pitänyt olla.” Naiset: nostetaan toisiamme. Ei paineta alaspäin. Paikkakuntana #Forssa, kuinkas muutenkaan. #hallitus #SannaMarin #tasaarvo

Esimerkissä (39) tuodaan esiin tilanne, jossa tviitin kirjoittaja on ollut mukana. Ensimmäisessä virkkeessä kaksoispisteiden jälkeen on kysymyslause, jossa pohditaan miten *ne viis akkaa nyt siellä keskenään pärjää*. Pronominilla *ne* viitataan *viiteen akkaan* eli hallituspuolueiden puheenjohtajiin. *Akka* on usein halventava ilmaus vanhemmasta naisesta, joten sanan *akka* käyttö tuo esiin negatiivisesti latautuneen mielipiteen hallituspuolueiden puheenjohtajista. Kysymyslauseeseen vastaavassa virkkeessä todetaan, että naispuheenjohtajien joukossa olisi pitänyt olla mukana *ainakin yks äijä*. Adverbilla *ainakin* painotetaan sitä, että vähintään yhden miehen olisi kuulunut olla viiden puoluepuheenjohtajan joukossa. Esimerkin (36) kolmannessa virkkeessä tviitin kirjoittaja kuvaa naisten toimintatapoja, joissa molemmissa on imperatiivimuotoiset verbit *nostetaan* sekä *ei paineta*. Nämä molemmat toimivat direktiiveinä, joilla kehoitetaan toimimaan tietyllä tavalla (VISK § 1645). Kirjoittaja kuvaa naisten toimivan yhteistyössä sekä muiden naisten että muiden miesten kanssa tukien toisiaan. Esimerkissä (36) mainitaan paikkakunnaksi *Forssa*. Tilanteeseen suhtautumista kuvaillaan ilmauksella *kuinkas muutenkaan*, joka luo kuvaa siitä, että tilanne ei ollut yllättävä.

Sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssin sisällä syntyy selkeää vastakkainasettelua sen suhteen, miten naiset tulevat toimimaan tehtävässään johtaa hallitusta. Osa esimerkeistä hyökkää miessukupuolta kohtaan, ja näiden esimerkkien tarkoituksena on kritisoida miessukupuolen suhtautumista naisemmistöistä hallitusta kohtaan. Osassa esimerkeissä taas rakennetaan miessukupuolen yhteistä ajatusta siitä, että naisemmistöinen hallitus tulee epäonnistumaan tehtävässään. Miessukupuolen yhteistä ajatusta korostavissa tviiteissä pyritään rakentamaan vuorovaikutuksellisuutta muiden miessukupuolen edustajien kanssa. *Sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssin* sisällä kielellisiä piirteitä ovat sanavalinnat, kuten *naiset* ja *miehet*, joilla tviittejä kohdistetaan juuri tiettyihin sukupuoliin. Tämän diskurssin sisällä käytetään erityisesti materiaalisia prosesseja, joilla kuvataan toiminnan konkreettisuutta. Esimerkeissä kuvataan

konkreettisia merkityksiä sekä toimintoja. Diskurssissa on myös jonkin verran direktiivisyyttä eli ohjailevaa kielenkäyttöä, jolla käsketään toimimaan tai olemaan toimimatta tietyllä tavalla (VISK § 1645).

5.2 Ikädiskurssi

Ikädiskurssiin liittyvät tviitit, joissa kuvataan ja käsitellään ikää. Ikädiskurssin sisällä ikä nähdään selkeästi joko positiivisena ja nykyaikaisena asiana tai vaihtoehtoisesti kokemuksen puutteena sekä negatiivisena asiana. Ikädiskurssiin liittyy iän, nuoruuden sekä osaamisen kuvaaminen. Ikä liitetään usein kokemukseen ja iän tuoma kokemus nähdään usein vaatimuksena, jotta työssä pärjää. Esimerkissä (40) ikädiskurssi näkyy sanavalinnoissa *nuorempaa* ja *nuorena*.

40) #pitääköollahuolissaan nykyisestä #Suomi johtajaviisikosta? Neljä itseäni nuorempaa naista puikoissa? Pidän itseäni nuorena. Toivottavasti pieni hymynkare ja kulmien nosto ei vie heitä väärille poluille... #hallitus #tasaarvo #demarit #johdatus

Esimerkin (40) toisessa virkkeessä lauseke *neljä itseäni nuorempaa naista* kohdistetaan Kulumuniin, Mariniin, Anderssoniin sekä Ohisaloon. Adjektiivin komparatiivimuodolla *nuorempaa* korostetaan nuoruutta suhteessa subjektiin *itseäni*. Neljäs virke alkaa asenneadverbillä *toivottavasti*, jolla kuvataan asennoitumista esitettävään asiaan (VISK § 667). Esimerkissä (40) asenneadverbi *toivottavasti* toimii ironian keinona, sillä ilmauksella *pieni hymynkare ja kulmien nosto*, viitataan siihen, että tämä nuori johtajaviisikko on herkkäuskoinen ja saattaa helposti ikänsä vuoksi epäonnistua työssään.

41) Onhan tämä aikamoinen nuorten naisvaikuttajien ja -päättäjien katras. Nyt on näytön paikka. Vilpittömästi toivon onnistumista. Ja sitä, että asiat etenevät, saadaan hyviä päätöksiä aikaisiksi. Se on yhteiskunnan ja meidän kaikkien etu. #hallitus

42) Nyt on nuorten näytön paikka! Vilpittömästi onnea tulevaan #hallitus

Esimerkin (41) ensimmäisen virkkeen relationaalisen prosessin kautta kuvataan *nuorten naisvaikuttajien ja -päättäjien katrasta*. Adjektiivilla *aikamoinen* korostetaan uuden hallituksen poikkeuksellista ikä- ja sukupuolijakaumaa. Toisen virkkeen relationaalinen prosessirakenne *nyt on näytön paikka* luo tilanteeseen paljon mahdollisuuksia murtaa tietynlaisia sukupuolirakenteita. Myös esimerkissä (42) kuvataan relationaalisella prosessirakenteella *nyt on nuorten näytön paikka*. Juuri tähän kyseiseen hetkeen viittaava adverbi *nyt* ja substantiivilauseke

nuorten näytön paikka muodostavat välilleen suhteen *olla*-verbin avulla. Molemmissa esimerkeissä (41) ja (42) toivotaan *vilpittömästi onnistumista* sekä *onnea tulevaan*. Adverbilla *vilpittömästi* kuvataan avoimuutta sekä rehellisyyttä korostaen sitä, että hallituksen todella toivotaan onnistuvan tehtävässään.

Ikädiskurssi näkyy myös konkreettisia lukuja sekä hallituksen keski-ikää korostavissa tviiteissä.

43) Kaikki huomio on nyt siinä, miten pääministeri Sanna Marin on ”liian nuori” ja ”väärää sukupuolta” ja viiden puheenjohtajan keski-ikä 37. Kyllä, mutta koko hallituksen keski-ikä 47. Sipilän hallituksen keski-ikä oli 46. #hallitus #politiikka

Esimerkin (43) relationaalinen prosessiverbi *on* muodostaa suhteen kaiken huomion sekä Sanna Marinin *liian nuoren iän* sekä *väärän sukupuolen välille*. Kvanttoripronominilla *kaikki* korostetaan, että todella *kaikki huomio* on tällä hetkellä Sanna Marinin iässä sekä sukupuoleessa (VISK § 750). Ensimmäisen virkkeen lopussa tuodaan näkyväksi *viiden puheenjohtajan keski-ikä*, joka on 37. Toisessa virkkeessä tuodaan esiin *koko hallituksen keski-ikä*, joka on 47. Kolmannessa virkkeessä tuodaan esiin relationaalisen prosessin kautta *Sipilän hallituksen keski-ikä*, joka *oli* 46. Tviitillä kuvataan sitä, että vaikka osa hallituksen jäsenistä on keski-ikää nuorempia, ei koko hallituksen keski-ikä ole laskenut, vaan itseasiassa jopa hieman noussut verrattuna Sipilän hallitukseen.

Uuden johtajaviisikon ikäjakauma nähdään osassa tviittejä positiivisena sekä nykyaikaisena.

44) Kai se kertoo muutoksesta, kun näkee oman ikäisiä ihmisiä valtiota johtamassa? Häkellyttävän hienoa. Näillä mennään 20-luvulle! #hallitus

45) Nuorehko, energinen, jämäkkä, yhteistyökykyinen. Somelan sohvalta ei ole äänioikeutta, mutta symbolinen ääni @MarinSanna #hallitus #politiikka # eduskunta

Esimerkissä (44) ikään viitataan substantiivilausekkeella *oman ikäisiä ihmisiä*. Mentaalisen verbin *näkee* kohteena ovat oman ikäiset ihmiset valtion johdossa. Lausumapartikkelilla *kai* kuvataan mahdollisuutta samalla korostaen tilanteen ihmeellisyyttä (VISK § 792). Adjektiivilausekkeella *häkellyttävän hienoa* kuvataan erittäin positiivista suhtautumistaan uuteen johtoviisikkoon. Esimerkissä (45) luetellaan positiivissävytteisiä adjektiiveja *nuorehko*, *energinen*, *jämäkkä* ja *yhteistyökykyinen*, joista ikää kuvataan erityisesti adjektiivilla *nuorehko*. Näillä positiivissävytteisillä adjektiiveilla luodaan positiivinen kuva uudesta hallituksesta sekä erityisesti tviittiin merkitystä Sanna Marinista.

Osassa ikää käsittelevissä tviiteissä johtoviisikon ikä ilmoitetaan numeroina tai heidän syntymävuotensa perusteella.

46) Hallitusta johtaa viisi naista, joista neljä on alle 35-vuotiaita. #NewGeneration #hallitus #politiikka

47) Tuleva #hallitus on täynnä nuorta naisenergiaa: @MarinSanna, @KatriKulmuni, @MariaOhisalo ja @liandersson ovat syntyneet 1985 tai sen jälkeen. Mikä on politiikan tulokulma jatkossa? Näkyykö? Mielikiintoista. @anna_maja ja #rpk mukana toki myös. #sdp #vihreät #kepu #vasemmisto

Esimerkissä (46) ikää kuvataan relatiivisivulauseella *joista neljä on alle 35-vuotiaita*. Relatiivipronominilla *joista* viitataan substantiivilausekkeeseen *viisi naista*. Materiaalinen prosessi-verbi *johtaa* saa kokijakseen *viisi naista* sekä kohteekseen *hallitusta*. Materiaalinen prosessi-verbi *johtaa* kuvaa konkreettista sekä aktiivista toimintaa. Numeraalilla *neljä* viitataan siihen, että viidestä puolueen puheenjohtajasta vain yksi on yli 35-vuotias.

Esimerkissä (47) luodaan relationaalisen prosessin kautta suhde adjektiivilausekkeiden *tuleva hallitus* sekä *nuorta naisenergiaa* välille. *Naisenergialla* viitataan naisten yhdessä synnyttämään energiaan sekä tekoihin, joita naiset yhdessä saavat aikaan. Partitiivimuotoisella adjektiivilla *nuorta* viitataan hallituksen edustajien tavallista nuorempaan ikään. Kaksoispisteiden jälkeen kirjoittaja on @-merkin avulla liittänyt neljän puolueen puheenjohtajat tviittiin, jolloin myös heille tulee ilmoitus tästä kyseisestä tviitistä. Kirjoittaja nostaa esiin hallituksen edustajien iän tuomalla esiin heidän syntymävuotensa relationaaliselle prosessiverbillä *ovat syntyneet*. Viimeisessä virkkeessä kirjoittaja nostaa esiin vielä sen, että hallituksessa on *@anna_maja ja #rpk mukana toki myös*.

Ikädiskurssia edustavissa esimerkeissä ikään viitataan useimmiten adjektiivilla *nuori*. Tämän kyseisen adjektiivin käyttö luo kuvaa siitä, että uuden johtoviisikon neljää jäsentä pidetään poikkeuksellisen nuorina toimimaan niissä tehtävissä, joissa he tällä hetkellä ovat. Vaikka Anna-Maija Henriksson on johtoviisikosta selkeästi vanhin, ei hänen ikäänsä tuotu esille kuin esimerkeissä (46) ja (47). Ikädiskurssiin liittyvät tviitit ovat suurimmalta osin positiivissävytteisiä eikä suurta vastakkainasettelua synny. *Ikädiskurssin* sisällä käytetään paljon relationaalisia prosesseja, joilla konstruoidaan asioiden välisiä suhteita. Marinin hallituksella kuvataan olevan *näytön paikka*, johon useassa esimerkissä liitetään relationaalisen prosessiverbin *on* avulla *nuoret*. Marinin hallituksen ikää kuvataan useilla erilaisilla adjektiiveilla, joista suurin osa on positiivissävytteisiä.

5.3 Tasa-arvodiskurssi

Uuden hallituksen valinta aiheutti paljon keskustelua myös tasa-arvosta, mikä näkyy selkeästi aineistossa. Tasa-arvodiskurssissa on selkeästi nähtävissä vastakkainasettelu sen suhteen, nähdäänkö Marinin hallituksen heikentävän vai vahvistavan tasa-arvon asemaa Suomessa. Marinin hallituksessa oli sen nimittämishetkellä 19 ministeriä, joista 12 naisia. Vuodesta 1917 vuoteen 2020 Suomen ministereistä miesten osuus on 86 % ja naisten osuus 14 %. (Valtioneuvosto 2020.) Miesten enemmistö on yli sadan vuoden otannan ajalta huomattava, joten onkin mielenkiintoista, kuinka paljon keskustelua Marinin hallituksen ministerien sukupuolijakauma herätti. Tasa-arvodiskurssi näkyy erityisesti niissä tviiteissä, joissa käytetään sanaa *tasa-arvo*.

Osassa tviiteissä tasa-arvon toteutumista kritisoitiin esimerkiksi diversiteetin vähäisellä toteutumisella.

48) 1. Ei ole järkevää puhua alentaen naisista ministereinä, osaavat homman yhtä hyvin kuin miehetkin. 2. Ei ole järkevää puhua tasa-arvosta, kun nyt vallassa on diversiteetiltään hyvin kapea joukko ihmisiä #tasaarvo #hallitus

49) Tasa-arvoa on se, että kaikki johtavissa asemissa olevat poliitikot ovat naisia? Osaamisesta ja pätevyydestä viis, kun naissukupuoli on kaikki kaikessa? Mihin unohtui diversiteetti? #tasaarvo #sukupuoli #hallitus #misandria

Esimerkissä (48) tasa-arvoon viitataan toisessa virkkeessä esiintyvällä sanalla *tasa-arvosta*. Esimerkin (48) ensimmäisessä virkkeessä todetaan, että naiset pystyvät toimimaan ministereinä yhtä hyvin kuin miehetkin. Virke alkaa kielteisellä verbirakenteella *ei ole* eli ei ole asiallista tai mielekästä *puhua alentaen* eli saattaa alempaan arvoasemaan (KS s.v. *alenta*) *naisia ministereinä*. Virkkeen toisessa lauseessa todetaan, että *naiset osaavat homman yhtä hyvin kuin miehetkin*. Materiaalinen prosessiverbi *osata* viittaa *hommaan*, jonka sekä naiset että miehet osaavat yhtä hyvin. Esimerkin (48) toisessa virkkeessä tviitin sävy muuttuu hieman, sillä virkkeessä todetaan, että tasa-arvo ei toteudu nykyisellä hallituksella, *kun nyt vallassa on diversiteetiltään hyvin kapea joukko ihmisiä*. Virke aloitetaan samanlaisella kielteisellä verbirakenteella *ei ole järkevää*, kuten esimerkin (48) ensimmäinenkin virke. Adverbi *hyvin* toimii adjektiivin *kapea* toimivana määritteenä. Tällä ilmauksella halutaan korostaa adjektiivia ja samalla sitä, että diversiteetti nykyisessä hallituksessa on *hyvin kapea*. Aihetunnisteella *#tasaarvo* tviitti halutaan liittää osaksi niitä tviittejä, joissa käytetään samaa aihetunnistetta.

Esimerkissä (49) tyyli on hyvin erilainen kuin esimerkissä (48), sillä esimerkissä (49) naissukupuolen edustus nykyisessä hallituksessa koetaan tasa-arvoa heikentäväksi. Esimerkin (49) kaksi ensimmäistä virkettä ovat väitelauseita, mutta niihin liitetyillä kysymysmerkeillä virkkeistä tehdään kysyviä. Ensimmäisessä virkkeessä pohditaan tasa-arvon määrittelyä. Ensimmäinen virke toteaa tasa-arvon toteutuvan silloin, kun *johtavissa asemissa olevat poliitikot ovat naisia*. Ensimmäisen virkkeen relationaalinen prosessiverbi *on* konstruoi suhteen *tasa-arvon* sekä *naispoliitikkojen* välille. Loppuun liitetty kysymysmerkki kuitenkin muuttaa virkkeen asennetta selkeästi, sillä kysymysmerkin avulla kyseenalaistetaan väitelauseen sanoma. Toinen virke aloitetaan toteamalla *osaamisesta ja pätevyydestä viis*, jolla tarkoitetaan, että osaamisella ja pätevyydellä ei ole väliä. *Viis* on osa ilmausta *viis veisata*, jolla tarkoitetaan *olla välittämättä*. *Kun*-konjunktio aloittaa adverbiaalilauseen, jolla ilmaistaan syytä (VISK § 818). Adverbiaalilausekkeessa todetaan että, *naissukupuoli on kaikki kaikessa*. Ilmaus *kaikki kaikessa* merkitsee tärkeintä asiaa, joten esimerkissä (49) naissukupuolen todetaan olevan erittäin tärkeä asia. Toisen virkkeen lopussa oleva kysymysmerkki luo vaikutelman kyseenalaistamisesta suhteessa virkkeessä esiteltyyn toimintaan. Viimeinen virke on myös kysymyslause, joka alkaa mikäkysymyssanan illatiivimuodolla *mihin*. Esimerkissä (49) esitetään kysymys, jossa pohditaan diversiteetin puuttumista. Esimerkissä (49) käytetään myös hashtagia *#misandria*, joka viittaa miessukupuoleen kohdistuvaan vihaan tai syrjintään.

Naisten suurempi osuus ministereinä loi keskustelua liittyen siihen, että naisten käsitys tasa-arvosta on erilainen, ja että uuden hallituksen kokoonpano on aiheuttanut tasa-arvon halvennusta.

50) Ovela temppu tämä all-female hehkutus, joka viimeisteltiin Marinin PM-paikalla ja Kulmunin VVM-ylennyksellä. Puolet kansasta saatiin juhlimaan #tasaarvo aka #naisvalta. Unohtui ehkä monelta se demokraatian halvennus, mitä viikon aikana tapahtui #politiikka #hallitus

51) Tämäkö on naisten käsitys tasa-arvosta? Entäpä mitä miettivät miehet? Pitihän tämä jo aavistaa kun suurimman puolueen johtaja on äijäfeministi. #hallitus #feminismi

52) Minusta se on aika kaukana tasa-arvosta, 50/50 ois sitä. #hallitus #puolueet #puheenjohtajat #näkökulma

Esimerkissä (50) *all-female* hehkutusta kuvaillaan substantiivilausekkeella *ovela temppu*. *Hehkutuksella* tarkoitetaan jostain asiasta innostumista (KS). *All-female* ilmaus viittaa siihen, että viiden hallituspuolueen puheenjohtajat ovat kaikki naisia. Relatiivipronomilla *joka* alkava sivulause viittaa *hehkutukseen*, jonka viimeisteli Marinin valinta pääministeriksi sekä Kulmunin nousu valtionvarainministeriksi. Esimerkin (50) toinen virke väitelause, jonka mukaan

naisvalta on naamioitu tasa-arvoksi. Lyhenne *aka* tulee englannin kielen ilmauksesta *also known as*, jolla viitataan siis siihen, että tämän hetkinen *tasa-arvo* tarkoittaa *naisvaltaa*. Kolmannessa virkkeessä adverbilla *ehkä* ilmaistaan mahdollista *demokratian halvennuksen* unohdusta. *Halvennus* tarkoittaa samaa kuin väheksyvä.

Esimerkin (51) ensimmäisellä kysymyksellä luodaan oletus, että kaikki naiset ajattelevat tietyllä tavalla tasa-arvosta, sillä kysymyksessä viitataan *naisten käsitykseen tasa-arvosta*. Toinen kysymys alkaa konjunktion *entä* ja liitepartikkelin *-pA* leksikaalistumalla *entäpä*. *-pA*-partikkeli luo lausumaan sävyn, jolla vahvistetaan odotuksenvastaista merkitystä. (VISK § 833.) Esimerkissä (51) asetetaan vastakkain naisten ja miesten käsitykset tasa-arvosta sillä oletuksella, että miehet eivät ole nykyiseen hallituksen kokoonpanoon tyytyväisiä. Esimerkin (48) kolmannen virkkeen alussa verbiin *piti* lisätty liitepartikkeli *-hAn*, jonka avulla tuodaan selväksi, että tasa-arvon tilanne tulisi olemaan tietynlainen, sillä *suurimman puolueen johtaja on äijäfeministi*. *Äijäfeministillä* viitataan Antti Rinteeseen, joka toimi Marinin valinnan aikaan SDP:n puheenjohtajana. Rinteen sukupuoleen viitataan määritteellä *äijä*, jolla tarkoitetaan usein vanhahkoa miestä (KS), vaikka feminismiä voi kannattaa kuka tahansa sukupuolesta riippumatta. Esimerkissä (51) hashtagina on käytetty sanaa *feminismi*, jolla korostetaan feministisyyttä.

Esimerkissä (52) kirjoittaja toteaa, että Suomen hallituksen kokoonpano on *kaukana tasa-arvosta*. Reltaionaalisella prosessiverbillä *on* luo suhteen pronominin *se* sekä *tasa-arvosta* välille. Pronominilla *se*, viitataan luultavasti juuri ministerien sukupuolijakaumaan, vaikka tviitissä ei tätä suoraan mainitakaan. Ilmauksella *50/50* kirjoittaja viittaa siihen, että mikäli sukupuolijakauma olisi jakautunut täysin tasaisesti tasa-arvo toteutuisi. Tviitissä on hashtagina sana *#näkökulma*, joka tarkoittaa suhtautumistapaa, näkökantaa tai perspektiiviä (KS s.v. *näkökulma*). Hashtagin avulla herätetään ajatuksia myös erilaisista vaihtoehdoista suhtautua sukupuolten jakaumaan hallituksessa.

53) Nyt on naisten vuoro johtaa tätä maata. Katsotaan miten käy. Ei voi syyttää Suomea ainakaan epätasa-arvon valtioksi. #hallitus

Esimerkissä (53) kuvataan naisten saamaa tilaisuutta johtaa maata, mihin luodaan epäileväinen suhtautumistapa. Temporaalinen adverbi *nyt* kuvaa tapahtuma-aikaa. *Naisten vuoro* viittaa naisten tilaisuuteen *johtaa* Suomea (KS s.v. *vuoro*). Relationaalisella prosessiverbillä *on* luodaan suhde näiden edellä mainittujen asioiden välille. Toisessa virkkeessä passiivimuotoinen verbi *katsotaan* kuvaa asiantilaa ilmaisematta tekijää (VISK § 1313). Viimeisessä virkkeessä kieltoverbin avulla luodaan vaikutelma, että Suomi *ei ainakaan* ole *epätasa-arvon*

valtio. Adverbilla *ainakaan* kuvataan kieltolauseessa mahdottomuutta, eli Suomi ei voi missään tapauksessa olla *epätasa-arvon valtio*, kun naisten ja miesten sukupuolijakauma hallituksen johdossa on normaalista poikkeava.

Edellisissä esimerkeissä hallituksen naisennemistö koettiin tasa-arvoa heikentävänä asiana. Osassa tviiteissä hallituksen naisennemistö koettiin myös tasa-arvoa edistävänä asiana, joka luo diskurssin sisällä selkeää vastakkainasettelua tasa-arvon rakentumisen suhteen. Osassa tviiteissä taas nostetaan esiin näkökulmia liittyen siihen, että miesten osuus ministereinä on lähes aina ollut suurempi.

54) Opositiossa ollaan kovasti huolissaan tasa-arvosta, kun SDP:n ministerilistalla on 5 naista ja 2 miestä. Toispäin suhde ei taitaisi huolestuttaa mitenkään? #hallitus #tasaarvo #ministeri

55) Jos nyt joku on huolissaan naisista Suomen johdossa, on hyvä muistaa, että... 1. Marinista tulee vasta Suomen 3. naispääministeri. 2. Kahdella tämän maan eduskuntapuolueista ei ole IKINÄ ollut puheenjohtajana kuin miehiä. Tasa-arvo ei siis todellakaan ole valmis. #hallitus

56) Onko tasa-arvo hemmot jo älähtänyt? #hallitus #tasaarvo #pätevyys

Esimerkissä (54) osoitetaan, että naisten enemmistö aiheuttaa huolta tasa-arvon toteutumisen kannalta. Ensimmäisen virkkeen ensimmäisessä lauseessa todetaan, että *oppositiossa ollaan kovasti huolissaan tasa-arvosta*. Adverbillä *kovasti* luodaan merkitys siitä, että *oppositiossa* ollaan hyvin huolissaan tasa-arvon toteutumisesta. *Kun*-konjunktioilla alkava adverbiaalisivulauseessa todetaan, että *SDP:n ministerilistalla on 5 naista ja 2 miestä*. Naisten määrä on siis suurempi kuin miesten ja tämän kuvataan aiheuttavan huolta *oppositiossa*. Toisen virkkeen konditionaalimuotoinen verbi *taitaisi* luo ajatuksen mahdollisuudesta, joka voisi olla totta (VISK § 1592). Esimerkissä (54) esitetään, että mikäli tilanne kääntyisikin toispäin, ei oppositio olisi huolissaan tasa-arvon toteutumattomuudesta, vaikka silloin enemmistö ministeriehdokkaista olisikin miehiä. Tämä viittaa politiikan normiin, jossa suurin osa ministereistä sekä ministeriehdokkaista on ollut aina miehiä. Kysymysmerkin avulla tviitin kysymys jätetään odottamaan vastausta tarkoituksenaan saada aikaan vuorovaikutuksellista keskustelua tviitin aiheen tiimoilta.

Esimerkissä (55) todetaan tasa-arvon olevan vielä hyvin kaukana, sillä politiikassa on edelleen hyvin vahva miesenemmistö. Esimerkin (55) kolmannessa virkkeessä tuodaan esiin relationaalisen prosessin *ei ole* kautta esiin, että *kahdella eduskuntapuolueella ei ole ikinä* ollut naista puheenjohtajana. Adverbillä *ikinä* vahvistetaan asian kielteisyyttä, *ei koskaan, ei milloinkaan* (KS). Esimerkissä (55) on listattuna tviitin kaksi kohtaa, jotka toimivat perusteluna sille, että *naisista Suomen johdossa ei pidä olla huolissaan*. Ensimmäinen perustelu on

intransitiivinen tuloslause, joka alkaa elatiivimuotoisella adverbialilla *Marinista*, jolla ilmaistaan muutoksen kohdetta ja predikatiivilla *Suomen 3. naispääministeri* ilmaistaan muutoksen lopputulosta (VISK § 904). Toinen perustelu on väitelause, jolla kuvataan kahden eduskuntapuolueen puheenjohtajien sukupuolijakaumaa. Kolmannessa virkkeessä kirjoittaja toteaa, että *tasa-arvo ei siis todellakaan ole valmis*. Adverbejä *siis* ja *todellakaan* käytetään tässä yhteydessä tehokeinona vahvistamassa väitteen todellisuutta (KS s.v. *siis; todellakaan*).

Esimerkissä (56) on kysymyslause, jonka avulla pyritään vuorovaikutuksellisiin keskusteluun Twitterissä. Sanalla *hemmo* viitataan usein mieheen tai poikaan (KS s.v. *hemmo*). Materiaalisen prosessiverbin *älähtää* toimijana ovat *tasa-avo hemmot*, mutta älähdyn kohde jätetään esimerkissä (56) avoimeksi. Verbi *älähtää* kuvaa närkästymisen tai suuttumuksen ilmaisuja jotakin asiaa kohtaan (KS).

Esimerkeissä (57) ja (58) naisten johtoasema nähdään *hienona* sekä *maailmaa muuttavana* asiana.

57) Tällaisena suomalaisena perusmiehenä on aika hienoa, että Suomen hallitusta johtaa naiskvintetti @MariaOhisalo, @liandersson, @KatriKulmuni, @MarinSanna ja @anna_maja. Elämme mielenkiintoisia aikoja hienossa, koko ajan tasa-arvoisemmassa maassamme. #hallitus

58) Maailma muuttuu pala kerrallaan, kun sitä muutetaan... Niin ylpeä mun Suomestani tällä hetkellä! #tasaarvo @SuomenEduskunta #hallitus

Esimerkissä (57) kirjoittaja luonnehtii itseään essiivisijaisella lausekkeella *tällaisena suomalaisena perusmiehenä*. Kirjoittaja kokee siis olevansa suomalainen perusmies, jonka mielestä on *aika hienoa, että Suomen hallitusta johtaa naiskvintetti*. Essiivisijaisella lausekkeella korostetaan omaa olemistaan, johon verrattuna Suomen hallituksen tilanne on hieno. *Naiskvintetillä* viitataan viiden hallituspuolueen puheenjohtajaisiin, jotka ovat myös merkittynä osaksi tviittejä. Esimerkissä (57) tasa-arvoisuuden lisääntyminen tuodaan esiin komparatiivimuotoisella substantiivilla *tasa-arvoisemmassa*. Esimerkissä (57) kuvataan Suomen olleen jo melko tasa-arvoinen, mutta uusi hallitus vie tasa-arvoa yhä parempaan suuntaan. Esimerkissä (58) hallitsevana päälauseena on väitelause *maailma muuttuu pala kerrallaan* ja sivulauseena temporaalinen *kun*-lause, joka esittää, että molempien lauseiden tilanteet ovat käynnissä samaan aikaan (VISK § 1123). Esimerkissä (58) todetaan, että maailman muuttuminen ja sen muuttaminen tapahtuvat samaan aikaan. Esimerkin (58) toisessa virkkeessä sanaa *niin* käytetään intensiteettimäärittäen ilmaisemassa *ylpeyden* määrän korkeaa astetta (VISK § 664). Tviitissä kirjoittaja korostaa ylpeyttään omasta kotimaastaan possessiivisuffiksilla, jolla kirjoittaja ilmaisee

kuuluvuutta osaksi Suomea (VISK § 96). Hashtagilla *#tasa-arvo* luodaan vaikutelma siitä, että nykyinen tilanne edesauttaa tasa-arvon toteutumista.

Tasa-arvodiskurssin rakentuminen aineistossa nostaa selkeästi esiin sen, että diskurssin sisällä on mahdollisuus rakentaa vastakkaista kuvaa tasa-arvosta. Osassa esimerkeissä naisemmistöisen hallituksen nähdään heikentävän tasa-arvoa ja argumentoinnin keinoina käytetään esimerkiksi kysymyslauseita sekä kuvauksia siitä, millainen tasa-arvon tulisi olla. Osassa esimerkeissä naisten valtaannousu taas nähtiin tasa-arvoa edistävänä asiana, jota kuvattiin esimerkiksi maailman muuttumisena sekä naisten kapealla edustuksella esimerkiksi pääministerin tehtävissä. *Tasa-arvodiskurssin* sisällä tasa-arvoon viitattiin usein käyttämällä sanaa *tasa-arvo*. Tämän diskurssin sisällä käytettiin paljon relationaalisia prosesseja, joilla konstruointiin asioiden välisiä suhteita. Relationaalisilla prosesseilla kuvattiin esimerkiksi sitä, että *tasa-arvo* ei ole valmis, mutta samaan aikaan näillä prosesseilla kuvattiin myös tasa-arvon heikentymistä naisten ollessa politiikan johtopaikoilla.

5.4 Ammattitaitodiskurssi

Marinin valinta herätti paljon keskustelua liittyen uuden hallituksen sukupuolijakaumaan, ministerien ikään sekä heidän aiempaan työkokemukseensa. Twitterissä keskustelua syntyi myös liittyen *pätevyyteen* ja *osaamiseen*, jotka joko liitettiin osaksi sukupuolta tai nähtiin erillisinä ominaisuuksina. Ammattitaitodiskurssi näkyy erityisesti sanavalintoina, joita ovat *pätevyys*, *osaaminen*, *työ* ja *teot*. Ammattitaitodiskurssia edustavissa tviiteissä sukupuoli tai ikä ei ole yhtä keskeisessä roolissa kuin lähes kaikissa muissa aineistoni diskursseissa. Ammattitaitodiskurssia edustavia tviittejä on aineistossa selkeästi vähemmän kuin muita, minkä myötä voidaan ajatella, että uuden hallituksen ympärillä käytävä keskustelu keskittyi lähes kokonaan muihin teemoihin kuin ammattitaitoon ja osaamiseen.

Esimerkeissä (59), (60) ja (61) nostetaan esiin *osaaminen* sekä *pätevyys*.

59) Miksi Suomen ministereiden ikää tai sukupuolta nostetaan toistuvasti keskusteluun? Eikö tärkeintä ole että meillä on osaavat ihmiset avainpaikoilla? #hallitus #ministeri

60) Hienoa herätä uuteen aamuun ja maahan, jossa vallan kasvot ovat monipuolistuneet! @MarinSanna ikä tai sukupuoli itsessään ei ole se juttu, vaan se, että valinta todistaa, että jopa pääministeriksi voidaan valita riippumatta osaamisen ja pätevyden perusteella. #hallitus

61) Vieläkö muistatte, kuinka Sipilän hallitusta haukuttiin ”all male paneliksi”? En ole nähnyt nyt yhtään uutista ”all femal panell” otsikolla. Yhdenvertaisuuden eteen riittää töitä. Yksilön pätevyys merkitsee eikä sukupuoli. #hallitus

Esimerkissä (59) korostetaan ministerien iän ja sukupuolen nostamista keskusteluun adverbillä *toistuvasti*, joka tarkoittaa, että ikä sekä sukupuoli ovat hyvin usein esillä keskusteluissa. Materiaalisella prosessiverbillä *nostetaan* kuvataan *iän ja sukupuolen* nostamista *keskusteluun*. Esimerkin (59) toisessa kysymyslauseessa *osaamista* korostetaan adjektiivilla *tärkeintä*. Esimerkissä (60) todetaan, että *vallan kasvot ovat monipuolistuneet*. Tällä viitataan siihen, että uudessa hallituksessa on enemmän eri sukupuolten sekä eri sukupolvien edustajia. Esimerkin (60) toisessa virkkeessä todetaan, että *osaaminen ja pätevyys* ovat asioita, joiden avulla voidaan saavuttaa tavoitteita. Adverbillä *jopa* korostetaan pääministerin valitsemisen erikoisuutta; pääministerin pesti on Suomessa hyvin tärkeä ja pääministerin tehtävästä selviytymiseen vaaditaan tiettyä *osaamista* sekä *pätevyyttä*, mitä Sanna Marinilta löytyy hänen iästään ja sukupuolestaan riippumatta.

Esimerkissä (61) nostetaan esiin *yhdenvertaisuus* eli tasavertaisuus (KS s.v. *yhdenvertainen*). Esimerkki (61) alkaa kysymyslauseella, jossa tuodaan esiin Sipilän hallitus, jota kutsuttiin *all male paneliksi* eli vain miehistä koostuvaksi yhteisöksi. Toinen virke on väitelause, jossa kirjoittaja kertoo omasta kokemuksestaan liittyen uutisointiin, joka koskee uutta hallitusta. Kolmas virke on myös väitelause, jolla kirjoittaja toteaa, että *yhdenvertaisuuden eteen riittää töitä*, eli yhdenvertaisuutta ei ole vielä saavutettu Suomessa. Viimeinen virke on polaarinen ellipsi, jossa ensimmäinen lause on myönteinen *pätevyys merkitsee* ja jälkimmäinen kielteinen *eikä sukupuoli* (VISK § 1191). Esimerkissä (61) korostetaan siis pätevyyden olevan avaintekijä työn onnistumisen kannalta.

Hallituksen tehtävänä on seurata yhteiskunnallista kehitystä sekä toimeenpanna eduskunnassa hyväksytyt lait sekä päätökset. Nämä ovat asioita, joita uudelta hallitukselta odotetaan esimerkissä (62) ja (63). Esimerkit ovat hyvin vastakkaiset, sillä esimerkissä (62) sävy on negatiivinen ja kyseenalaistava, kun taas esimerkissä (63) on positiivinen sävy.

62) Nyt kun nämä haaraväliasiat ja ikäkysymykset on käsitelty, odotellaan sitä kaikkea mannaa, jota tavaasta alkaa tippumaan. Keinot miten porukka saadaan töihin? Millä lupaukset maksetaan? Vanhustenhoito, mielenterveysasiat? #hallitus

63) Toivokaamme, että esimerkiksi *huomenna* voitaisiin mennä eteenpäin hallituksen sukupuolesta ja iästä keskustelusta ja siirtyä keskittymään hallituksen työhön ja tekoihin. Meillä on paras #hallitus vuosikausiin, odotan tältä kokoonpanolta paljon.

Esimerkissä (62) mainittavat *haaraväliasiat* sekä *ikäkysymykset* viittaavat keskusteluun uuden johtoviisikon sukupuolesta sekä iästä. Passiivimuotoinen *odotellaan* jättää kokijan taka-alalle, mutta luultavasti tässä viitataan kaikkiin suomalaisiin, jotka odottavat hallitukselta toimia

yhteiskunnan toiminnan parantamiseksi. *Manna* tarkoittaa kuvausta jostakin mieluisasta asiasta (KS s.v. *manna*), jolla tässä viitataan lupauksiin ja tekoihin, joita hallitukselta odotetaan. *Manna*-sanalla on esimerkissä (62) ironinen sävy. Esimerkin (62) toinen virke on kysymyslause, vaikka kysymyslauseessa ei olekaan kysymyssanaa tai lauseenalkuiseen sanaan liitettyä partikkelia. Kolmas virke on selkeämpi kysymyslause, joka alkaa interrogatiivisella pronomilla *millä*. Verbi *maksetaan* ei tässä yhteydessä tarkoita luultavasti konkreettista maksamista, vaan lupauksen toteuttamista ja niistä kiinni pitämistä. Viimeisenä esimerkissä (62) on listattuna *vanhustenhoito* ja *mielenterveysasiat*, jotka eivät kieliopillisesti muodosta kysymyslauseetta, mutta ne ovat ajankohtaisia asioita, joihin hallituksen tulisi saada muutoksia parempaan suuntaan. Kysymykset nostavat esiin epäkohtia, jotka kuuluvat hallituksen tehtäviin hoitaa.

Esimerkki (63) sisältää imperatiivimuotoisen verbin *toivokaamme*, jolloin lause edustaa käskylausetyyppiä (VISK § 889). *Että*-konjunktilla alkavassa sivulauseessa käytetään konditionaalimuotoista verbiä *voitaisiin*, jolla ilmaistaan epäsuoraa pyyntöä liittyen siihen, että keskustelu liittyen hallituksen ikään sekä sukupuoleen voisi loppua. Esimerkissä (63) toivotaan, että siirryttäisiin *keskittymään hallituksen työhön ja tekoihin*, eli siis niihin tehtäviin, joita hallituksen kuuluu työssään hoitaa. Esimerkin (63) toinen virke on omistuslause, jossa relationaalisella prosessiverbillä *on* luodaan suhde subjektin *meillä* sekä objektin *paras hallitus* välille.

Hallituksen osaamista myös kyseenalaistetaan, kuten esimerkeissä (64) ja (65).

64) #Marin #Ohisalo #Kulmuni #Andersson niin eikö tämä #hallitus voisi saada lyhenteen MOKA!? Aika tietysti kertoo, onko osuva.

65) Mielenkiintoinen nyanssi Sanna Marinin hallituksesta. Vain viisi ministeriä 19:sta on suorittanut varusmiespalveluksen. #SannaMarin #hallitus

Esimerkissä (64) ministerit *Marin*, *Ohisalo*, *Kulmuni* sekä *Andersson* ovat merkitty tviittiin hashtagin avulla. Konditionaalimuotoisella verbillä *voisi* ilmaistaan mahdollisuutta, jonka mukaan *hallitus voisi saada lyhenteen moka*. *Mokalla* tarkoitetaan virhettä tai erehdystä (KS s.v. *moka*). Nimittämällä uutta hallitusta *mokaksi* luodaan vaikutelma siitä, että hallitus tulee epäonnistumaan tehtävässään. Esimerkin (64) toisessa virkkeessä partikkelilla *tietysti* korostetaan tviitissä esitetyn asiointilan odotuksenmukaisuutta. Tässä yhteydessä asiointila ei ole itsestään selvä, joten ilmaus saa ironisen tulkinnan. (VISK § 1608.)

Esimerkissä (65) adjektiivilla *mielenkiintoinen* tarkennetaan substantiivivia *nyanssi*, jolla tarkoitetaan vivahdetta tai sävyä (KS s.v. *nyanssi*). Ensimmäisessä virkkeessä puhutaan siis Sanna Marinin hallituksen mielenkiintoisesta vivahteesta. Esimerkin (65) toisessa virkkeessä relationaalisen prosessiverbin *on* avulla todetaan, että *vain viisi ministeriä 19:sta on suorittanut*

varusmiespalveluksen. Fokuspartikkelilla *vain* luodaan vähättelevä kuva siitä, että vain muutammat ministerit ovat suorittaneet varusmiespalveluksen. Esimerkissä (65) luodaan kuva siitä, varusmiespalveluksen käyminen on normien mukaista ja hallituksen toimintaa heikentävä ominaisuus on se, että suurin osa ministereistä ei ole suorittanut varusmiespalvelusta.

Joissakin tviiteissä tuotiin esiin se, että hallituksen poliittiset mielipiteet ovat tviittien kirjoittajien omien mielipiteiden vastaisia.

66) Mikäli #pääministeri olisi @elinalepomaki kaltainen fiksu nuori nainen, olisin erittäin iloinen. En siis vastusta tulevaa hallitusta sukupuolen, vaan poliittisten mielipiteiden takia #hallitus #hallitustunnustelut

Esimerkki (66) alkaa kommentoivalla adverbiaalilauseella, joka alkaa *jos*-konjunktion merkitysvastineella *mikäli*. Adverbiaalilause on konditionaalinen sisältäessään verbin *olisi*. Konditionaalinen adverbiaalilause esittää mahdollisuuden tai väitteen siitä, että pääministerinä toimisi *Elina Lepomäki*. (VISK § 1114.) Verbirakenteella *olisi erittäin iloinen* rakennetaan mielikuva siitä ilosta, jos pääministeri olisi esimerkiksi Elina Lepomäki tai muu hänen *kaltaisensa fiksu nuori nainen*. Toisessa virkkeessä lausumapartikkelilla *siis* tarkennetaan edellisessä virkkeessä esitettyä asiaa (VISK § 807).

Joissakin tviiteissä naiseus nostetaan esiin ominaisuutena, mutta ei sellaisena piirteenä, joka vaikuttaisi työssä selviytymiseen.

67) Se, että he ovat sattuneet syntymään naisiksi, ja ovat tehneet tämän reilut 30 vuotta sitten, on nyt bonusta koska globaalisti poikkeavaa – mutta siksi he eivät siellä #hallitus’issa istu. Vaan tuosta syystä, mitä äskennäimme #ylestudio’ssa. #LiOnLion #MariaOhisalo #poliitikot

68) Tässä on viisi ihmistä, johtajaa, poliitikkoa, suunnannäyttäjää ja muutama äitikin. He myös sattuvat olemaan naisia näissä asemissa, missä he nyt ovat. Heitä tulisi arvioida katsoen osaamista, onnistumista, johtajuutta, rohkeutta, viisautta jne. #tasaarvo #hallitus

Esimerkissä (67) naiseus kuvataan positiivisena ominaisuutena, mutta silti tuodaan esiin, että naiseus ei ole se syy, miksi juuri nämä henkilöt johtavat Suomen hallitusta. Verbillä *sattuneet* tarkoitetaan sattumalta tapahtunutta asiaa (KS s.v. *sattua*), jolla viitataan siihen, että biologista sukupuoltaan ei voi valita. Hallituksessa olevat naiset eivät ole naiseutensa vuoksi hakeutuneet ministerin tehtäviin, vaan oman halukkuutensa takia. Ilmauksella *on nyt bonusta* viitataan naisena olemisen positiivisuuteen, sillä tällä hetkellä naisvaltaisuus valtion johdossa on *globaalisti* harvinaista. Viimeisellä virkkeellä viitataan Yle A-studiossa käytyyn haastatteluun. Esimerkin (67) ensimmäisen virkkeen viimeisessä lauseessa sekä viimeisessä virkkeessä on *ei – vaan -* ilmaus, jonka kieltolauseessa *siksi he eivät siellä #hallitus’issa istu* kiistetään asian pätevyys ja *vaan*-konjunktioilla alkavassa lauseessa esitetään korvaava vaihtoehto, joka tässä tapauksessa

viittaa A-studiossa käytyyn keskusteluun (VISK § 1193). Käyttämällä pronominia *me* vahvistetaan kaikkien suomalaisten *yhteenkuuluvuutta* sekä sitä tukea, jota kaikkien tulisi uudelle hallituksella antaa.

Esimerkissä (68) kuvataan viiden hallituspuolueen puheenjohtajia sekä heidän ominaisuuksiaan. Ensimmäinen virke alkaa proadverilla *tässä*, joka on tarkkarajainen ilmaus (VISK § 728), jolla viitataan tämän hetkiseen tilanteeseen hallituksen osalta. Puolueiden puheenjohtajia kuvaillaan substantiiveilla *johtaja*, *poliitikko*, *suunnannäyttävä* ja *äiti*. Näillä sanoilla pyritään luomaan kuvaa puheenjohtajien monipuolisuudesta, jotta pelkkä sukupuoli ei olisi keskiössä. Toinen virke on eksistentiaalilause, jossa intransitiiviverbillä *olla* kuvataan Marinin, Kulmunin, Ohisalon, Henrikssonin sekä Anderssonin toimimista tietyssä asemassa. Viimeisen virkkeen *tulisi*-verbillä luodaan direktiivi, jonka mukaan hallituspuolueiden puheenjohtajia tulee arvioida.

Esimerkissä (69) tuodaan ilmi, että sukupuoli ei ole niinkään tärkeässä roolissa, vaan se, että työt hoituvat.

69) Itselleni käy hyvin pääministeriksi nainen. Ja vaikka koko hallitus olisi naisia ja vaikka presidenttikin olisi nainen samaan aikaan. Jos vain homma toimii. #suomi #hallitus

Esimerkissä (69) todetaan, että naispääministeri sopii kirjoittajalle hyvin. Intensiteettipartikkelilla *hyvin* ilmaistaan hyväksynnän korkeaa astetta (VISK § 664). Toisessa virkkeessä konditionaalimuotoisella verbillä *olisi* luodaan mahdollisuus siitä, että *koko hallitus olisi naisia* ja *presidenttikin olisi nainen*. Viimeinen *jos*-lause on erotettu omaksi virkkeekseen, vaikka *jos*-lauseella ilmaistaan ehtoa. Ehtona esimerkissä (69) naisvaltaiselle hallitukselle on se, että *homma toimii*.

Esimerkissä (70) toivotaan, että *naiset uudistavat politiikkaa parempaan suuntaan*. Hallitusyhteistyön todetaan myös toimivan paremmin, mikäli hallituksessa olevat puolueet tekevät yhteistyötä.

70) Toivottavasti naiset uudistavat politiikkaa parempaan suuntaan. Ja luulisi, että hallitusyhteistyö sujuisi paremmin, jos siinä olevat puolueet tekisivät yhteistyötä. Suomessa profiilia nostetaan turhan usein hallitusten sisäisellä riitelyllä. #hallitus

Esimerkissä (70) adverbilla *toivottavasti* ilmaistaan toivetta liittyen politiikan uudistukseen. Komparatiivimuotoisella adjektiivilla *parempaan* ilmaistaan, että tilanteen olisi hyvä mennä paremmaksi kuin se nyt on. Konditionaalimuotoisilla verbeillä *luulisi* ja *sujuisi* ilmaistaan mahdollisuutta siitä, että *hallitusyhteistyö* voisi uudella hallituksella onnistua paremmin kuin

edellisellä. *Jos*-lauseella ilmaistaan ehtoa, joka tuodaan esiin myös konditionaalimuotoisella *tekisivät*-verbillä. Ehtona hallitusyhteistyön toteutumiseksi on se, että hallituspuolueet tekevät yhteistyötä keskenään. Viimeisessä virkkeessä todetaan väitellään, että *sisäisellä riitelyllä* on ollut ikäviä seurauksia. Adverbilausekkeella *turhan usein* kuvataan tapahtuman liiallista toistuvuutta.

Ammattitaitodiskurssissa nousi esiin arvostelua siitä, miksi kaikki huomio on keskittynyt uuden hallituksen sukupuolijakaumaan tai ikään. *Ammattitaitodiskurssin* sisällä tärkeimpinä asioina pidetään *osaamista* sekä *pätevyyttä*, eikä sitä, mitä sukupuolta kukakin edustaa. Nais-sukupuoli tuotiin joissakin tviiteissä esiin ominaisuutena, mutta sen ei korostettu vaikuttavan erityisesti siihen, millä tavalla asiat tulevat hallituksessa toimimaan. *Ammattitaitodiskurssin* sisällä esiintyi myös kritiikkiä sen suhteen, tuleeko uusi hallitus selviytymään omista tehtävistään. Diskurssissa kuvattiin vuorovaikutusta erilaisten kysymyslauseiden avulla, jotka toimivat osittain retorisisina kysymyksinä, joihin ei lähtökohtaisesti haeta vastausta. Erilaisilla adverbeilla sekä partikkeleilla rakennettiin kuvaa asioiden intensiteetistä. Asioiden todenmukaisuutta kuvattiin väitellään indikatiivimuotoisilla verbeillä.

6 PÄÄTÄNTÖ

Tässä luvussa käsittelen analyysin tuloksia. Käsittelen niitä suhteessa tutkimuskysymyksiin sekä tutkimuksen tavoitteisiin. Pohdin tulosten merkitystä suhteessa aiempaan tutkimukseen sekä tarkastelen tutkimuksen toteuttamista kriittisesti. Viimeisenä arvioin tutkimuksen onnistumista sekä hyödynnettävyyttä ja esittelen joitakin jatkotutkimusideoita.

6.1 Tutkimuksen tulokset ja päätelmät

Tämän tutkimuksen tavoitteena on ollut selvittää, millaisia diskursseja Sanna Marinin hallituksesta rakentuu Twitterissä joulukuussa 2019. Etsin vastauksia kolmeen tutkimuskysymykseeni, jotka ovat:

- 1) Millaisia diskursseja uutta hallitusta koskevassa keskustelussa on löydettävissä?
- 2) Millaisin kielellisen keinoin diskursseja rakennetaan?
- 3) Millaista vastakkainasettelua tviittien välillä syntyy?

Analyysini tuloksena uutta hallitusta koskevassa keskustelussa muodostui neljä päädiskurssia, jotka ovat *ikädiskurssi*, *tasa-arvodiskurssi*, *ammattitaidodiskurssi*, sekä *sukupuolta kuvaavat diskurssit*. Sukupuolta kuvaavia diskursseja oli aineistossani selkeästi eniten, joten tästä syystä jaoin sukupuolta kuvaavat diskurssit vielä kolmeen alakategoriaan, jotka nimesin *tytöttelydiskurssiksi*, *naiset suunnannäyttäjinä -diskurssiksi* sekä *sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssiksi*. Esittelen seuraavaksi löytämäni diskurssit ja tarkastelen niitä myös laajemmassa yhteiskunnallisessa kontekstissa.

6.1.1 Sanna Marinin hallituksen diskurssit

Ensimmäisenä esittelen *tytöttelydiskurssin*. *Tytöttelydiskurssissa* Sanna Marinin hallituksesta puhutaan tytöttelylle totuttuun tapaan negatiivissävytteisesti mutta myös kääntäen tytöttelyn naisia kannustavaksi. *Tytöttelydiskurssin* sisällä oli nähtävissä paljon intertekstuaalisia viitteitä, jotka liittyivät *Spice Girls -yhtyeeseen*, *heppatyttöihin* sekä *tytöttelyyn*. *Spice Girls -yhtyeellä* viitataan viiden brittiläisen naisen menestyneeseen yhtyeeseen, joka julkaisi paljon musiikkia

ja oli suuressa suosiossa 1990-luvun loppupuolella. *Heppatyttö* viittaa ratsastusta harrastavaan naissukupuolta edustavaan henkilöön, joka viettää myös paljon vapaa-aikaansa hevosten parissa. *Tytöttely* on koettu lähes aina halventavana tapana puhua naisista. Näiden seikkojen lisäksi siihen liitetään paljon käsityksiä siitä, että naiset ovat yhteiskunnallisesti alemmassa arvoasemassa suhteessa miehiin. Tytöttely koetaan usein myös miehistä lähtöisin olevana tapana kuvata naisia. *Tytöttelydiskurssin* sisällä *tytöttelyä* rakennettiin kuitenkin myös positiivissävytteisten tviittien kautta, jolloin *tytöttely* pyrittiin muokkaamaan positiiviseksi tavaksi puhua naisista. Marinin hallitusta kuvattiin sitkeinä, voimaannuttavina sekä esikuvina muille. Diskurssin sisällä on siis selkeästi nähtävissä vastakkainasettelua. *Tytöttelydiskurssia* rakennettiin erilaisien naisia kuvaavien sanavalintojen kautta, joita olivat esimerkiksi *tytöt*, *akka*, *tyttöporukka*. Näillä sanavalinnoilla luodaan merkityksiä siitä, millaisina hallituksen johtoviisikon jäseniä pidetään. *Tytöttelydiskurssin* sisällä maailmasta luodaan kuvaa luokittelemalla naiset ryhmäksi ja rajataan ryhmä erityisesti hallituksen johtoviisikkoon.

Toinen *sukupuolta kuvaavien diskurssien* alakategorioista on *naiset suunnannäyttäjinä -diskurssi*, jossa Marinin hallitus näyttäytyy suunnannäyttäjänä sekä esikuvana nuorille. Tässä diskurssissa keskustelu Marinin hallituksesta on lähes poikkeuksetta ainoastaan positiivista, eikä vastakkainasettelua tviittien välillä synny. *Naiset suunnannäyttäjinä -diskurssin* sisällä kuvattiin politiikan murrosta sekä sukupuolittuneiden rakenteiden muutosta kohti tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa. Tämän diskurssin sisällä kuvattiin myös ylpeyttä Suomesta sekä siitä, millainen maa Suomi on. Marinin hallituksen koettiin olevan hyvä esikuva sekä suunnannäyttäjä erityisesti nuorille naisille, sillä Marinin hallituksen kuvattiin näyttävän esimerkkiä siitä, että kaikkia omia unelmiaan voi ja kuuluu tavoitella, ja niiden on mahdollista toteutua Suomessa. Tämän diskurssin sisällä Marinin hallituksen naisia nimettiin esimerkiksi *esikuviksi* sekä *innostaviksi esimerkeiksi*. Näillä sanavalinnoilla rakennettiin kuvaa naisten asemasta politiikan johtopaikoilla. Prosesseja kuvaavat verbit olivat pääsääntöisesti indikatiivimuotoisia, joten toiminta kuvattiin todellisena. Prosessityypeistä yleisin tämän diskurssin sisällä oli relationaalinen prosessi, jonka kautta kuvattiin naiseuden sekä naiseuden tuomien mahdollisuuksien välistä suhdetta. Tämän diskurssin sisällä asioiden intensiteettiä sekä todenmukaisuutta korostettiin erilaisilla adverbeilla.

Kolmas *sukupuolta kuvaavien diskurssien* alakategorioista on *sukupuolten vastakkainasettelu -diskurssi*, jossa nimensä mukaisesti sukupuolet asetettiin selkeästi vastakkain suhteessa toisiinsa. Diskurssissa kuvattiin esimerkiksi sitä, miten miessukupuoli on suhtautunut uuteen naisvaltaiseen hallitukseen epäilevästi ja kriittisesti. Miessukupuolen edustajia nimitettiin esimerkiksi sanoilla *öyhöttäjä*, *setä* sekä *aijävältä*. Nämä sanat luovat kuvaa siitä, että

miessukupuoleen ei suhtauduta neutraalisti. Diskurssissa esiintyy myös direktiivisyyttä, jolla käsketään tai neuvotaan toimimaan tietyllä tavalla. Diskurssin sisällä rakennettiin selkeää kuvaa siitä, että miessukupuolen tulisi olla kritisoi-matta naisenemmistöistä hallitusta, sillä hallituksessa toimivat henkilöt ovat päätyneet pesteihinsä ammattitaitonsa vuoksi. Vastakkainasettelua syntyy tviittien välillä sekä jo yksittäisissä tviiteissä, joissa asetettiin vastakkain esimerkiksi tämänhetkinen ministerikokoonpano sekä miesten suhtautuminen tähän kyseiseen kokoonpanoon. Aistihavaintoja ja tietoisuutta kuvataan mentaalisilla prosesseilla.

Ikädiskurssin sisällä nostettiin esiin Sanna Marinin hallituksen ikäjakauma keskittyen erityisesti neljän hallituspuolueen puheenjohtajan ikään. Hallituksen johtoviisikon ikää kuvattiin useaan otteeseen adjektiivilla *nuori*, jonka lisäksi hallitusta kuvattiin substantiivilla *nuoret*. Diskurssin sisällä hallituspuolueiden puheenjohtajien nuorta ikää kuvattiin sekä positiivisena että negatiivisena asiana. Erityisesti positiivissävytteisissä tviiteissä käytettiin erilaisia adjektiiveja kuvaamaan hallituksen hyviä ominaisuuksia. Diskurssissa käytettiin paljon relationaalisia prosesseja kuvaamaan asioiden välisiä suhteita. Hallituspuolueiden puheenjohtajien nuoren iän kuvattiin rikkovan politiikan ikärakenteita sekä olevan kannustavana esimerkkinä nuorille. Nuorten valtaannousua kuvattiin myös näytön paikaksi, jossa nuoret voivat todistaa, ettei ikä vaikuta osaamiseen tai merkitse automaattisesti kokemuksen puutetta. Nuori ikä nähtiin vastakkaisesti myös juuri kokemuksen puutteena sekä ammattitaitoa heikentävänä asiana. Diskurssin sisällä on siis nähtävissä vastakkainasettelua sen suhteen, millä tavalla ikään suhtaudutaan.

Vastakkainasettelu oli selkeimmin nähtävissä *tasa-arvodiskurssissa*. Suomessa on hyvin pitkään ollut miesenemmistöinen ministerijakauma ja naisenemmistö ministereissä on toteutunut edellisen kerran vuonna 2007 Matti Vanhasen toisessa hallituksessa. Tästä huolimatta naisten enemmistö ministereissä nähtiin sukupuolten välistä tasa-arvoa heikentävänä asiana. Tviiteissä tuotiin esiin se, että tasa-arvoa olisi, että miehiä sekä naisia olisi yhtä paljon hallituksessa. Osassa tviiteissä kritisoitiin myös sitä, miksi miesten enemmistö ministereissä ei ole saanut yhtä paljon mediahuomiota kuin nyt naisten enemmistö. Diskurssin sisällä kuvattiin myös sukupuolittuneiden rakenteiden rikkomista sekä nähtiin naisenemmistöisen hallituksen edistävän sukupuolten välisen tasa-arvon kehittymistä. Diskurssin sisällä kuvattiin konkreettisin esimerkein sitä, miten politiikan miesvaltaisuus on ollut pitkään jo normi, ja nyt naisten valtaannousu nähdään yhtenä askeleena kohti tasa-arvoisempaa asetelmaa politiikan saralla. Erilaisilla adverbeilla korostettiin tapoja sekä asioiden intensiteettiä. Passiivimuotoiset verbit jättivät aktiivisen toimijan taka-alalle, mutta monissa esimerkeissä toimija voitiin kuitenkin nähdä inhimillisenä. Diskurssissa toimintaa rakennettiin relationaalisten prosessien sekä materiaalistien prosessien kautta.

Ammattitaitodiskurssissa kuvattiin hallituksen pätevyyttä sekä kyvykkyyttä toimia tehtävässään. Tämän diskurssin sisällä sukupuolta ja ikää ei tuotu niin vahvasti esiin kuin muissa tutkimukseni diskursseissa. Suurin osa tviiteistä oli positiivissävytteisiä, mutta joissakin uuden hallituksen ammattitaitoa väheksyttiin. Väheksyntää rakennettiin esimerkiksi ironisia merkityksiä saavien sanojen kautta. Positiivisuutta kuvattiin taas esimerkiksi väitelauseiden ja indikaatiivimuotoisten verbien avulla, joilla asiat esitetään todenmukaisina. Sukupuoleen liittyvistä teemoista toivottiin pääsevän eroon ja näitä näkemyksiä kuvattiin direktiivien kautta. Ammattitaitoa kuvattiin sanavalinnoilla pätevyys, osaaminen sekä teot. Näiden sanojen kautta rakennettiin kuvaa osaavista sekä pätevistä naisista, jotka ovat saavuttaneet asemansa oman ammattitaitonsa avulla. *Ammattitaitodiskurssin* sisällä esitettiin, että sukupuolen ja iän sijaan tärkeää olisi huomioida osaaminen sekä ammattitaito.

Tutkimuksen tavoitteita tarkastellessa voidaan todeta, että suurin osa Sanna Marinin hallitukseen liittyvästä keskustelusta kietoutuu sukupuolen sekä iän ympärille. *Ammattitaitodiskurssia* edustavat tviitit olivat aineistossani selkeästi pienimmässä roolissa. Marinin valinnan jälkeen myös suurimmissa medioissa kiinnitettiin huomiota tämän sukupuoleen sekä ministerien naisenemmistöön, mikä kertoo yhteiskunnan sukupuolittuneista rakenteista. Twitterissä sekä muissa sosiaalisen median kanavissa levisi kuva, jossa olivat kaikkien hallituspuolueiden puheenjohtajien kuvat. Suomi sai jopa maailmanlaajuista huomiota liittyen naisten valtaannousuun. Vaikka huomio maailmanlaajuisesti oli pääasiassa positiivista ja Suomi nähtiin edistyneenä maana, oli omassa aineistossani selkeästi nähtävissä myös se puoli, jonka mukaan naisten valtaannousu heikentää tasa-arvoa. Aineistossani tuotiin selkeästi esiin myös se, että sukupuoli vaikuttaa tehtävässään onnistumiseen ja monissa tviiteissä kuvattiin selkeästi, että Suomen uusi naisvaltainen hallitus tulee epäonnistumaan tehtävässään johtaa Suomen valtiota.

Kielen mikrotason tarkastelu osoitti, että naissukupuolesta sekä miessukupuolesta käytetään paljon erilaisia ilmauksia. Näillä ilmauksilla kuvataan sitä, millaisena sukupuoli koetaan ja mitä niistä politiikan kontekstissa ajatellaan. Kuvauksissa käytettiin erilaisia adverbejä, joilla kuvattiin usein asioiden tapaa tai intensiteettiä. Erilaisilla adjektiiveilla vahvistettiin esimerkiksi naisenemmistöisen hallituksen positiivisia puolia. Yleisin prosessityyppi aineistossani oli relationaalinen prosessityyppi, jota käytettiin konstruoimaan asioiden välisiä suhteita. Niiden avulla asioita myös luokiteltiin sekä identifioitiin. Aineistosta nousi esiin myös vuorovaikutusta rakentavia elementtejä kuten direktiivisyyttä. Direktiivisyyden lisäksi aineistossa esiintyi paljon väitelauseita, joilla kuvattiin asiointilojen tekoja, tapahtumia sekä tiloja (VISK § 887).

Diskurssien sekä kielellisten keinojen lisäksi yksi tutkimuskysymyksistäni liittyi tviittien vastakkainasetteluun. Vastakkainasettelua oli nähtävissä selkeästi diskurssien sisällä, mikä tuo

mielenkiintoisen näkökulman tulosten tarkasteluun. Erityisesti *tasa-arvodiskurssin* sisällä syntyi mielenkiintoista vastakkainasettelua siitä, mitkä asiat heikentävät ja mitkä asiat taas vahvistavat tasa-arvoa. Miesten ollessa politiikan johtotehtävissä, ei tasa-arvoon liittyvää keskustelua ole tuotu yhtä voimakkaasti esiin kuin nyt naisten ollessa politiikan korkeimmilla paikoilla. Onkin mielenkiintoista pohtia, mistä tällainen asetelma johtuu. Yksi syy saattaa löytyä yhteiskunnan sukupuolittuneista rakenteista, jotka ovat pysyneet pitkään muuttumattomina, vaikka naisia on noussut yhä enemmän myös politiikan johtotehtäviin.

Tutkimukseni aineisto kerättiin käyttäen hyvin neutraalia hakusanaa *hallitus*, jotta tutkimukseni olisi eettisesti kestävä. Hallituksesta puhuttiin medioissa myös nimityksillä *nukkehallitus* sekä *huulipunahallitus*, jotka eivät kuitenkaan päätyneet omaan aineistooni neutraalin hakusanan takia. Mikäli tutkimus olisikin toteutettu etsien juuri tällaisia provosoiviksi tarkoitettuja tviittejä, olisivat tutkimuksen tulokset olleet hyvin erilaiset. Kuitenkin myös tällaisella neutraalilla hakusanalla löytyi paljon tviittejä, joissa hallitusta tytöteltiin ja asetettiin halventavaan asemaan.

6.1.2 Tutkimustulokset suhteessa Twitteriin

Tutkimukseni aineisto on kerätty Twitteristä, joten analyysin tulokset kertovat myös siitä, millaisen sosiaalisen median alustan Twitter tarjoaa. Twitteriä on kuvattu avoimeksi, sillä viestintä siellä on julkista (Isotalus ym. 2018: 9). Twitterin käyttäjät hyväksyvät Twitterin säännöt rekisteröityessään Twitteriin. Twitterin käyttäjien voidaan siis olettaa olevan tietoisia omien tviittiensä julkisuudesta.

Twitterissä käytyä keskustelua on kutsuttu jopa kärjekkääksi sekä hyökkääväksi (Isotalus 2018: 25). Tutkimukseni aineistona olleissa tviiteissä on nähtävissä kärjekkäitä kommentteja liittyen naisten enemmistöön hallituksessa. Naisten kuvattiin epäonnistuvan tehtävässään sukupuolensa takia, mikä voidaan nähdä hyökkäyksenä naissukupuolta kohtaan. Aineistoni tviittien perusteella voidaan todeta, että Twitter todella tarjoaa alustan hyvin värikkäällekin keskustelulle esimerkiksi poliittisista aiheista. Twitterissä on mahdollista luoda myös vuorovaikutusta muiden käyttäjien kanssa esimerkiksi kommentoimalla muiden tviittien alle omia ajatuksiaan. Vuorovaikutus muiden käyttäjien kanssa voi johtaa yhä kärjekkäämpään keskusteluun, sillä keskustelua on mahdollista jatkaa monien tviittien verran.

Twitterissä käydyissä poliittisissa keskusteluissa on nähty olevan melko rakentava sävy, eikä vihapuhetta ole esiintynyt kovin paljon (Knuutila ym. 2019). Tutkimuksessani täytyy kuitenkin ottaa huomioon, että en ole tarkastellut tviittien kirjoittajia tai ottanut huomioon heidän taustojaan. Mikäli tutkimuksen kohteena olisi ollut esimerkiksi poliitikkojen kirjoittamat tviitit liittyen Marinin hallitukseen, olisi keskustelu voinut olla rakentavampaa sekä sävyiltään neutraalimpaa. Tutkimukseni aineisto ei ollut sävyiltään aggressiivista tai sisältänyt vihapuhetta, mutta sisälsi kuitenkin paljon negatiivissävytteisiä tviittejä sekä kummankin sukupuolen hallentamista erilaisten sanavalintojen kautta.

6.2 Tulosten suhde aikaisempaan tutkimukseen

Kuten jo luvussa 1.2. todettiin, ei täysin vastaavanlaista tutkimusta ole aiemmin tehty. Tästä syystä tulosten tarkastelu suhteessa aiempaan tutkimukseen on haasteellista. Samanlaisia teemoja käsittelevissä tutkimuksissa on kuitenkin joitakin yhtymäkohtia ja piirteitä, joita tarkastelen tässä luvussa.

Knuutila, Kosonen, Saresma, Haara sekä Pöyhtäri (2019) ovat tarkastelleet vihapuheen vaikutuksia yhteiskunnallisessa päätöksenteossa. Tutkimuksen tuloksena vihapuhetta osoitettiin Twitterissä jonkin verran, mutta Twitterissä vallitsee melko rakentava ilmapiiri politiikan keskustelun ympärillä. Knuutilan ym. tutkimuksen aineistona olivat tviitit, jotka olivat osoitettu suoraan jollekin kansanedustajalle tai ehdokkaalle merkkamalla tämä kyseinen henkilö tviittiin. Omassa tutkimuksessani tällaisia tviittejä oli melko vähän. Tviitit, joihin joku Marinin hallituksen edustaja oli liitetty vaihtelivat sävyiltään positiivisesta negatiiviseen. Tviitit eivät siis olleet pelkästään vihamielisiä tai negatiivissävytteisiä, vaan myös positiivisia tviittejä oli osoitettu suoraan Marinin hallituksen jäsenille.

Kuusipalo (2011) on tutkinut politiikan sukupuolittuneisuutta väitöskirjassaan *Sukupuolittunut poliittinen edustus Suomessa*. Väitöskirjassaan Kuusipalo toteaa, että kansanedustajien sekä ministerien kokoonpanoissa on enemmän joko miehiä tai naisia, riippuen siitä, mitä näiden eri sukupuolien nähdään edustavan politiikassa. Tällainen toiminta saattaa helposti johtaa valanjakoon, jossa joko mies- tai naissukupuoli on enemmistönä edustettuna politiikassa. Omat tutkimustulokseni paljastavat juuri näitä ongelmallisia rakenteita nostamalla esiin sukupuolen merkityksellisuuden. Vaikka omassa tutkimuksessani ei lähtökohtaisesti keskitytä politiikan

sukupuolittuneisiin rakenteisiin, tuo oma tutkimukseni kuitenkin esiin ajatuksen siitä, että politiikassa miesenemmistön ajatellaan olevan edelleen normi.

Kupiainen (2019) on tutkinut väitöskirjassaan *Osaamisen sukupuoli – Miten asiantuntijuus rakentuu sukupuolta ja osaamista koskevissa diskursseissa* sukupuolen osaamista. Kupiainen tarkastelun kohteena ovat puhetavoissa tuotetut osaamista ja sukupuolta jäsentävät merkityksenannot sekä niiden suhde asiantuntijuuden kehittämiseen. Tuloksista käy ilmi, että puhe sukupuolen merkityksettömyydestä on enemmänkin puhetta sukupuolen merkitsemättömyyden ihanteesta. Omassa tutkimuksessani sukupuolen merkitsemättömyys toteutuu esimerkiksi *ammattitaitodiskurssissa*, jossa sukupuoli jää taka-alalle ja tärkeimpinä asioina nostetaan esiin ammattitaito ja pätevyys.

Holmbergin (2004) väitöskirjassa *Yhteiskunnallisten toimijoiden representointia suomalaisissa sanomalehtiuutisissa 1987-2003* tarkastellaan Aamulehteä, Helsingin Sanomia sekä Keski-suomalaista sekä näiden pääuutissivuille sijoitettuja yhteiskunnallista päätöksentekoa käsitteleviä uutisjuttuja. Tutkimuksen mukaan politiikan uutiset ovat muuttuneet 2000-luvun alkuun tultaessa vähemmän kantaaottaviksi. Kuitenkin vanhat poliittiset taustat olivat nähtävissä myös 2000-luvun alussa. Suuren mediahuomion saavuttavat lehdet eivät voi puolustaa tai tuoda esiin omaa poliittista näkökantaansa, mikä erottaa Holmbergin tutkimuksen omasta tutkimuksestani. Twitter on reaaliaikaiseen viestimiseen tarkoitettu palvelu, jossa yksityiset ihmiset voivat jakaa omia viestejään tviittien muodossa. Tästä syystä Twitterissä jokainen voi henkilökohtaisesti tuoda esiin oman poliittisen näkemyksensä.

Lyhyen tarkastelun perusteella voidaan todeta, että politiikan sukupuolittuneet rakenteet ovat läsnä monissa politiikan kentälle sijoittuvissa tutkimuksissa. Myös sukupuoleen liittyvät diskurssit ovat yhteiskunnallisesti melko vahvoja ja tietyillä puhetavoilla näitä diskursseja voidaan yhä vahvistaa. Twitterin ero suhteessa perinteiseen mediaan liittyy Twitterin avoimuuteen jakaa omia mielipiteitä ja ajatuksia. Twitterissäkin suurin osa ihmisistä esiintyy omalla nimellä ja jopa omalla kuvallaan, joten Twitterissä ei voi saada samankaltaista anonymiteettiä kuin esimerkiksi erilaisilla keskustelupalstoilla, joissa voidaan keskustella anonyymisti nimimerkkejä käyttämällä. Silti Twitterissä jaetaan hyvin kärkkäitäkin mielipiteitä esimerkiksi poliittisista asioista sekä kohdennetaan vihamielisiä viestejä tietoisesti koskemaan jotakin tiettyä henkilöä. Perinteisen median, kuten sanomalehtien, ei ole syytä jakaa vahvoja poliittisia mielipiteitä, sillä ihmisellä tulisi olla oikeus päättää itse siitä, millaisia arvoja sekä aatteita kannattaa. Aiemman tutkimuksen valossa on silti nähtävissä, että myös perinteisessä mediassa tuodaan esiin tietynlaisia poliittisia näkökulmia sekä näkökantoja.

6.3 Tutkimuksen kriittinen tarkastelu

Tutkimuksessa on käytetty rajattua aineistoa, mikä vaikuttaa tulosten yleistettävyyteen. Vaikka Twitterin käyttäjiä on Suomessa lähes 500 000, ei se ole noussut suosituimmaksi sosiaalisen median alustaksi. Suomessa aktiivisia Twitterin käyttäjiä sekä vähintään kerran viikossa tviittaavia on noin 50 000. (Isotalus ym. 2018: 12.) Tästä syystä Sanna Marinin hallituksen diskursioiden ei voida ajatella edustavan koko yhteiskunnan yhtenäistä ajattelutapaa, vaikka niissä voikin olla yhtenäisiä piirteitä myös laajemman keskustelun kannalta. Tutkimusta tehtäessä on rajaus on ollut perusteltu ja se on myös kerrottu tutkimuksen yhteydessä avoimesti, joten näin ollen myös tutkimuksen lukija tiedostaa tutkimuksen lähtökohdat.

Twitterille on ominaista, että tviitit ovat reaaliaikaisia ja tviittien ajatellaan vanhenevan 18 minuutissa (Isotalus ym. 2018: 12). Twitterissä viestintä on myös verkkovälitteistä, joten se eroaa kasvokkain tapahtuvasta viestinnästä. Twitterissä voi olla helpompi jakaa negatiivisävytteisiä tviittejä kuin mitä kasvokkaisessa vuorovaikutustilanteessa. Kielellisten piirteiden tarkastelu luo kuitenkin merkityksellistä tietoa sekä kertoo merkityksellistämisen prosesseista.

Tutkimuksen teoreettisena viitekehyksenä toimii kriittinen diskurssintutkimus sekä systeemis-funktionaalinen kieliteoria sekä diskurssin käsite. Tutkimuksen tarkoituksena on tarkastella yhteiskunnallisesti tunnistettavissa olevia diskursseja, joita Sanna Marinin hallitusta koskevassa keskustelussa syntyy. Koen, että diskurssin käsite sekä systeemis-funktionaalisen kieliteorian metafunktiot sopivat hyvin tämänkaltaisen tutkimuksen tarkasteluun sekä analysoimiseen. Diskurssin käsite on laaja ja erityisesti kriittisen diskurssintutkimuksen näkökulmasta on tärkeää, että diskurssit ovat yhteiskunnallisesti tunnistettavia. Tästä syystä diskurssin käsitettä on vaikeampaa soveltaa pienemmän aineiston kohdalla. Tutkimukseni analyysimetodina toimii systeemis-funktionaalisen kieliteorian metafunktiot ja erityisesti ideationaalinen sekä interpersonainen metafunktio. Nämä metafunktiot toimivat mielestäni omassa tutkimuksessani hyvin.

Twitterin tarkennetun haun käyttö auttoi aineiston rajaamisessa, mutta rajaukselle asettamani päivämäärät saattoivat muuttaa aineiston sisältöä hieman. Olen kuitenkin perustellut aineiston rajaamisen, joten myös tutkimuksen lukijalle jää vastuu tutkimuksen todenmukaisuuden tulkitsemiseen.

6.4 Tutkimuksen hyödynnettävyys sekä jatkotutkimusideat

Tutkimukseni antaa merkittävää tietoa yhteiskunnan sukupuolittuneista rakenteista. Suomea pidetään yhtenä maailman tasa-arvoisimpana maana, mutta silti Sanna Marin on vasta kolmas naispääministeri Suomessa. Suomessa on myös ollut vain yksi naispresidentti. (Valtioneuvosto 2020.) Marinin hallituksen saama mediahuomio keskittyi lähinnä naisten valtaannousuun sekä Marinin ja muiden hallituspuolueiden puheenjohtajien ikään. Tämä sama ilmiö on nähtävissä omassa aineistossani, jossa suurin osa tviiteistä oli sukupuolta käsitteleviä. Myös ikä nostettiin esiin monessa eri tviiteissä.

Vaikka suhtautuminen Marinin hallitukseen oli aineistossani osaltaan negatiivista löytyi aineistosta myös positiivista keskustelua, jonka mukaan hallituspuolueiden naispuheenjohtajat toimivat esimerkkinä sekä esikuvina nuorimmille sukupolville. Naisenemmistön kuvattiin myös edistävän tasa-arvoa sekä rikkovan sukupuolittuneita normeja. Myös nuoren iän kuvattiin tuovan toivottua muutosta politiikan kentälle. Ammattitaito nähtiin sukupuolesta ja iästä erillisenä ominaisuutena, jonka avulla kuka tahansa voi sukupuolesta tai iästä riippumatta onnistua omassa työtehtävässään.

Vaikka tutkimukseni aineisto on pieni ja melko tarkkaan rajattu, antaa se kuitenkin hyvän katsauksen siihen, millä tavalla Sanna Marinin hallituksesta keskusteltiin sen nimittämishetkellä. Ymmärtämällä, millä tavalla sukupuolesta ja iästä puhutaan, voimme itse vaikuttaa siihen, millä tavalla puhumme erilaisista teemoista ja millaista tietoa näistä teemoista välitämme eteenpäin. Tutkimuksen tuloksia voidaan hyödyntää tasa-arvoon liittyvässä tutkimuksessa sekä esimerkiksi koulutuksissa, jotka liittyvät tasa-arvotemoihin. Tutkimukseni antaa uutta tietoa myös siitä, millä tavalla sukupuoleen liittyviä merkityksiä rakennetaan kielellisesti. Kielenkäytön tutkimus antaa tietoa sukupuoleen liittyvistä puhetavoista, joita voidaan hyödyntää, kun pohditaan esimerkiksi tasa-arvokysymyksiä.

Sanna Marinin hallituksen kokoonpano on muuttunut tutkimukseni teon aikana, mutta samaan aikaan myös maailmantilanne on muuttunut merkittävästi. Olisikin mielenkiintoista tutkia lisää esimerkiksi sitä, millä tavalla Marinin hallituksesta keskustellaan nyt, kun hallituksen yhtenä tärkeimpänä tehtävänä on suojata Suomen kansalaisia maailmanlaajuiselta pandemialta. Myös hallituksen uutta kokoonpanoa olisi mielenkiintoista tutkia, sillä vuoden aikana hallitusviisikon kokoonpano on muuttunut jo muutamaan otteeseen. Marinin hallitusta voitaisiin tarkastella myös esimerkiksi jonkin perinteisen median kautta, ja sen avulla toteuttaa

esimerkiksi vertailevaa tutkimusta sosiaalisen median sekä perinteisen median luomien merkitysten välille.

LÄHTEET

- Aaltio-Marjosola Iris 2001: *Naiset, miehet ja johtajuus*. Vantaa: Tummanvuoren kirjapaino Oy.
- Alasuutari, Pertti 2012: *Laadullinen tutkimus 2.0*. Tampere: Vastapaino.
- Chouliaraki, Lilie & Fairclough, Norman 1999: *Discourse in late modernity: rethinking critical discourse analysis*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Dahlerup, Drude & Leyenaar, Monique (eds.) 2013: *Breaking Male Dominance in Old Democracies*. Oxford: Oxford University Press.
- Duunitori 2020: *Duunitorin sukupuolineutraalit ammattinimikkeet*. –
- Engelberg, Mila 2010: Kielten sukupuolet. . – Tuija Saresma, Leena-Maija Rossi & Tuula Juvonen (toim.), *Käsikirja sukupuoleen* s. 167–168. Tampere: Vastapaino.
- Fairclough, Norman 1992: *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.
- 1995: *Critical discourse analysis: the critical study of language*. London: Longman.
- 1997: *Miten media puhuu?* Tampere: Vastapaino.
- Halliday, M. A. K. & Matthiessen, Christian M. I. M. 2014: *An introduction to functional grammar*. 4th ed. New York: Routledge.
- Halliday, M. A. K. 1985: *An introduction to functional grammar*. Baltimore: Arnold.
- 2009: *Methods – techniques – problems*. – M. A. K. Halliday & Jonathan J. Webster (toim.), *Continuum companion to systemic functional linguistics* s. 59–86. London: Continuum.
- Hasan, Ruqaiya 2009: *The place of context in a systemic functional model*. – M. A. K. Halliday & Jonathan J. Webster (toim.), *Continuum companion to systemic functional linguistics* s. 166–189. London: Continuum
- Heikkinen, Vesa 2012: *Diskurssi – Vesa Heikkinen, Eero Voutilainen, Petri Lauerma, Ulla Tiililä & Mikko Lounela (toim.), Genreanalyysi: tekstilajitutkimuksen käsikirja*. s. 158–185. Helsinki: Gaudeamus.
- Heikkinen, Vesa, Lauerma, Petri & Tiililä, Ulla 2012: *Intertekstuaalisuus – Vesa Heikkinen, Eero Voutilainen, Petri Lauerma, Ulla Tiililä & Mikko Lounela (toim.), Genreanalyysi: tekstilajitutkimuksen käsikirja*. s. 100–111. Helsinki: Gaudeamus.
- Holli, Anne Maria, Luhtakallio, Eeva & Raevaara, Eeva 2007: *Sukupuolten valta/kunta: politiikka, muutos ja vastarinta suomalaisissa kunnissa*. Tampere: Vastapaino.
- Holmberg, Jukka 2004: *Yhteiskunnallisten toimijoiden representointia suomalaisissa sanomalehti uutisissa 1987–2003*. Jyväskylän yliopiston humanistinen tiedekunta.
<https://duunitori.fi/sukupuolineutraalit-ammattinimikkeet> 22.7.2020.
<https://thl.fi/fi/web/sukupuolten-tasa-arvo/tasa-arvon-tila/valta-ja-paatöksenteko/sukupuoli-ja-politiikan-johtopaikat> 1.12.2020
- Isotalus, Pekka, Jussila, Jari & Matikainen, Janne 2018: *Twitter viestintänä ja sosiaalisen median ilmiönä*. – Pekka Isotalus, Jari Jussila & Janne Matikainen (toim.), *Twitter viestintänä – Ilmiöt ja verkostot*. s. 9–30. Tampere: Vastapaino.
- Jokinen, Arja, Juhila, Kirsi & Suoninen, Eero 2004: *Diskurssianalyysi – teoriat, peruskäsitteet ja käyttö*. Tampere: Vastapaino.
- Juvonen, Tuula 2016: *Irtiottoja sukupuolen luonnollisuudesta*. – Marita Husso & Risto Heiskala (toim.), *Sukupuolikysymys* s. 33–54. Helsinki: Gaudeamus.
- Juvonen, Tuula, Rossi, Leena-Maija & Saresma, Tuija 2010: *Kuinka sukupuolta voi tutkia?* – Tuija Saresma, Leena-Maija Rossi & Tuula Juvonen (toim.), *Käsikirja sukupuoleen*. s. 22–26. Tampere: Vastapaino.
- Kantola, Johanna 2010: *Sukupuoli ja valta*. – Tuija Saresma, Leena-Maija Rossi & Tuula Juvonen (toim.), *Käsikirja sukupuoleen* s. 78–87. Tampere: Vastapaino.
- Kaplan, Andreas & Haenlein, Michael 2010: *Users of the world Unite! The Challenges and Opportunities of Social media*. – *Business Horizon* 35 (1) s. 59–68.
- Kauppinen, Liisa 2019: *HS:n toimittajan twiitistä tuli kansainvälinen puheenaihe, myös arvostetut ulkomaiset mediat jakoivat kuvan Suomen hallituksen johtohahmoista*. <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000006337575.html> 1.12.2020
- Knuutila, Aleks, Kosonen, Heidi, Saresma, Tuija, Haara, Paula & Pöyhkäri Reetta 2019: *Viha vallassa: Vihapuheen vaikutukset yhteiskunnalliseen päätöksentekoon*. Helsinki: Valtioneuvoston kanslia.
- Koskela, Merja & Sihvonen, Tanja 2018: *#Hashtagin funktiot Twitterissä*. – Pekka Isotalus, Jari Jussila & Janne Matikainen (toim.), *Twitter viestintänä – Ilmiöt ja verkostot*. s. 31–50. Tampere: Vastapaino.
- Kosonen, Miia, Laaksonen, Salla-Maaria, Terkamo-Moisio, Anja & Rydenfelt, Henrik 2018: *Sosiaalinen media ja tutkijan etiikka*. – <https://etiikka.fi/tutkimusetiikka/sosiaalinen-media-ja-tutkijan-etiikka/> 16.12.2020

- KS = Kielitoimiston sanakirjan MOT-versio. Kotimaisten kielten keskuksen verkkojulkaisuja 46. Helsinki: Kotimaisten kielten keskus ja Kielikone 2017.
- Kupiainen, Mari 2019: *Osaamisen sukupuoli – Miten asiantuntijuus rakentuu sukupuolta ja osaamista koskevissa diskursseissa*. Turun yliopiston humanistinen tiedekunta.
- Kusterer, Hanna Li 2014: *Women and men in management*. Doctoral thesis. Stockholm University, Department of Psychology
- Kuusipalo, Jaana 2011: *Sukupuolittunut poliittinen edustus Suomessa*. Väitöskirja. Tampereen yliopiston Johtamiskorkeakoulu.
- Laaksonen, Salla-Maaria, Matikainen, Janne & Tikka, Minttu 2013: *Otteita verkosta. Verkon ja sosiaalisen median tutkimusmenetelmät*. Tampere: Vastapaino.
- Laaksonen, Salla-Maaria 2018: Taitavasti eettistä verkkotutkimusta. – <https://vastuullinentiede.fi/fi/tutkimus-tyo/taitavasti-eettista-verkkotutkimus> 1.12.2020.
- Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta 1986/609. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1986/19860609> 1.12.2020
- Larsson, Anders Olof & Hallvard, Moe 2012: Studying political microblogging. Twitter users in the 2010 Swedish election campaign. – *New Media & Society* 14 (5) s. 729–747.
- Lietsala, Katri & Sirkkunen, Esa 2008: *Social Media – Introduction to the tools and processes of participatory economy*. Tampere: Tampere University Press.
- Luukka, Minna-Riitta 2008: Näkökulma luo kohteen. – Kari Sajavaara & Arja Piirainen-Marsh (toim.), *Kieli, diskurssi & yhteisö*. s. 133–160. Jyväskylän yliopisto: Soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- 2002: M.A.K. Halliday ja systeemifunktionaalinen kielitiede. – Hannele Dufva & Mika Lähteenmäki (toim.), *Kielentutkimuksen klassikoita* s. 89–123. Jyväskylän yliopiston soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- Marttila, Mari 2018: #vainkansanedustajajutut – Kansanedustajien Twitter-käyttö ja sitä selittävät tekijät. – Pekka Isotalus, Jari Jussila & Janne Matikainen (toim.), *Twitter viestintänä – Ilmiöt ja verkostot*. s. 66–89. Tampere: Vastapaino.
- Marwick, Alice & boyd, danah 2011: To see and be seen. Celebrity practise on Twitter. *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies* 17 (2) 139–158.
- Myöhänen, Ulriikka 2019: *Sanna Marin on otsikoissa ympäri maailman – tulevaa pääministeriä pidetään politiikan "ennätysnaisena"* <https://yle.fi/uutiset/3-11108551> 1.12.2020.
- Pietikäinen, Sari & Mäntynen, Anne 2009: *Kurssi kohti diskurssia*. Tampere: Vastapaino.
- Pietikäinen, Sari 2000: Kriittinen diskurssitutkimus. – Kari Sajavaara & Arja Piirainen-Marsh (toim.), *Kieli, diskurssi ja yhteisö*. s. 191–198. Jyväskylä: Jyväskylän yliopiston soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- Raevaara, Eeva 2005: *Tasa-arvo ja muutoksen rajat – Sukupuolten tasa-arvo poliittisena ongelmana Ranskan parité- ja Suomen kiintiökeskusteluissa*. Helsingin yliopiston valtiotieteellinen tiedekunta.
- Rossi, Leena-Maija 2010: Sukupuoli ja seksuaalisuus erosta eroihin. – Tuija Saresma, Leena-Maija Rossi & Tuula Juvonen (toim.), *Käsikirja sukupuoleen*. s. 22–26. Tampere: Vastapaino.
- Ruoho, Iris & Kuusipalo, Jaana 2018: Läsnaolon valtaa: Poliitiikan ja median eliittiverkostot Twitterissä. – Pekka Isotalus, Jari Jussila & Janne Matikainen (toim.), *Twitter viestintänä – Ilmiöt ja verkostot*. s. 51–65. Tampere: Vastapaino.
- Salomaa, Elina 2020: *Television ja Twitterin risteyksessä: Sosiaalinen televisio vuorovaikutuksen ja mediatapahtumaan osallistumisen välineenä*. Jyväskylän yliopiston humanistis-yhteiskuntatieteellinen tiedekunta.
- Shore, Susanna 2012a: Kieli, kielenkäyttö ja kielenkäytön lajit systeemifunktionaalisessa kieliteoriassa. – Vesa Heikkinen, Eero Voutilainen, Petri Lauerma, Ulla Tiirilä & Mikko Lounela (toim.), *Genreanalyysi: tekstilajitutkimuksen käsikirja*. s. 131–157. Helsinki: Gaudeamus.
- Shore, Susanna 2012b: Systeemifunktionaalinen kieliteoria tekstien tutkimisessa. – Vesa Heikkinen, Eero Voutilainen, Petri Lauerma, Ulla Tiirilä & Mikko Lounela (toim.), *Genreanalyysi: tekstilajitutkimuksen käsikirja*. s. 158–185. Helsinki: Gaudeamus.
- Siukola, Reetta, Kuusipalo, Jaana & Haapea, Katariina 2020: *Sukupuolella väliä eduskunnassa? Sukupuolten tasa-arvo eduskuntaryhmien ja valiokuntien toiminnassa*. Helsinki: PunaMusta Oy.
- Sosiaali- ja terveysministeriö 2020: <https://stm.fi/etusivu> 1.12.2020.
- Sundqvist, Janne 2019: *Sanna Marinista tulee maailman nuorin istuva pääministeri: "En ole ikinä ajatellut ikääni tai sukupuoltani"* <https://yle.fi/uutiset/3-11108442> 1.12.2020.
- Talouselämä 2018: Suomen 500 suurimman yrityksen johdossa 21 Juhaa ja 37 naista. <https://www.talouselama.fi/uutiset/suomen-500-suurimman-yrityksen-johdossa-on-21-juhaa-ja-37-naista/27dd06cd-9e6b-3da6-9665-5a1953020a18> 1.12.2020.
- TENK= Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2009: Humanistisen, yhteiskuntatieteellisen ja käyttäytymistieteellisen tutkimuksen eettiset periaatteet ja ehdotus eettisen ennakoarvioinnin järjestämiseksi. Helsinki. – <https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/eettisetperiaatteet.pdf> 1.12.2020.
- Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2020: *Sukupuoli ja politiikan johtopaikat*.

- Turtiainen, Riikka & Östman, Sari 2013: Verkkotutkimuksen eettiset haasteet: Armi ja anoreksia. Tampere: Vastapaino.
- Twitter 2020: <https://careers.twitter.com/en/tweep-life/diversity.html> 1.12.2020.
- Valtioneuvosto 2020. – <https://valtioneuvosto.fi/etusivu> 1.12.2020.
- Van Dijck, José 2013: *The Culture of Connectivity: A Critical History of Social Media*. New York: Oxford University Press.
- van Dijk, Teun A.1993: Principles of critical discourse analysis. – *Discourse & Society* (4) 2 s. 249–283.
- VISK = Hakulinen, Auli, Vilkuna, Maria, Korhonen, Riitta, Koivisto, Vesa, Heinonen, Tarja Riitta & Alho, Irja 2004: Iso suomen kielioppi. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. – <http://scripta.kotus.fi/visk> 1.12.2020.